

3233 (6466)

உ
கணபதிதுணை. • 3233. (6466)
திருச்சிற்றம்பலம். 18.18.

சைவதூஷணபரிகாரம்.

இஃது

தமிழ் வழங்கும் நிலங்களில் உள்ள
சைவசமயிகள் சகலருக்கும்
எளிதில் உபயோகமாகும் பொருட்டு
யாழ்ப்பாணம்

வேதாநகரோக்த சித்தார்த

சைவப்பிதகாச சமாசேயரவர்களால்

கத்திய ரூபமாகச் செய்ததை,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ச தா சி வ ப் பி ள் னை ய வ ர் க ள்

அநுபதியின்பேரில்

சென்னை மாஜி இந்துஜனபூஷணி பங்கிராஜீபநம்,

திருநெல்வேலி ஜில்லா

எட்டயாபுரம் சமஸ்தான வித்வானுமாகிய

திருமயிலை

வி. சுந் த்ர முத் த லி யா ர வ ர் க ளா ல்

சென்னை

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[இரண்டாம் பதிப்பு]

1910.

விலை அணா - 4.

U. V. SWAMINATHA IYER

சூசிபத்திரம்.

விஷயம்.	பக்கம்.
சைவப்பிரகாச சமாசிய விக்ரியாபனம் 1.
கடவுள் வணக்கம், உபோற்காதம் 15
முதலாவது - பதிப்பிரகாணம் 17
இரண்டாவது - புண்ணியஸ்தலப்பிரகாணம் 20
மூன்றாவது - ஆலயப்பிரகாணம் 23
நான்காவது - இலிங்கப்பிரகாணம் 24
ஐந்தாவது - அபிஷேகப்பிரகாணம் 28
ஆறாவது - ஸைலேத்தியப்பிரகாணம் 29
ஏழாவது - தூபதிப்பிரகாணம் 30
எட்டாவது - தீபப்பிரகாணம் 32
ஒன்பதாவது - வாத்தியப்பிரகாணம் 33
பத்தாவது - புண்ணியகாலப்பிரகாணம் 34
பதினொருவது - சிவாசாரியப்பிரகாணம் 35
பன்னிரண்டாவது - சரீரசுத்திப்பிரகாணம் 37
பதின்மூன்றாவது - ஆசனசுப்பிரகாணம் 38
பதினொருவது - நிபந்தத்திரவியப்பிரகாணம் 40
விவேசனம். 42
பதினேந்தாவது - சிவசின்னப்பிரகாணம் 46
பதினொருவது - தியானாதிப்பிரகாணம் 47
பதினேழாவது - நமஸ்காராதிப்பிரகாணம் 48
பதினெட்டாவது - சிவபுராணப்பிரகாணம் 49
பத்தொன்பதாவது - புண்ணியதீர்த்தப்பிரகாணம் 50
இருபதாவது - சுவர்ணதானப்பிரகாணம் 52
இருபத்தோராவது - அன்னதானப்பிரகாணம் 54
இருபத்திரண்டாவது - தவப்பிரகாணம் 56
விவேசனம் 61
சூசனம் 87

ஸ்ரீ

வேதாகமோக்த சித்தாந்த

சைவப்பிரகாசசமாதீய

விக் கியாபனம்.

அகிலலோக பூஷணமாய், அவித்தியாசோஷணமாய், அநாசாரபேஷணமாய், அந்த சுகபோஷணமாய், அசேஷாரி குல பீஷணமாய், ஆதிசச்சுருதி சோஷணந்தாங்கி அதுலசம் ஸ்கிருத பாஷணமோங்கி லிளங்காரின்ற புண்ணிய பூமியா கிய பரதகண்டத்திலே, வடக்கின் கண்ணே திருவேங்கட மும், தெற்கின் கண்ணே குமரியும் எல்லையாகவுடைய திரா விடம் என்னுந் தமிழ்நாட்டின் கண்ணும், அத்தமிழ் நாட் டூரோ பெரும்பான்மையுந் குடியேறப்பெற்ற ஈழதேசத்தின் கண்ணும், வசிக்கும்

சைவசமயிகளே !

அநாதிலமூத்தராய், சர்வவியாபகராய், நித்தியராய், நித் தியாந்தராய், சுவதந்திரராய், சர்வஞ்ஞராய், சர்வானுக்கிராக கராய், சர்வகர்த்தாவாய், அசுலராய், சின்மாத் திரமூர்த்தியாய், அதுலராய், அதிருக்குமராய், அதிமகானாய், சாந்தராய், சர்வ தோமுகராய், நிருபாதிசராய், சுவபாப்பிரகாசராய், அதிபா மாப்தராய் உள்ள பரசிவனே, எம்மாற் சேவிக்கப்படும் பரம பதி.

அப்பரசிவனுனவர், அநாதி சித்த மூலமலபெத்த பசுக்க ளாகிய ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, பஞ்சசத்திருபபஞ்சமந்திர ததுமானாகிய சதாசிவனாய், பிரதம மூர்த்திருஷ்டி யாரம்பத்திலே, முதனூலாகிய சுருதியை அரு ளிச்செய்தார். சுருதியாவது பரமார்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பாரமார்த்திக வாக்கியமாய், ஆன்மாக்களுக்குப் புத்தி முத்தி சாதனோபாய ஞானத்தைப் போதிக்குஞ் சாஸ்திரமாம். அந் தச்சுருதி, சாமானிய விசேஷ பேதத்தால், வேதம் ஆகமம் என இரண்டு விபாகமாய் இருக்கும்.

அவற்றுள், வேதமானது இருக்கு யசு சாமம் அதர்வம் என நான்காம். இவை அற்பசசுருதி லாககியம், பிரபலசசுருதி லாககியம் என இருபகுதிப்படும. அவற்றுள், அற்பசசுருதி லாககியம் கர்மானுட்டானக கிரமங்களைச் சொல்லு. பிரபலசசுருதி லாககியம் அததியானமஞ்ஞானத்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய இருக்கும். இவ் வேதங்களுக்கு வழிநூல் சைவம் முதலியபுராணங்களுந், ஸமீருதிசுளுமாம். சராபுநூல் கற்ப சூத்திரம் முதலிய அங்கங்களாம்.

ஆகமமானது காரிகம் யோகஜம் கிருதியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூசுமம் சகச்சிரம் அஞ்சுமான சுப்பிரபேதம் விசயம் ச்சசுவாசம் சுவாயுபுவம் ஆகக்னேயம் வீரம் பொளவம் மருடம் விமலம் சந்திரஞ்ஞாம முகவிம்பம் புரோந்தீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம் சாட்வாகதம் பராமேசுவம் கிரணம் வரதளம் என இருபத்தெட்டாம் இவ்வாக்கங்கள் மருதி மெனபும், தந்திரமெனவம், சித்தாந்தமெனவம் பெராபெறும். இவை சதாசிலஞல் அந்நேசுருகருப, அந்நேசுரால ஸ்ரீசண்டருக்கும், ஸ்ரீசண்டரால் தேவாசுருக்கும், தேவாக்களால் முனிவருக்கும், முனிவர்களால் மனுடருக்கும், மனுடரால் மனுடருக்கும் உபதேசிக்கப்படும். இவ்வன முபதேசிக்கப் படுவதால் உளவாகிய சம்பந்தம் ஆறும், முறையே பரசம்பந்தம் மகாசம்பந்தம் அந்தராள சம்பந்தம் திவ்ய சம்பந்தம் திவ்வியாதிவ்விய சம்பந்தம் திவ்விய சம்பந்தம் எனப்பெயர்பெறும் இவ்வாக்கங்கள் தனித்தனியே, ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களை யடையனவாயிருக்கும். அவற்றுள், ஞானபாதம் பதிபசுபாசம் எனஹுந் திற்பதாத்தங்களை ஸ்வுருபத்தையும், யோகபாதம் பிராணாயாமம் முதலிய அங்கங்களைக் கூடிய எவயோகத்தையும், கிரியாபாதம் மருதிகளின் உத்தரம் சந்திராவந்தனம் பூசை செபம் ஒட்டி என்பனவற்றையும் சமய விசேஷ எவ்வாண் ஆசார்யாபிஷேகங்களையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களுக்கும் உபதேசிக்கும். இவ்வாக்கங்களுக்கு வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவானமகம் ஸ்ருகிய உபாக்கங்கள் இருநூற்றேழாம். சராபுநூல் இரத்தினத்திரயம் மோக்ஷிகாரிகை பாமோக்ஷி நிராசகாரிகை முதலிய பிரகாணங்களுமாம். இச்சாததிரங்களுள்ளும் மூலபாலஷபாகிய சமஸ்கிருதத்தில் உளவாம்.

மது தமிழ்நாட்டினருக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டித் திருஞானசம்பந்தமுரத்தநியலூர் முதலிய சமடகுரவர்கள்

நால்வராலும் வேதங்களின் அர்த்தத்தைப்பெறும்பாலும் அநுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட தேவாரம் திருவாசகம் என்னும் திராவிட வேதங்களும், மெய்கண்ட தேவர் முதலிய சிவானுபூதிமான்களால் ஆகமங்களின் அர்த்தத்தை யனுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய திராவிட சித்தாந்தங்களும், உளவாம்.

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றாலும் உணர்த்தப்படும் சைவமே சற்சமய லக்ஷணங்களைவல்லாங் குறைவற அரைக்கீ சத்திய சமயமென்று சுருதியுத்தி அனுபூதிசுளாலே நிச்சயித்து, ஆதி காலத் தொடங்கிப் பாதகண்டத்திலுள்ள நமது முன்னோர்க ளாகிய சகல மகான்களும் அசனையே அங்கீகரித்துக்கொண் டெவந்தனர். அவ்வாறே நாமனைவரும் அந்தச்சைவமே சற்சமய மென்று நிச்சயித்து, அங்கீகரிக்கின்றோம். அங்ஙனமாக.

இப்பொழுது, சிலகாலத்துக்குமுன்னே, இங்கிலாந்து அமரிக்கா என்னுந்தேசங்களிலுள்ள தர்ப்பலாகிய சிலமிலே ச்சர்கள் ஒருங்கு திரண்டு, அந்நாட்டிலுள்ள சனங்களிடத்தி லேபோய், பாதகண்ட வாசிகளுக்குச் சமயக்கிரமம் ஒன்றும் ழிளங்காதென்றும், தாங்கள் அவர்களைத் திருத்தல்வேண்டு மென்றும், கபடமாகத் தெரிவித்து, இரக்கங்காட்டி, காலக் கோறும் பலபொருளுடைய உடன்படுத்தி, நூங்கள் பாதிரி றியோகத்தைப் பெற்றக்கொண்டு, இந்தப் பாதகண்டத்திலே புகுந்து, எங்கள் சமயத்தின்மகிமையை அறியாமையாலும், தாம் பிடித்த தூபிமானத்தினாலும், எளிதிற்பெரும்பொ ருள் பெரும்வழி வேறின்மையாலும், இக்கலியுகத்திலே மோசேமுதலிய பலபெரும் பாதக சிரோமணிகளாலே கற் பிக்கப்பட்டதாய்ப் பர சீவ பந்த லக்ஷணங்களையும் முத்தி ஸ்வரூபத்தையும் முத்திரைதனோபாயத்தையும் பிறவற்றை யும் சிறிதாயினும் உள்ளபடி விளக்காததாய் இருக்கும் நூதன மதமாகிய தங்கள் கிறிஸ்துசமயத்தை இங்கே பாப்பும்படி, முயன்று திரிந்தார்கள்.

அந்தப் புன்மதத்தை இங்குள்ளாரொருவரும் அங்கீகரி யுமாலை அறிந்து, ஒரு குழ்ச்சி செய்துகொண்டு, இக்காலத் திலே சீவனத்துக்குப் பெரும்பாலும் வேண்டும் பாவையா கிய இங்கிலிஷ்ப் படிப்பித்தும், ஒவ்வோர் நியோக விபாசத் தாற் பொருள் கொடுத்தும், சற்புத்தியுந் சமய பத்தியுமில் லாத சில ஏழைச்சனங்களைத் தங்கள் வீசமாக்கினார்கள். அந் தச்சனங்கள், முன்னே தாங்கள் அனுஷ்டித்த சைவநிலையை

விட்டமையாலும், பின்னர்த் தாங்கள் சார்ந்த கிறிஸ்துமதத் தைப் பொருள் வாஞ்சைபற்றிப் புறங்கொண்டதன்றிச் சிறிதும் உட்கொள்ளாமையாலும், உபயசமயப் பிரஷ்டாராய், எரிவாய் நாகத்திற்கு ஆளாயினார்கள்.

இன்னும், அப்பாதிசிகள் பணச் செருக்கினாலும், மதிமயக்கத்தினாலும், சற்றுங்கூடாமல், சிவன் கடவுளல்லரென்றும், அவர் பிசாசென்றும், வேதாசாங்கங்கள் பெயர்ந்துலென்றும், சைவசமயம் துர்மார்க்கமென்றும், சைவர்கள் அஞ்ஞானிகளென்றும், அவர்கள் பிசாசின் அடிமைகளென்றும், பெருந்தூஷணங்களைப் பேசித் திரிந்து, குருட்டுவழி மும்மூர்த்தி லக்ஷணம் துராசார விருத்தாந்தம் முதலிய பல தூஷண புத்தகங்களையும் அச்சிற் பதிப்பித்துப் பரப்பி, சைவநூல்களினுண்மையை உணராத சில பேதைகளை மயக்கிக் கெடுக்கின்றார்கள்.

சிவனொருவரே பரமபதியென்றும், சைவமே சற்சமயமென்றும், துணிந்த சைவர்களாகிய நாங்கள், மேற்கூறியவாறே இந்தப் பாதிரிப்புல்லர்கள் செய்யும் சிவதூஷணம் சிவசாஸ்திர தூஷணம் சிவகாரிய தூஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைக்கண்டும் அவர்களைக் கண்டியாது மௌனமாக விருத்தலும், அவர்களால் ஆரோபிக்கப்பட்டு தூஷணங்களை, சைவநூலுணர்ச்சி சிறிதுமின்மையால், மெய்யென்று மயங்கி, அவர்களுடைய கிறிஸ்துமதப் படுகுழியிலே சிலர் வீழ்ந்து கெடுதலைக் கண்டும் அத்தூஷணங்களைப் பரிகரித்துச்சைவத்தின் மகிமையை யுபதேசித்துக் கிறிஸ்து சமயத்தை நிராகரியாது வாளாவிருத்தலும், அதிபாதகமேயாம்.

முதல்: சிவதூஷணம் முதலியனசெய்தலும், அவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டு வாளாவிருத்தலும், அதியாதகம் என்பதற்குப் பிரமாணம் வறுமாறு:—

சீர்வோக்தம் என்னும் சிவாகமத்தின் உபபேதம்
ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய சிவநாமோத்தரம்,
சூறவது பாவவியல்.

தூரகன் தன்னைச் சாதத்தடங்கடற் றளர்வார்தம்மைப்
பாரகன் றீனையும் பாரும் படைத்தவன் றீனையும் பாங்
காரகன் தன்னை ஷாங்குங் கடவுளைக் கயந்தநெஞ்சர்[காற்
நாரகர் மீளு நாளும் பிறிதிய னவிறு வாமே.

(இ-ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலின் கண் அமிழ்ந்தி
வருத்துவோரை (அக்கடலினின்றும்) கடப்பிப்பவராயும் (உல
கத்தைக்) காக்கும் விஷ்ணுவையும், பூமியையும் (பிற உலகங்
களையும்) படைக்கும் பிரமாவையும், முறைவழுவாமல் சிருட்
டிப்பவராயும், சங்கரிப்பவராயும் உள்ள பரமசிவனை இகழ்ந்த
மனத்தினையுடையவர்கள் நாகத்தின் கண்ணே நெடுங்காலம்
கிடப்பார்கள். (அவர்கள் அங்கே அதுபவிக்கும் யாதனைய
யும்,) அந்நாகத்தினின்று திரும்புங்காலத்தையும், மேல்வருஞ்
சுவர்க்க நாகவியலின் கண்ணே சொல்வாம். எ - று

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னேதிய வேத மாதிக் [ரும்
கொப்புயர் வுரைப்பார் நிந்தை யுரைப்பவ ருன்னு
வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகிவியார்
எப்பொழு தேறுவாமென் றிளைத்திளைத் தேங்குவாரே.

(இ-ள்.) தமக்கு நிகரில்லாத அநாதி மலமுத்தராகிய
சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களுக்கு ஒப்பாகவேணும்
உயர்வாகவேணும் பிறிதொருதுலைச் சொல்லுவோரும், (அவ்
வேதாகமங்களை) நிந்தைசொல்வோரும், (நிந்தையை மனதினா
லே) நினைப்பவரும் வெம்மையையுடைய எரிவாய் நாகத்தின்
கண் வீழ்த்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (ஊனெய்யெல்லா
ம்) உருகி, (இங்ஙனம் துயருறவும்,) (அந்த யாதனாசரீரத்
தினின்று) நீங்காராகி, (இந்நாகத்தினின்றும்) எக்காலங்
கரையேறுவோமென்று வாடிவாடி ஏக்கமடைவார்கள். எ-று.

ஒப்பிலா வநாதி முத்த னேதிய பனுவ லோர்ந்து
தப்பறச் சாற்று மாசான் றன்னையு மிகழ்ந்து சாற்றில்
வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகிவியார்
எப்பொழு தேறுவாமென் றிளைத்திளைத் தேங்குவாரே.

(இ - ள்.) தமக்கு நிகரில்லாத அநாதிமலமுத்தராகிய
சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களை அறிந்து சந்தேகவிப
ரீதமுறப் போதிக்கு மாசாரியரையும் இகழ்ந்து பேசுவார்க
ளாகில், அவர்களும் வெம்மையையுடைய எரிவாய் நாகத்தின்
கண் வீழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (ஊனெய்யெல்லாம்)
உருகி, (இங்ஙனம் துயருறவும், அந்த யாதனாசரீரத்தினின்
றும்) நீங்காராகி, (இந்நாகத்தினின்றும்) எக்காலங் கரையேறு
வோமென்று வாடி வாடி ஏக்க மடைவார்கள். எ-று.

அரன்றிர வியத்தையாசா னரும்பொரு ளதனை யார்க்கும், பரம்பரன் பசர்த்த வாக்கைப் பரித்தபுத் தகத்தையப் பற்றித், சுரத்தவர் முன்னுந் சொன்ன சரி சர்க ளொருந் வர்க்கும், வருட்பல முடையர் யாவ மனைத்தையு முருவினாரே.

(இ-ள்.) சிவநிவியத்தையம், அருமையாகிய சுருத்திர வியத்தையும், யாவருக்கும் மேலாகிய சிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கை எழுதிய திருமுறைமையும் விருப்பிக் கனவுசெய்தவர்கள் முற்கூறிய(சிவசித்தசர் வேசாகமசித்தசர்குருத்தசர் என்னும்) முவர்களுக்கும் வரும் தீவினைப்பயன்களை உடையவராவர். (அங்ஙனமன்றி,) எல்லாப் பாவத்தையுந் செய்தவருமாவர். எ-று.

அறைந்த விவர்க ளனைவர்க்குந் மதிபா தகரே பெனவறிக, சிறந்த வினையே தீவினையு ளதிபா தகந்கா னெனத்தெளிக, நினைந்த ஆயரே நெடுநாளே யிதனிற் பல்மு மெனநீனக, பிறிந்த வதிபா தகபேதந் தீனையு மினியாம் பேசுவமே.

(இ-ள்.) (இங்ஙனம்) கூறிப் போந்த சிவசித்தசர்முதலிய இவர்களுெல்லாரும் அதிபாதசர்களுென்றறியக் கடவாய்; இவ் வதிபாதமே சசல பாவங்களுள்ளும் அத்தியந்த கோரபாவ மென்று உணரக்கடவாய்; இவ்வதிபாதகத்தினால் வருந்தயா மும் பெருந்தயரென்றும் அதை அனுபவிக்குங்காலமும் நெடுங்காலம் என்றும் சித்திக்கக்கடவாய்; இதன் கூறுகிய அதிபாத்கபேதத்தையும் இனியாம் சொல்வாம். எ-று.

வேதம், மந்திரம்:—யோழிபெயர்ப்பு.

“சனங்குளிடத்து (அந்தரீபாமியாய் சிற்சூழ்) பாணுகிய ஆந்த உருத்திரனைப் புத்தியினால் உள்ளே பற்றுபவர்கள் சசியத்தை நாவிலுலே கிரகிப்பவர்கள்.”

(இ-ள்.) பரன் - எல்லாரினும் உயர்ந்தவன். உருத்திரன் - (ஆணவமாகிய) நோயை ஒட்டுபவன். சசியம் - தானியம். அதற்கு இங்கே தானியவிகாரமாகிய அன்னம் எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். சுதர்க்க தோஷிகளாய் அவ்வருத் திரனை உள்ளேபற்றுதவர்கள் மலத்தையே நாவினால் கிரகிப்

லிக்குயாபனம்.

3233
(6466)⁷

பர்கள் என்பது அப்பிரஸ்துசப் பிரகாஸா லங்காரத்தாற்
பெறப்படும். இதற்கு உபலிருங்கணம் வறுமாறு:—

பராசரஸ்மிருதி:—மொழிபெயர்ப்பு.

நற்றகையுநத்திர நாய கன்றனைப்
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப்
பற்றிடு வேர்ந்தம் பரிந்து நானினுற்
குற்றமி லமுதினைக் கொள்ளு வர்களால்

உற்றிடு முமைபுண றுநுத்தி ரன்றனைப்
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப்
பற்றிடாத நியர்கள் பரிந்து நானினுற்
குற்றமா மலத்தனைக் கொள்வ ருண்மையே.

இங்கே முதற் செய்யுளால் மந்திரத்தின் வாச்சியார்ச்
தம் சாட்டப்பட்டது. இரண்டாஞ் செய்யுளாலோ கம்பியார்ச்
தம். இது இங்கே மறுதலைப்பதெனலால், கிந்திக்கப்படும் *சீவ
னம் எனப் பொருள் படும்.

திருவாசகம், அச்சுப்பத்து.

வெருவரேன் வேட்சைவந்தால் வினைக்கடல்
கொரினுமஞ்சேன், இருவரான் மாறு காணு லெம்பி
ரான் றம்பி ரானும், திருவுரு வன்றி மற்றோர் தேவ
ரெத் தேவ ரென்னு, அருவரா தவரைக் கண்டா லம்
மநா மஞ்ச மாறே.

கந்தபுராணம், உமைவருபடலம்.

முண்டக மிசையினுன் முகந்த னுடியே
பண்டுணர் வரியதோர் பரணை யாதியாக்
கொண்டில ரெள்ளிய கொடுமை யோர்க்கெலாந்
தண்டம்வந் திடுமென மறைகள் சாற்றுமால்.

காமபுராணம், பிராயச்சித்த முரைத்தவந்தியாயம்.

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செல்வனை யிகழ்ந்த பாவ
யிங்கிது தன்னிற் தீரா தெண்ணறும் விரத மாற்றிடு

பொங்கழ னூப்பண் வைகி யருந்தவம் புரிந்திட்டாலு .
மங்கவ னருளி லன்றித் தீர்த்திட லரியதாமால்.

சீத்தாந்தசிகாமணி, பத்தஸ்தலம்.

கண்டன னாயின் முக்கட் கடவுளை நிந்திப்போ
ளைத், தண்டனை புரிந்து கொல்க வரிதெனிற் * சமிக்க
ரின்றி, மண்டனில் வலிய னன்றேல் வான்செளித்
துணைகள், பொத்திக், கொண்டவ னாகன்று செல்க குலை
குலைத் தமல பத்தன்.

ஏபுமா சார நிந்தை யாண்டுள தவ்வி டத்திற்,
போயுற லொழிக வென்றும் புகல்சிவ நிந்தை செய்
வோன், நீயக முறுது நிற்க சிவநிந்தை யவர்க்கு
நூறுண், டாயினும் பரிகா ரஞ்செய்தகற்றிடற் கரிது
மாதோ.

இன்னும், தக்கன் சிவநாஷணம் செய்தபொழுது, அச்
சத்தினாலும் பொருளாசையாலும் அதனைக்கேட்டுக்கொண்டு
மௌனமாக இருந்த தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர்,
வீரபத்திரராலே தண்டிக்கப்பட்டு, பின்னர்ச் சூன் முதலிய
அசுரர்களாலே நூற்றெட்டுகம் வருத்தமடைந்தனர் என்
னும் சரித்திரம் கந்த புராணத்திலே விஸ்தரிக்கப்பட்டமை
தெளிக.

உ: பரசமயங்களை நிராகரியாமையும், சைவத்தை ஸ்தாபி
யாமையும் பாதகம் என்பதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு:—

சிவதருமோத்தரம், பத்ராவது சவ்ஞான
டியாகவியல்.

நிறுத்திடவல் லானபல னூனெறியை யென்றும்
மறுத்திடவல் லானவல மார்க்கமய லுற்றே
நிறுத்திலன் மறுத்திற னெனிற்கரிச னேசம்
அறுத்தவனை மாகைகரி சல்லவற மாமே.

(இ-ள்.) என்றும் அவலமார்க்கம் மறுத்திடவல்லான் -
எக்காலத்தும் குற்றம்பொருந்திய புறச்சமயங்களை நிராகரித்

தற்கு வல்லவனும், அமலன் தூல் நெறியை நிறுத்திடவல்லான் - அநாதிராம முத்தராகிய சிவன் அருளிச்செய்த வேதா கமங்களால் உணர்த்தப்படும் சைவசமயத்தைத் தாபிக்க வல்லவனுமாயிருப்பவன், (உப்புறச்சமயிகள் சைவத்தைத் தூஷித்து, தங்கள் மதத்தைச் சாதிக்கவந்த விடத்தும்) மயன் உற்று - (அவர்களுக்கு அஞ்சதலினாலேனும், அவர்கள் மேற்கொண்ட நண்பினாலேனும், அவர்களைப் பிரித்திப்படுத்திப் பொருள்பெற விருப்புதலினாலேனும்) மயக்கம் பொருந்தி, மறுத்திலன் நிறுத்திலன் எனில் - அவர்களுடைய சமயத்தை நிராகரியாதவனும் தனது சைவத்தைத் தாபியாதவனுமாய் இருப்பானாகில், கரிசன் - அதிபாதகனாவன், நேசம் அறுத்து அவனை மாணா கரிசு அல்ல அறமாமே - (அந்த அதிபாதகனிடத்து வைத்த) நேசத்தை ஒழித்து, அவனைச் சீயென்று வெறுத்தல் குற்றமன்று; அதுவே பாமமாகிய தருமம், எ-று.

ஸ்ரீமத் அப்பத்தேயர் அருளிச்செய்த சீவநத்துவ

• விவேகவிருத்தியில் உத்தரிக்கப்பட்ட சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

நிகரறுநற் சிவதரும சிவஞா னத்தை
நிறுத்திடுவோ னி லுமுயர்ந்தோ னிலதீதி னில்லை
பகர்பரம சிவயோகி யவனே யாகும்
பரிவினிறுத் திடுமாற்றல் படைத்து முய்தி
யகலுமய லானிறுத்தா தொழிந்தோன் யோகி
யாமினுமீ சுரப்பிரிய னல்ல னன்னான்
புகருறுநீ நரகினிடை வீழ்ந்து புன்கண்
பொருந்தியே னெனமறைகள் புகலு மன்றே.

இப்படியே சிவசாத்திரங்கள் செப்புநகையால், சிவதூஷணம் முதலிய பாவங்களைச் செய்யும் அஞ்ஞானிகளாகிய பாதி ரிகளைக் கண்டித்தலும், அவர்களுடைய புன்மதமாகிய கிறிஸ்து சமயத்தைப் பல பெரு நியாயங்களினாலே நிராகரித்த லும், சற்சமயமாகிய நமது சைவத்தை அறிப்பிரபலப் பிரமாணங்களினாலே வியவஸ்தாபித்தலும் மிக அவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய உயர் வொப்பில்லாத சிவ புண்ணியங்களாம்.

இதற்கு, நீங்கள் இதுவரையினும் கீறியது சத்தியம் ஆயினும், நம்மை ஆளும் இங்கிலிஷார் கிறிஸ்து சமயானுசாரிகள்

ஆகையால், நாம் தம்பன் சமயத்தைக் கண்டிக்கவும் நமது சமயத்தை ஸ்தாபிக்கவும் புகுங்கால், எம்மேற் குரோதங் கொள்வார்களன்றோ? அதற்கு நாம் யாது செய்வோம்? என்பீர்களாகில்; சுவதந்திரராகிய சிவன் நாம் செய்த வினைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குணர்ந்து, அவ்வினைகளுள் இன்ன காலத்திலே இன்ன வினையை அனுபவிக்கப் பண்ணுவோம் என்று நியமித்து, ஊட்டுமாறன்றி, இவ்விடத்துப் பரதந்திரராகிய பிறர் ஒருவரால் நமக்கு ஓர் தீதுவந்தடையாது; அது,

“இன்னவினை பின்னதலத் தின்னபொழு தின்னதனு
லின்னபடி யாய்ப்பொருந்துமென்றறிந்தே-யன்னவினை
யன்னதலத் தன்னபொழு தன்னதனு லன்னபடி
பின்னமரக் கூட்டும் பிரான்.”

என்பதனால் அறிக. நம்மை ஆளுந் ஆற்றலுள்ள நாயராகிய அசுரர்களால் எமக்கு ஓர் தீது உருகா எனில்; அச்சிவன் சர்வலோகைக நாயகராதலால், அவரையன்றி இவர் ஒருத்தி செய்தல் கூடாது; அது, “அசுனுஞ்செய்வ தீசனருள்வழி” என்பதனாலறிக. அங்ஙனம் சர்வலோகைக நாயகராயினும், அவரறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாதாவெனில் அச்சிவன் அநாதிசுத்த சருவஞ்ஞர் ஆதலால், அவர் அறியாமல் இவர்தீது செய்தல்கூடாது. அவர் அறியாமல் இவர்தீது செய்தல் கூடாதாயினும், இவர் தீதுசெய்யுமிடத்து அவர்வந்து தடுப்பாரா? எனில்; அவர் பரிபூரணர் ஆதலால், அவரைவிட்டு இவர் இருத்தற்கும் செய்கற்கும் இடமேயில்லை. ஆதலால், பரமேசுரனாகிய சிவனே தீவினைக்கு ஈடாக ஒருத்தி தருவார் எனில், அதனை யாவர் நீக்கிக்கொள்வார்? ஒருவருமில்லை. ஆகையால் நம்மினும் நமக்கு இனியராகிய சிவன் ஒருவரே நமக்குத் துணை. அது “ஈசனே காப்பி னல்லால் யாரையும் பிறாற்றம்மா-லாசறப் போற்ற லாகா தது துணிவாகும்.” என்பதனால் அறிக. இங்ஙனம் இருத்தலானும், அச்சிவனே பரமத நிராகரணமும் சைவஸ்தாபனமும் ஆகிய சிவபுண்ணியத்தை விதித்தவராதலானும், அப்புண்ணியஞ் செய்பவர்களுக்கு யாதோரிடரையும் வருவியாது பேரருள் புரிவரென்பது நிச்சயம்.

இன்னும், இங்கிலிஷாசினர், கிறிஸ்தவர்களாயினும், தாம் ஆளுந் தேசங்களுக்கும் உள்ளார்க்கு, தம்மாலும், தமது பரிவாரத்தாலும், பகைவராலும், திருடராலும், உயிர்களாலும், வாய்ப்பாலனவாகிய ஐந்து பயத்தையும் நீக்கி, எல்லாச்சமயி

கட்கும் ஒப்பமுடிந்த சாமானிய தருமத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணுபவர்களன்றி, சுவசமயாபிமானம் பற்றிப் பகஷ்பாதி களாய், மற்றை சமயங்களிலுள்ள விசேஷ தருமங்களுக்கு, பூருவசாலத்திருந்த சமணர் பெளத்தர் மகம்மதீயர் முதலிய வர்களைப்போல சிறிதாயினும் இடையூறு செய்பவர்களல்லர். துஷ்பிமானமும் பொருளாசையும் வீபரீதசிந்தனமும் அநீதி யுமேகிறைந்தபாதிபிகள் மானிப்பாய் முதலிய இடங்களிலுள்ள நமது தேவாலயங்களுக்கு இடையூறு செய்யும்படி பலதாம் முயன்றமையை அறிந்து, கல்வியினும் அதன் பயனாகிய அறி விலும் அதன்பயனாகிய நீதியினும் சிறந்து விளங்கும் நமது இவ்விவ்வுறசினர், அவ்விடையூறு வாயாமல் நீக்கிக் காத்துக் கொண்டு, நீங்கள் இன்னும் இவ்வாறு பிதசமயசனக்கு இடையூறுசெய்ய முயல்வீர்களெனில், நாம் உங்களை இந்நாட் டினின்றும் ஒட்டியிலேவோ மென்று அப்பாதிபிகளுக்குத் திக் காரதண்டம் செய்வமையே அதற்குச் சான்றும்.

இனி, இவ்வாசர்களால் நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாத தாகிய இந்தச் சரீரத்துக்கு ஓர் தீதுவருமெனினும், வீருக; நிலையுள்ளதாகிய ஆன்மலாபத்தின் பொருட்டு, பிராணத்துயா கம் பண்ணியும், சைவஸ்தாபனம் பண்ணுதலே அத்தியாவசி யசம், நாம் காத்தல்வேண்டுமென அவாவும் இச்சரீரத்தை நாம் பெற்றது முத்திபெறும் பொருட்டனீரோ? சிவதூஷ ணம் முதலிய அதிபாதகங்களைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் சரீரத்தை விடுத்தவர் முத்திபெறுதல் சத்தியமென்பது சிவ சாத்திரங்களாலே சாதுக்கப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமாத லின், நாம் சிவதூஷணம் முதலியவற்றைப் பரிகரிக்குங்கால் ஒரோவழி வரற்பாலதாகிய சரீரநாசத்தை ஏற்றுக் கோடலி னாலே முத்திபெறுவேமென்பது சத்தியமாமே. ஆமெனில், முத்தியாகிய சூர்த்தியர் சித்தத்தவழி இச்சரீரமாகிய சாத னம் இருந்தென்? ஒழிந்தென்?

ஆதலால், நாங்கள் நித்தியாநந்தமாகிய முத்தியையே பெறல்வேண்டுமெனத் துணுந்து, பரதந்திரமாகிய இவர்களு க்கு அஞ்சி இதத்தைச்செய்யினும், இவர்களாற் சிறிதுங் காக் கப்படாது, “வினைப்போக மெய்யுந் தேசங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாம் - நினைப்போ தளவுநில்லாது.” எனச் சான் ரோர் கூறியவாறே விமூலதாகிய இச்சரீரத்தின்மேல் ஆசையி னாலே இவர்களுக்கு அஞ்சாமல், சுவதந்திரபதியாகிய பாசிவ னுக்கே அஞ்ச, அவரை அனுசந்தானம் பண்ணி, அவருடைய திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு, சிவதூஷணம் முதலி

யன செய்யும் பாதிரிகளைக்கண்டித்து, அவர்களுடைய புன்மதமாகிய கிறிஸ்துமதத்தை நிராகரித்துவிட்டு, சற்சமயமாகிய சைவத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி முயலக்கடவோம்.

நாங்கள் முயலும் இச்சிவபுண்ணியம் அவசிய கர்த்தவீயமாகிய உலோகோபகாரமாதலானும், செய்தல் செய்வீதல் உடன்படல் என்னும் மூன்றும் ஒக்குமாதலானும், நீங்கள் யாவரும் இப்புண்ணியம் சபலமாகும்பொருட்டு, உபகாரக்களாய் இருத்தல்வேண்டும். நீங்கள் உபகரிக்குமாறு கூறுதும்.

க. நீங்கள் எல்லாரும், தினந்தோறும், சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை சிவதரிசனம் முதலியன செய்யும்பொழுதெல்லாம், வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈயும் பரமகாருண்ணிய சாகரமாகிய பரசிவனை, அழலிடைப்பட்ட மெழுத்போல மனங்கசிந்துருக, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, கண்ணீர் சொரிய, அன்பிளோடு சிந்தித்துத் துதித்து வணங்கி, கிறிஸ்துமதத்தை நிராகரித்துச் சைவஸ்தாபனம் பண்ணுதலாகிய இச்சிவபுண்ணியம் நிர்விக்கினாமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று, பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

உ. இச்சிவபுண்ணியஞ் செய்தற்குச் செல்வப்பொருளும் இன்றியமையாக் கருவியாய் இருத்தலால், நீங்கள் எல்லாரும் சிறிதாயினும் உலோபமின்றி, உங்களுக்களாலியலும் பொருளுதவி காலந்தோறும் செய்தல்வேண்டும்.

ங. அப்பொருள் கொண்டு நாங்கள் அச்சிற்பதிப்பிக்கும் புத்தகங்களை, நீங்களெல்லோரும் வாங்கி, சித்த சமாதானத்துடனே பலமுறை வாசித்துணர்தல்வேண்டும்.

ச. நீங்கள் வாசித்தவற்றைப் "பிறருட் தெள்ளிதின் அறியும்படி உணர்த்தி, நமது சமயிகள் கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழாதுாழியும்படி, சாவதானமாகக் காத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

டு. பாதிரிகளாயினும் அவர்களைச் சேவிக்கும் பரிசனங்களாயினும் சைவதூஷணஞ்செய்து கிறிஸ்துமதத்தைச் சீர்திக்குவந்தால், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்தல் வேண்டுமென்னுங்கருத்துச் சிறிதுமின்றி, எதிர்த்து நின்று, சைவத்தின்மேல் அவர்கள் ஏற்றுந் தூஷணங்களைப் பரிகரித்து, அவர்களுடைய மதத்தைக் கண்டித்து, அவர்கள்வாயை அடக்கிவிடல் வேண்டும்.*

க. நீங்களெல்லாரும் உங்களுக்கஜ் பிள்ளைகளை, பாச மயிகளோடு பரிசயம் பண்ணவிடாமல், தருந்த பருவத்திலே சிவதீகைகி பெறுவித்து, அவாவர் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப, சைவதூல்களை, தருந்த ஆசிரியரைக்கொண்டு, ஐயந்திரிபறக் கற்பித்து, சைவாசாரங்களை அனுஷ்டிப்பித்தல் வேண்டும்.

எ. நிகண்டு இலக்கணம் தருக்கம் முதலிய கருவிதூல் களிலும், திருவள்ளுவர்குறள்முதலிய நீதிதூல்களிலும் வல்ல வர்களாய், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களையே செய்ப வர்களாய், சிவதீகைகி பெற்றவர்களாய், தேவாரம் திருவாச கம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணம் என் னும் அருட்பாவைவந்தையும் அத்தியயனம் பண்ணினவர்களாய் நான்கு பாதத்தையும் பிரதிபாதிக்கும் ஒரு தந்திரத்தையாய் னும் முற்றக் கற்றவர்களாய், திராவிட சித்தாந்தம் பதினாண் கையும் உணர்ந்தவர்களாய் குருலிங்க சங்கமபத்தி விசிஷ்டர் களாய் இருக்கும் புருஷர்களைத் தெரிந்து, சைவப்பிரசாரக் களாக நியோகித்து, ஊர்தோறும் தேவாலயம் மடம் முதலிய பரிசுத்த ஸ்தானங்களிலே சர்வஜ்ஞேபகாரமாக வாரந்தோ றும் சைவப்பிரசாரம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

இவ்வெழுவகையாலும் நீங்கள் எல்லாரும் இந்நன்முயற் சிக்கு உபகாரர்களாய் இருப்பீர்களாகில், நமது தமிழ்நாடுங் கும் புறச்சமயமாகிய இருள்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்தினி தோங்கும்; ஓங்கில் அநேகர் பிறந்திறந்துமூலம் பசுக்களாகிய பிறரைப் பொருளுன்னமதியாது, பரமபதியாகிய சிவனது மகிமையை உணர்ந்து, அவரே பரம்பொருளுன்னத் துணிந்து, அவரைபே மெய்யன்பினோடு விதிப்படி வழிபட்டு, நித்தியானந்த முத்தியை அடைவர்கள். இங்ஙனம் அநேகர் முத்திபெற்றும்தற்கு ஏதுவாய் இருத்தலால், இச்சிவபுண்ணி யமே எல்லாப் புண்ணியங்களினுஞ் சிறந்தது. நமக்கெல்லாம் இறக்கும்பொழுது துணையாய் உடன் வருவது இச்சிவபுண் ணியமே ஆதலானும், நமது தேகம் இக்கணம் இருக்கும் இக் கணம் நீங்கும் என அறிதல் கூடாமையானும், நாம் அனை வரும் சிறிதும் தாழ்க்காமல், நமக்கு எக்காலத்தும் உற்ற உற வாகிய சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு, இவ் வநுமருந்தன்ன பெரும்புண்ணியத்தை விரைவிலே முயன்று நடத்தக்கடவோம்.

சிவநமோத்தாம், எட்டாவது சனனமரணவியல்

பாம்பழல் வாயினுற் பற்ற மஹிகக்
தேம்பிடுந் துயருறுஞ் சிவன் நேயுநான்

14 சைவப்பிரகாச சமாசீய விக்ஷிபனம்.

ஓம்பிட வல்லுரோ வுற்ற மற்றையார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட் டேவிழியம்பொழுது
மெத்திய மாதரும் விதிமட் டேவீம்மி விம்மியிரு
கைத்தலை மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பர்வமுமே.

நாலடியார்.

புன்னுனிமே னீர்போ விலையாமை பென்றெண்ணி
யின்னினியே செய்க வறவினை—யினனினியே
நின்று நிருந்தான் கிடந்தான்றன் டேவாலதச
சென்று நெனப்படுத லால்.

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்த
சென்றன சென்றன வாழ்நாள செறுததுடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்.

திருவங்கமாலை = பண்-சாதாரி.

உற்று ராருளரோ உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்று ஸ்ததுறை கூத்தரல் லால் நமக்
குற்று ராருளரோ.

யாழ்ப்பாணம் :
பிரமாதீசுவர
தைப்பூசம்.

இங்ஙனம் :
சைவப்பிரகாச சமாசீயர்.

உ

சிவமயம்.

க ட வு ள் வ ண க் க ம்.

சீர்பூத்த கருவிநா லுணர்ச்சி தேங்கச்
 சிவம்பூத்த நிகமாக மங்க னோங்கப்
 பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப்
 பரம்பூத்த சைவநிலை பாரோர் தாங்கப்
 பேர்பூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
 பிறைபூத்த சடைமவுலிப் பிரானார் தந்த
 வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றோது
 *மதம்பூத்த விநாயகன் றுள் வணங்கி வாழ்வாம்.

உபோற்காதம்.

அநாதி பகவானுடைய பாசிவன் அருளிச்செய்த வேதாக
 மங்களால் உணர்த்தப்படும் சைவ சமயமே சற்சமயமாம். இச்
 சற்சமயம் வழங்கும் நூது ஆரியகண்டத்திலே மிலேச்சர்களா
 டிய பாதிரிகள் புருந்து, இச்சைவத்தை விளக்கும் சிவசாத்
 திரங்களைச் சிறிதும் அறியாமையினாலும், தாங்கள் முன்னே
 தழுவிக்கொண்ட தூர்ச்சமயமாகிய கிறிஸ்துமதத்தின் மேல்
 வைத்த தூபிமானத்தினாலும், அப்புண்மதத்தைப் பிரசாரித்
 தலே தங்களுக்கு எளிதிற் பொருள் வரும்வழியாய் இருந்த
 லாலும், இச்சைவத்தை வாய்மொழியாலும், குருடிலவழி முத
 லிய பல் புத்தகங்களாலும் அசியாயமாகவே தூஷிக்கின்றார்
 கன்.

நமது சிவசாத் திரங்களைச் சிறிதும் அறியாதவர்களும்,
 அப்பாதிரிகளது பொய்த்தூலாகிய விவிலியதூலை முற்றும்
 வாசியாதவர்களும், தருக்க தூலிலே அற்பமேனும் பயிலாத
 வர்களுமாகிய சில சனங்கள் அத்தூஷணங்கள் ஒக்குமென்று

மதிமயங்கி, கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து கெடுகின்றார்கள்.

யாம் அதனைக் கண்டாங்கி, சைவத்தின்மேல் அப்பாதகர்களால் ஏற்றப்படும் தூஷணங்களாலே ஒருவரும் செடாது சைவத்தின்வழியேநின்ற உய்யும்பொருட்டு, அத்தூஷணங்கள் எல்லாவற்றையும் நியாயமாகவே களைந்து மெய்யறிவுச் சுடர் கொளுத்துகின்ற இந்தச் சைவதூஷண பரிகாரம் என்னும் பிரபந்தத்தை, பரமகாருணிகராகிய பரமசிவன்து துவ்வியப் பிரசாதத்தினாலேயே, செய்தோம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

வேதநா யகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசம யங்கண் மானப்[செய்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யான்
பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றிபோற்றி.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

சைவ தூஷணபரிகாரம்.

முதலாவது

பதிப்பிரகரணம்.

பாதிரியே!

பெருங் கருணையினாலே, படைத்தல் காத்தல் அழித் தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் தம் பிரயோசனங் குறியாது ஆன்மாக்களது பிரயோசனங் குறித்துச் செய்தருளும் பதி ஒருவரே என்றும், அவர் முற்ற றிவு வரம்பிலின்பம் இயற்கை யுணர்வு தன்வயம் குறைவிலா ற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னும் ஆறு குணங்களும் நிறைந்த சிவனே என்றும், நாங்கள் மெய்தூல்களெனத் துணிந்த வேதாகமங்கள் உணர்த்துகின்றன. அதுபற்றி அச்சிவனையே நாங்கள் வழிபடுகின்றோம். ஆதலால், நாங்கள் சைவர்கள் என ப்படுவோம். நீ இக் கருத்தைச் சிறிதாயினும் ஆராய்ந்து அறி யாது, எங்களைப் பலரைத் தெய்வம் என்று வணங்கும் அஞ் ஞானிகள் என்று இகழ்கின்றாய். யெகோவா பரிசுத்தாவி கிறிஸ்து என்னும் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ் ஞானி நீயே.

சிவனையேயன்றி விஷ்ணுமூதலிய பிறரையும் நீங்கள் வணங்கக் காண்கின்றேனே என்பாயாகில், சத்தியம் நீ சொல்லியது; ஆயினும், நாங்கள் அவர்களைப் பரம்பொருளா கிபி பதிகளெனக்கொண்டு வணங்குவதில்லை; பதியாகிய அச் சிவனுடைய அடியார்க் ளெனக்கொண்டு வணங்குகின்றோம். கடவுளையேயன்றி அவருடைய அடியார்களை வணங்குவது தகுதியன்றே என்பாயாகில், சிவனானவர் தம்முடைய அடி யார்களை வழிபடுபவர்கள் தம்மையே வழிபடுபவர்களென்றும், தாம் அவ்வடியார்களை அடிபிடித்து நின்று அவ்வழிபாட்டை

என்று அது செய்தவர்களுக்கு அணுகிரகம் செய்வாரென்றும், தம்முடைய அடியார்களை நிதிப்பவர்கள் தம்மையே நிதிப்பவர்கள் என்றும், தாம் அந்நிந்தையின்பொருட்டு அவர்களுக்குத் தண்டித் செய்வாரென்றும், வேதாகமங்களிலே திருவாய்மலர்த்தருளியிருக்கின்றமையால், அவ் வணக்கத் தகுதியே யாம்.

உன்சமய நூலாகிய விலிவிய நூலிலும், அதி கடி-அதி. உ. வசனத்தில் ஆபிரகாம் தேவதுதர்கள் மூவரைப் பூமிக்கு நோப்த் தாழ்த்து வணங்கினான் என்றும், யோச. ௫-அதி. ௧௬. வசனத்தில், யோசுவா யெகோலாவின் சேனைக் கதிபதியைத் தரையிலே முகங் குப்புறவிழுந்து நமஸ்காரம் பண்ணினான் என்றும், மத். ௨௫-அதி. ௪௦. வசனத்தில் உன் தேவனுடைய கிறிஸ்து தமதன்பருக்குச் செய்தவைகள் எல்லாம் தமக்கே செய்தவைகள் என்று சொன்னான் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகண்டும், நாங்கள் சிவனடியார்களை வணங்குதலை நீ இகழ்வது மடமையன்றோ?

சிவனுக்கு உருவமுண்டென்று உங்கள் வேதாகமங்கள் சொல்கின்றனவே; உருவமுடையவர் கடவுளாவது எங்ஙனம்? என்பாயாகில், ஓகோ! அவருடைய உருவம், தன்னைப் பந்தித்த மூலமல காரணத்தினாலே தான் முன்செய்த கன்மானுசாரமாகத் தோல் எலும்பு முதலிய சத்த தாதுக்களாலாகிய சரீரங்கொண்டு ஒரு மாதாவின் யோனிவாய்ப் பட்டுப் பிறந்து பெருந்துயரம் அனுபவித்து இறந்த மனிதனாகிய உன்னுடைய கிறிஸ்துவின் உருவவப்போலும். என்று நினைந்தாயா? எங்கள்சிவன் அப்படிப்பிறந்த கதையுங்கேளேம்; பேருலகில் வாழ்த்தண்டிறந்த கதையுங் கேட்டிலேம். அவருடைய உருவம் ஆன்மாக்களின் நிமித்தம் பஞ்ச கிருத்தியங்கள் செய்யும் பொருட்டும், தம்மை வழிபடும் அடியார்களுடைய தியானதிகளுக்கு எளிதாம்பொருட்டும், வேதாகமங்களைத் தோற்றுவித்தற்பொருட்டும், தமது அருட்சத்தியா லாக்கப்பட்ட சரீரமே யாம். அப்படியாமாயில், கடவுட்டன்மைக்குஞ்ஹைவு என்னை? அறிவு சிறிதும், இல்லாதவனே! சொல்லு. சிவனுக்கு அங்குப் பிரத்தியங்க சாங்க உபாங்கங்களெல்லாம் சிவசத்தி ரூபமா மென்பது ஸ்ரீவா துளாகமத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

உங்கள்சிவன் பார்வதிதேவி என்பவளை விவாகஞ்செய்து அவளோடு உகந்து புணர்ந்தார் என்றும், அவளைப் பிரிந்தார்

என்றும் உங்கள் சிவபுராணங்களிலே சொல்லப்படுகின்றதே; ஆன்மாக்களைப்போலக் காமியாய் இருப்பவரைப் பரம்பொருள் என்பதெப்படி? அவர் உங்களை இரட்சிப்பதெப்படி? என்பா யாகில், ஆண் பெண் அலி என்னும் மூன்றுமல்லாத அநாதி மலமூத்த பதியாகிய சிவத்தையே, சர்வான்மாக்களையுங் தோற்றுவித்தலால், ஆண்பாற்படுத்திப் பிதாவெனவும், சூரி யனுக்குக் கிரணம்போல அச்சிவத்துக்கு அபின்னமாயுள்ள சத்தியையே, நிமித்தகாரணமாகிய அச்சிவம் அச்சதேழில் இயற்றுதற்குத் துணைக்காரணமா யிருத்தலால், பெண்பாற் படுத்து மாதாவெனவும், அச்சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி உத் தியோகித்துச் சங்கற்பித்தலையே, அவ்வான்மாக்களது தோற் றத்துக்குக் காரணத் தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தல் எனவும், அச்சங்கற்பம் இல்லாமையையே, பிரிதல் எனவும் சொல்லியதென்றறிக. இந்த ரகசியம் சமாதிக் கொடுக்கும் சாக்ஷாத்காரவான் களுக்கு வெளிப்படும். இவ்வுண்மையை அறியாமலும், சிவபுராணங்களிற்குளே பலவிடங்களிலே சினன் ஆணவம் மாயை கர்மம் என்னும் மும்மலங்களையும் அநாதியே பில்லாதவரென்றும் ஞானந்தானுருவாகிய நாயகர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அவர் பார்வதியைப் புண ர்ந்தார் பிரிந்தார் என்பன முதலியவற்றிற்கு வேறு பொருள் இருத்தல் கூடும்; நாம் அதனை ஆராயாமல் இகழ்ச்சல் தருதி யன்று என்று சிந்தியாமலும் எங்கள் கடவுளை வாயில் வந்த படியே தூஷித்துக்கொண்டு திரியும் அநிபாதகளுகியரீ, உன் லிலிவிய தூவிலே சலோமோன் எழுதிய உன்னதகீதத்திலே கிறிஸ்துவாகிய புருஷன் ஒரு பெண்ணைக்கண்டு மயங்கினான் என்றும், அவளுடன் கூடி மகிழ்ந்தான் என்றும், அவளுடைய அழகைப் புகழ்ந்தானென்றும், அவளைப் பிரிந்தானென்றும், அதனால் அவள் துயருற்றுத் தேடித்திரிந்தானென்றும் சொ ல்வதை நிந்தியாது அங்கீகரிப்பது என்னை?

இன்னும் முதலான்களாகிய வேதாகமங்களிலே கூறப் பட்ட விஷயங்களுட் பல சிவபுராணங்களிலே சூறிப்பாகப் பொருள்கொள்ளக் கிடக்கும். அது ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுலோகங்கள் முதலிய சிவானுபூதிமான்கள் இயற்றிய பல சாத் திரங்களாலும் குருசம்பிரதாயத்தாலும் தெள்ளிதிற்றுணியப் பட்டது. மலபரிபாகம் உடையவர்களாய், சைவாசாரியர்களை அடைந்து வழிபட்டுக் கேட்கில், அவர்கள் சிவபுராணங்களு ள்கு முதலான்களோடு விரோதமறப் பொருள் உணர்த்துவார் கள். அவைகளை எணக்கு விளங்கச் சொல்லல்வேண்டும் என

பாயாகில், சிவதுஷணம் கோமாமிசபக்ஷணம் முதலியபெரும் பாதங்களே செய்யும் உணக்கும் உன்போலிகளுக்கும் அவை களைச்சொல்ல, எங்களுக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. நீ இவ்வுண்மையை அறியாது, சிவபுராணங்களிலே குறிப்புப் பொருளாகக் கொள்ளற் பாலன்வற்றைச் செம்பொருளாகக் கொண்டு, அதுவே மெய்ப்பொருள் என்று துணித்து, சம சமய லக்கணங்களெல்லாங் குறைவற அமைந்த சத்திய சமய மாகிய எங்கள் சைவத் தின்மேலே குற்றங்கள் ஏற்றப் புகுந் தமை மண்டுதிருையை நம்பி ஆற்றின் வழிக்கொள்ளப் புகுந் தமைபோலும்.

இரண்டாவது

புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.

தன்கொடி கட்டப்பட்ட தேசமெங்கும் தன் ஆணைசெ ல்லும்படி அரசியற்றும் இராசாவானவன் குறைவேண்டினோ ரும் முறைவேண்டினோரும் தன்னை எளிதில்வந்து காணும் படி அத்தாணியில் வீற்றிருத்தல்போல, சர்வலோகாதிநாயக ராகிய சிவன் தம்மாலே பயன்பெற விரும்பிய சர்வான்மாக்க ளும் தம்மை வந்து வழிபட்டு உய்யும்படி சிதம்பரம் முதலிய தலங்களிலே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருப்பார். ஆதலால், அவைகள் புண்ணிய ஸ்தலங்களெனப்படும். இராசாவானவன் தன்னை தன்தேசமெங்கும் செல்லினும், சர்வ வியாபகத்து வமும் சர்வஞ்ஞத்துவமும் இல்லாதவனாகையால் சமஸ்தரும் தன்னை எளிதில் காணும்படி அத்தாணியில் வீற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பது ஒக்கும் ; கடவுள் அவனைப்போலன்றிச் சர்வ வியாபகத்துவமும், சர்வஞ்ஞத்துவமும் உடையவராகை யால், அவரை எவ்விடத்தினும் எவர்களும் வழிபட்டு அதுக் கிரகம்பெற்றுக் கொள்ளலாமே என்பாயாகில்; அது மெய்ம் மையே; ஆயினும், தேவர்கள் இருபுகள் முதலிய பெரியோர் கள் ஒவ்வோரிடங்களிலே கடவுளை அன்போடு பூசித்து அவர் சத்திகாரிய சரீரங்கொண்டு தங்களுக்குப் பிரசன்னரான போது, அவரை வணங்கித் துதித்து தாங்கள், தாங்கள் விரு ம்பிய வாங்களைப் பெற்றபின்பு, அவரை நோக்கி கிருபாசமு த்திரமாகிய சுவாமீ! தேவரீர் சர்வ வியாபியாயினும், அடியேங் கள் தேவரீரைப் பூசித்த இந்த ஸ்தானத்திலே சதாகாலமும்

விசேஷமாக எழுந்தருளியிருந்து, இவ்விடத்தில் வந்து தேவரீரை வழிபடும் சர்வான்மாக்களுக்கும் விசேஷ பக்தி ஜ்ஞாபித்து, அவர்கள் செய்யும் தானங்கள் தவங்கள் ஒன்று அனந்தமாய் விருத்தியடையவும், அவர்கள் முன்செய்த பாவங்கள் குறையவும், அவர்களுக்கு அதுக்கிரகம் செய்தருளும் என்று பிரார்த்திக்க, வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவாராகிய அங்கடவுள்ளவர், ஆன்மாவானது சரீரமுழுதும் வியாபித்திருப்பினும் சாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளிலே விசேஷமாக நிற்பது போல, தாம் அங்கிக்கெனாசபடி எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், அப்புண்ணியஸ்தலங்களிலே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருப்பாராயினார் என்று சிவசாத்திரங்கள் செப்புகின்றன.

க. இரா. கக. அ. இலீசா தேவமலையாகிய ஒரேப்பைச் சேர்ந்தான். யாத். ஈ, க, இ. மோசே ஒரேப் என்னுந்தேவமலையைச் சேர்ந்தான். யோகோவா நீ இந்தஸ்தானத்திற்குச் சமீபித்துவராதே; நீ நிற்குமிடம் பரிசுத்தமுள்ள பூமி; உன்பாதாட்சையைக் காலினின்று கழற்றிவிடு என்றார். ஷே. கக. உ, கஉ. சீனாய் வனத்திற்போய் அந்த வனத்திலிறங்கினார்கள்; இஸாவேலர் அங்கே மலைக்கெதிராகப் பாளையமிறங்கிய பின்பு, மோசேதேவ சந்திதியிலேறினான். நீ அனங்களைநோக்கி நீங்கள் மலையிலேறாதபடிக்கும், அதினடிவாழ்த்தைத் தொடாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள் என்று சொல்லி, அதின் சுற்றிலும் ஒரு எல்லையைக் குறித்துவிடு. மலையைத்தொடுகிற எவனும் நிச்சயமாகக் கொலைசெய்யப்படுவான். சங். க. கக. சீயோனிலே வாசமாயிருக்கிற யெகோவாவைக் கீர்த்தனம் பண்ணுங்கள். ஷே. கக. க. நம்முடைய தேவனாகிய யெகோவாவைக்குறித்து மேன்மைபாராட்டுங்கள், அவருடைய பரிசுத்தமலையில் நமஸ்காரம் பண்ணுங்கள். க. சாமு. உ0. க. நான் எங்கே என்று உமதுபிதாக்கேட்டால், தாவீது தன்னாராகிய பேதலகேமிலே தன்வமிசத்தார் யாவரும் வருஷாந்தர பலியிடுகிறபடியால் அங்கே போகும்படி என்னிடத்தில் வருந்திக்கேட்டானென்று சொல்லும். ஷே. க0. ஈ. இ. தேவனுக்கு ஆராதனை செய்யும்படி பெத்தேலுக்குப் போகிற மூன்று மனிதர் உன்னைக்கண்டு சந்திப்பார்கள், அப்பால் பெலிஸ்தியரின் பாளையமிருக்கிற தேவமலைக்குப்போவாய். உ. பேதுரு க. கஅ. அவருடனே நாங்கள் பரிசுத்தமலையிலிருந்தபொழுது வானத்திற்பிறந்த அந்தச் சத்தத்தைக்கேட்டோம். க. இரா. கக, கஈ. நான் தெரிந்துகொண்ட யெரூஷலே மின்னிமித்தமும், க. நாளா. உஈ. உஇ. இஸாவேலரின் தேவனாகிய யெகோ

வாசதாகாலமும் யெருஷலேமில்வாசம்பண்ணி, தமது சனங் களுக்கு ஆறதலைக் கொடுத்தார். எஸ்ரு: க. உ. கூ. பாமண்ட லத்திலுள்ள தேவனாகிய யெகோவா, பூமண்டலத்திலுள்ள சகல இராச்சியங்களையும் எனக்குத் தந்துவிட்டார், யூதாதே சத்திலுள்ள யெருஷலேமிலே தமக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட் டும்படி எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அவருடைய எல் லாச்சனங்களிலும் எவன்உங்களுக்குள் இருக்கிறானோ, அவன் தேவனாகிய யெகோவா அவனோடிருப்பாராக; அவன் யூதா தேசத்திலுள்ள யெருஷலேமிற்குப்போய், அவருக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவானாக. யெருஷலேமி விருக்கிற இஸ்ரவேலரின் தேவனாகிய யெகோவாவே தேவன். யோவா. ச. உ. ௨௦. எங்கள் பிதாக்கள் இந்த மலையில் ஆராதனைசெய்தார்கள். நீங்களோ தொழுதுகொள்ளவேண்டிய ஸ்தானம் யெருஷலே மில் உண்டென்று சொல்லுகிறீர்கள் என்றான். மத். ச. ௫. பிசாசானவன் அவரைப் பரிசுத்த நகரத்திற்குக் கொண்டு போய் அவரைத் தேவாலயத்தின்மேல் உபரிக்கையில் நிறுத்தி மத். ௫. ௩௫. யெருஷலேமைக் கொண்டு சத்தியம் பண்ண லாகாது; அது மகாராசாவின் நகரம்.

சலோமோன் யெகோவாவை நோக்கிச்செய்த விண்ணப் பம். உ. ௩. ௧௧. ௧௨. ௧௩. இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது தாசனாகிய தாவீதுக்கு நீர்சொல்லிய வாக்கு மெய்ப்படும்படி அருள்செய்யும். தேவன் நிச்சயமாய்ப் பூமண்டலத்திலே மனிதருடன் வாசம்பண்ணுவாரா? வான மும் வானங்களுக்கு மேலுள்ள வானமும் உம்மைக்கொள் ளாதே; நான் கட்டினவீடு உம்மைக்கெழுள்வது எப்படி? என் தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது அடியான் செய்யும் பிரார்த் தனையின்மேலும் விண்ணப்பத் தின்மேலும் சிந்தைவைத்தரு ளும்; உமது அடியான் உமது சமுகத்தில் இடம் ஒலத்தையும் அவன் பிரார்த்தனையையுங் கேட்டருளும். எனது நாமம் அதில் நிறுத்தப்படும் என்று நீர் குறித்த இந்த ஸ்தானத்து க்கு நேரே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனையைக் கேட் றும்படி இரவுப்பகலும் இந்த வீட்டின்மேல் நீர் கண் திறந் திருப்பீராக. உமது அடியானும் உமது சனமாகிய இஸ்ரவேலரும் இந்தஸ்தானத்துக்கு நேராய்ச்செய்யும் விண்ணப் பங்களைக் கேட்பீராக. ஷே. ௩௨, ௩௩. மேலும் புறத்தேசத் தார், உமது மகாநாமத்தையும், உமது வலிமையான கரத்தையும், ஒங்கிய உமது புயத்தையுங் குறித்துக் கேட்டிருப்பார் களே; ஆதலால் உமது சனங்களாகிய இஸ்ரவேலரிலே சே

ராத அவர்கள், உமது நாமத்தினிமித்தம் தூரதேசத்திலிருந்துவந்து, இந்த ஆலயத்துக்கு நோகப் பிரார்த்தனை பண்ணினால், நீர் உமது வாசஸ்தலமாகிய வானத்தினின்றும் கேட்டு, உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரைப்போலவே, பூமண்டலத்திலுள்ள சகல சனங்களும் உமது நாமத்தை அறிந்து உமத்குப் பயப்படும்படிக்கும் நான் கட்டின இந்த ஆலயத்துக்கு உமது நாமம் இடப்பட்டதென்று அறியும்படிக்கும், அந்தப் புறத்தேசத்தார் உம்மை நோக்கிப் பிரார்த்திப்பதெல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குச் செய்தருளும்.

யெகோவா சலோமோனுக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தம்:—
உ. நாளா. எ. கட—நக. யெகோவா இராலிலே சலோமோனுக்குத் தரிசனமாகி, அவனை நோக்கி, நான் உன் பிரார்த்தனையைக் கேட்டேன், எனக்குப் பலியிடும் வீடாக இந்த ஸ்தானத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன், மழை பெய்யாமல் நான் வானத்தை அடைத்தாலும், தேசத்தை அழிக்கும்படி வெட்டுக்கிளிகள் வரக்கட்டினையிட்டாலும், நான் என் சனங்களுக்குள்ளே கொள்ளேனோயை அனுப்பினாலும், என்னமும் தரிக்கப்பெற்ற என் சனங்கள் தங்களைத் தாழ்த்திப் பிரார்த்தனைசெய்து, என் முகத்தைத் தேடித் தங்கள் துன்னெறிகளினின்று திரும்புவார்களாகில், நான்*லானத்தினின்று கேட்டு அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்து அவர்கள் தேசத்தை ஆற்றுவேன். இந்த ஸ்தானத்திற் செய்யப்படும் பிரார்த்தனைக்குக் கண்திறந்து செவிசாய்ப்பேன், என் நாமம் சதாகாலமும் இந்த ஆலயத்திலே தங்கும்படி, நான் இதைத் தெரிந்துகொண்டு பரிசுத்தப் படுத்தினேன். என் கண்ணும் என்மனமும் சதாகாலமும் இதுவே*தரித்திருக்கும்.

இவ் வசனங்களுளே உன் கடவுளுக்கும் விசேஷ ஸ்தலங்கள் உண்டென்பது துணியப்படுகின்றது. அதுகளும், நாங்கள் சிவனுக்கு விசேஷ ஸ்தலங்கள் உண்டென்று எங்கள் சாத்திரங்களாலே துணிந்து, அவைகளுக்கு யாத் திரை செய்தலை நீ இகழ்வது அறியாமையன்றோ?

மூன்றாவது

ஆலயப்பிரகரணம்.

புண்ணியஸ்தலங்களிலே அறிவுள்ளவர்களும் அறிவில்லாதவர்களும் ஆகிய சகலருங் கூடிக் கடவுளை அன்போடு

வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டு விதிப்படி ஆலயங்களைக் கட்டிப் பிரதிட்டை பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். கூடு. ம் அதிகாரத் தொடங்கி ௪0-ம் அதிகாரம் வரைக்கும் மோசே என்பவன் உன் தேவனுடைய ஆஞ்ஞைப் படி அவனுக்கு ஒரு ஆவாசத்தை உண்டாக்கிப் பிரதிட்டை பண்ணினான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. உ. நாளா. கூ. எ—கூ. இஸாவேலின் தேவனாகிய யெகோவாவுக்கு ஒரு ஆலயங்கட்ட என் பிதாவாகிய தாவீது அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்தார்; யெகோவா என் பிதாவை நோக்கி, என்போல் ஒரு ஆலயங்கட்ட நீ அபிப்பிராயங் கொண்டாய்; நீ கொண்ட அபிப்பிராயம் நல்லது; ஆனாலும் நீ அந்த ஆலயத்தைக் கட்ட மாட்டாய்; உன்னுதரத்திற் றேன்றும் புத்திரானே என் போல் ஒரு ஆலயங் கட்டுவான் என்று சொல்லியிருந்தார். க. இராசா. கூ-ம், அ-ம் அதிகாரங்களில் சீலோமோன் யெரூஷலேமிலே உன் தேவனுக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தானென்றும், எஸ்ரா. கூ-ம் அதிகாரத்திலே யெரூஷலேமிலே உன் தேவனுடைய ஆஞ்ஞைப்படி ஆலயம் திருப்பவும் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன் கடவுளுக்கும் ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்றும், அதனைப் பலர் செய்தார்களென்றும், உன் சமயநூல் பேசுகின்றது. அஃதுணர்ந்தும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்கு ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்று எங்கள் சாத்திரங்களாலே தெளிந்து, அவ்வாறு செய்தலும் அங்கே கூடி அவரை வழிபடுதலும் விருதாவென்று நீ புலம்புவது என்னை?

நான்காவது

இலிங்கப்பிரகரணம்.

வியத்தலிங்கம் ஆல்வியத்தலிங்கம் வியத்தாலியத்தலிங்கம் ■ என்னும் மூவகை இலிங்கங்களை, வரிவடிவெழுத்தை

■ வியத்தலிங்கம்—எல்லா அவயவங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கும் சந்திரசேகரர் முதலிய இருபத்தைந்து விக்ரினை

ஒலிவடிவெழுத்திற்கு அறிகுறியாகக் கொள்ளுதல்போலக்கடவுளுக்கு அறிகுறியாகவும், அதிட்டேயமாகவும் கொண்டு அவரை அவற்றினிடத்தே விதிப்படி ஆவாகனம் பண்ணிப் பூசித்து வழிபடில், பாலானது பசுவினுடம்பெங்கும் வியாபித்திருப்பினும், கன்றைக்கண்டபொழுது முலைவழியாகவே ஒழுகுதல்போல, அவர் தாம் சமஸ்தப்பிரபஞ்சத்தம் நிறைத்திருப்பினும் அவ்விலிங்கத் துவாரத்தால் அருள் செய்வார் என்று சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

யாத். உரு-ம் அதிகாரத்திலே யெகோவா மோசைநோக்கி, சீத்தீம் மரத்தினுலே ஒருபெட்டிசெய்து, அதைச்செம்பொற்றகட்டால் மூடி, அதன்மேல் செம்பொண்ணினால் ஒருகிருபாசயம்பண்ணி, அந்தக்கிருபாசயத்தின் இரண்டோரத்திற்கும் பொண்ணினால் இரண்டு கெருபிகளென்னும் விக்கிரகங்களை யுண்டாக்கி, அந்தப்பெட்டிகளுக்குள்ளே தாம் எழுதிக்கொடுத்த சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, சதாகாலமும் ஆராதனை பண்ணுபடி விதித்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. கூடு, கூசு, உள, சூ-ம் அதிகாரங்களில் யெகோவா விதித்தபடி மோசே ஒரு ஆவாசத்தை யுண்டாக்கி, பெட்டியும் கிருபாசயமும் கெருபிகளென்னும் விக்கிரகங்களும் செய்துமூடித்து, பெட்டிக்குள்ளே சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, பிரதிட்டை பண்ணினானென்றும், அன்று தொடங்கி அந்தப்பெட்டிக்கு ஆராதனைசெய்து வந்தார்கள் என்றும், அதற்கு ஆசாரியர்களாக ஆரோனையும் அவன் சந்ததியாரையும் தலைமுறைதோறும் நியமிக்கவிதித்தாரென்றும், அந்த ஆசாரியர்கள் செய்த ஆராதனைக்கு யெகோவா மகிழ்ந்து அதுக்கிரகம்பண்ணிவந்தார் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத். உரு. உஉ. சாட்சிப்பெட்டியின் மேலிருக்கிற இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும், கிருபாசயத்துக்கு மேலாய் நான் உனக்குத் தரிசனமாகி, இஸரவேல் சந்ததியாருக்கு நான் கட்டளையிடும்யாவையும் உன்னிடத்தில் சொல்லுவேன். (என்று யெகோவாசொன்னார்.) எண்-எ. அக. மோசே தேவனுடனே பேசுந்படி சபையின ஆவாசத்துட் பிரவேசிக்கையில், தன்னுடனே பேசுகிறவருடைய சத்தம் சாட்சிப்பெட்டியினதுகள். அவ்வியத்தலிங்கம்:— அவைகள் வெளிப்படாததாயுப்பீடமும் சிவலிங்கமாமாய் இருப்பது. வியத்தாலியத்தலிங்கம்:—முகமூந் தோள்களுமாத் திரம் வெளிப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கம்.

கருபாசயத்தின் இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும் தோன்றக்கேட்டான்; அங்கே அவர் அவனுடனே பேசுவார். உ. சாமு. சு. உ. கெருபியரின் மத்தியில் வாசமாயிருக்கிற சேனாபதியாகிய யெகோவாவின் நாமம் தொழுது கொள்ளப் படுகிற தேவனின் பெட்டி. சங். ௮௦. க. கெருபிகளின் மத்தியில் வசிப்பவரே, பிரகாசியும். ஷெ. கக. க. யேகோவா இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணுகிறார்; சனங்கள் நடுங்குவார்களாக; அவர் கெருபிகளின் மத்தியில் வீற்றிருக்கிறார். எண். கசு. சசு.—சஅ. வசனங்களிலே ஒருநாள் யூதர்களில் வெகு ஜனங்களுக்குச் சடிதியாக ஒரு வாதை சம்பவித்தபொழுது, ஆரோன் சிக்கிரமாக ஒடிப்போய், அந்தப்பெட்டிக்குத் தூபங்காட்டி, ஆராதனைசெய்து வழிபட்டதனால், அவ்வாதை நீங்கிற்று என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யோசு. ௩. ௨—ச. அதிபதிகள் பாளையமெங்கும்போய்ச் சனங்களை நோக்கி, உங்கள் தேவனாகிய யெகோவாவினுடன்படிக்கைப் பெட்டியையும், லேவிய ஆசாரியர் அதைச் சுமக்கிறதையுங் கண்டவுடனே நீங்களும் புறப்பட்டு அதற்குப்பின் செல்லுங்கள்; உங்களுக்கு மதற்கும் இடையில் இரண்டாயிர முழமளவு தூரமிருக்கவேண்டும்; இதற்கு முன்னே நீங்கள் ஒருபோதும் இந்தவழியாலே போகவில்லையே; ஆகையால் நடக்கவேண்டிய வழியையறியும் படிக்கு அதற்குச் சமீபமாய் வராதிருப்பீர்களாக என்று சொல்லிக் கட்டளையிட்டார்கள். ஷெ. ௩. கக—கௌ. வசனங்களில் இஸாவேலர் காணத் தேசத்துக்குப் போம்போது மிகப்பிரவாகிக்கும் யோர்தான் நதியைச்சேர்ந்தவுடனே, ஆசாரியர்கள் சாட்சிப் பெட்டியைக்கொண்டு இறங்கினதினால், அந்நதியாண்டாய்ப்பிரிந்து வழிகொடுத்தது என்றும், சமஸ்தசனங்களும் யோர் தானைக்கடந்து தீருமளவும், ஆசாரியர்கள் அந்தப்பெட்டியைச் சுமந்துசொண்டு, அந்நதியின் மத்தியிலே நின்றார்களென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷெ. க—அதி. யெகோவா விதித்தபடி ஆசாரியர்கள் சாட்சிப் பெட்டியைச் சுமந்துகொண்டு யெரீகோ நகரத்தைச்சுற்றி வந்ததினால், அந்நகரத்தின் மதில் இடிந்து கீழேவிழுந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷெ. ௭—அதி. ஒருநாள் இஸாவேலர் போரிலே சத்துருக்களுக்குத் தோற்றுப் புறங்காட்டியோடினதினால், யோசுவாமுதலியோர் மிக வியாகூலித்து, யெகோவாவின் பெட்டிக்கு முன்பாகச் சாயங்காலம் வரைக்கும் தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்துகிடந்து, சத்துருக்களை வெல்ல வம்பெற்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. க. சாமு. ௫, க—ம் அதிகாரங்களிலே ஒருமுறை அந்தச்.

சாட்சிப்பெட்டியை இஸாவேலருடைய சத்தருக்கள்எடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தங்கள் தேவாலயத்தில் வைத்தபோது, அங்கேயிருந்த விக்ரமம் அந்தப் பெட்டிக்கு முன்பாக விழுந்து தலைவேறு கைவேறாக வெட்டுண்டு கிடந்தது என்றும், அங்குள்ளெல்லாம் மூலவியாதியினால் வாதிக்கப்பட்டன என்றும், அதினாலே, அவர்கள் அந்தப்பெட்டியைத் திரும்ப இஸாவேலரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. உ. சாமு. சு. அதிகாரத்திலே அந்தப் பெட்டியைத் தாவிது முப்பதினாயிரம் பேரோடுபோய் ஒரு புது இரத்தத்தின் மேலேற்றிக்கொண்டு வரும்பொழுது, மாடுகள் அப்பெட்டியை அசைத்தபடியினாலே, அவ்விரத்தத்தை நடத்திய ஊசா, அகியோ என்னுமிருவருள் ஊசாதன்கையை நீட்டி அதைப்பிடித்தான் என்றும், அதினால் யெகோவா அவனைக்கோபித்துக் கொண்டுபோட்டார் என்றும், அதுகண்டு தாவிதுபயந்து யெகோவாவின்பெட்டி என்னிடத்தில் வருவது எப்படியென்று சொல்லி, அதைத் தன்னிடத்திலே கொண்டுவர விரும்பாமல், கித்தியனாகிய ஒபெத் ஏதோமின் வீட்டிலே கொண்டுபோய் வைத்தான் என்றும், அந்தப்பெட்டி அவன் வீட்டிலே மூன்றுசாமம் தங்கிற்றென்றும், அதினிமித்தம் யெகோவா ஒபெத் ஏதோமையும் அவன் குடும்பத்தார் அனைவரையும் ஆசீர்வதித்தார் என்றும், தாவிது அதை அறிந்துபோய் அந்தப் பெட்டியைத் தன் நீர்த்திலே கொண்டுவந்து வைத்தும் பலிகொடுத்து ஆராதனை பண்ணினான் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. க. இரா. சு, அ. அதிகாரங்களிலே தாவிதின் குமாரனாகிய சலோமோன் யெரூஷலேமிலே ஒரு ஆலயங்கட்டி, அதிலே அந்தப்பெட்டியை வைத்துப் பிரகிட்டுப்பண்ணி, அனேகம் ஆடுமாடுகளைப் பலிகொடுத்து, ஆராதனை செய்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன்சமயதூலிலே, உன் தேவனாகிய யெகோவாசாட்சிப்பெட்டியையும், அதற்கு இருபக்கத்திலும் இரண்டு கெருபிகளையும் வைத்து ஆராதனை பண்ணும்படி விதித்தார் என்றும், அவ்வாறே மோசேமுதலானவர்கள் செய்தார்களென்றும், யெகோவா அந்தப்பெட்டியிலே பிரசன்னமாகிக் கிருபைசெய்தாரென்றும், அந்தப்பெட்டியை அவமதி செய்தவர்களைத் தண்டித்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதை அறிந்துகொண்டும், கோதுமை அப்பத்தையும், நிராட்சரசத்தையும் உன் தேவனாகிய கிறிஸ்துவின் சரிமும் இர

த்தமு மாகவேணும் அவைகளுக்கு அறிகுறியாகவேணும் பாலித்து உட்கொள்ளல்வேண்டும் என்று புதியவுடன் படிக்கையில் விதித்தபடி செய்துகொண்டும், எங்களைக் கல்லையும் செம்பையும் வணங்கும் அஞ்ஞானிகளென்றும், கடவுளுக்குச் செய்யற் பாலதாகிய வழிபாட்டை அறிவில்லாத விக்ஷாகங்களுக்குச் செய்யும் பாலிகளென்றும், தூஷிப்பது மதிமயக்க கன்றோ? அறிகுறியும் அதிட்டேயமுமாகிய இலிங்கத்தினாலே காட்டப்படும் தமக்குச்செய்யும் வழிபாட்டைத் தமக்கென்றே கொள்ளாது இலிங்கத்துக்கென்று கொள்ளுதற்குக் கடவுள் மதிமயக்க முடையவரல்லர்.

ஐந்தாவது

அபிஷேகப்பிரகாரணம்.

இலிங்கங்களை அதிட்டித்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு, எண்ணெய் பால் தயிர் நெய் தேன் இளநீர் முதலியவைகளினால் விதிப்படி அபிஷேகம் பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன.

யாத். ௧0. 22—௧௩, யெகோவா மோசேஸை நோக்கி, அதி உத்தம சுகந்த திரவியங்களாகிய சுத்தமான வெள்ளைப்போளத்தில் பரிசுத்த ஸ்தானத்துச் சேக்கலின்படி, ஞாசேக்கலும், கருவாப்பட்டையில் அதிற்பாதிமாகிய உாடு0 சேக்கலும், சுகந்த வசம்பு உாடு0 சேக்கலும், இலவங்கப்பட்டையில் ௫00-சேக்கலும், சீதவிருட்டத்தெண்ணெயில் ஒருகின்றும், எடுத்து, பரிமள தைலக்கூடாணுடைய செய்கையாய்ச் செய்யப்பட்ட பரிமள தைலத்தைப்போல, அவைகளினால் சுத்த அபிஷேகதைலத்தைச் செய்வாயாக. அதுவே அபிஷேக தைலமாயிருக்கவேண்டும். அதினாலே சபையின் ஆவாசத்துக்கும், சாட்சிப்பெட்டிக்கும், பீடத்துக்கும், அதின் பாத்திரங்க னெல்லாவற்றிற்கும், கிளைவிளக்குக்கும், அதின் கருவிகளுக்கும், தூபவேதிகைக்கும், தகனபலிவேதிகைக்கும், அதின் பாத்திரங்களெவற்றிற்கும், தொட்டிக்கும், அதின் பாதத்துக்கும், அபிஷேகம் பண்ணக்கடவாய். அவைகள் பரிசுத்தமாகும்பொருட்டு, அவைகளைப் பரிசுத்தப்படுத்திவாயாக. அவைகளைப் பரிசுக்கிற யாவும் பரிசுத்தமாகும்.

ஆரோணம், அவன் புத்திரரும், எனக்கு ஆசாரியத் தொண்டு செய்யும்படி, நீ அவர்களுக்கு அபிஷேகம் பண்ணி, அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக. நீ இஸாவேற் சந்ததியாரை நோக்கி, உங்கள் தலைமுறைசோறும் இதுவே எனக்குரிய பரிசுத்த அபிஷேக தைலமாயிருக்கவேண்டும்; இது மனிதருடைய சரீரத்தில் வார்க்கப்படாது; இதற்கொப்பாக நீங்கள் வேறே செய்யவும்படாது; இதுபரிசுத்தமானது; இது உங்களிடத்திற் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும்; இதற்கொப்பாகத் தைலமுண்டாக்குகிறவனும், இதில் எடுத்து அந்நியன்மேல் வார்க்கிறவனும் சன் சனங்களினின்றும் சேதிக்கப்படுவான் என்று சொல்லென்றார்.

இப்படியே உன்சமயநூலிலே அபிஷேகம் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், காணாதார்போல நீ நாங்கள் அபிஷேகம்பண்ணுதலேக்கண்டு, விக்கிரகங்களுக்கு அபிஷேகம் பண்ணினானாலே பயனில்லையென்று பிதற்றுவது நீதியா?

ஆறாவது

நைவேத்தியப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அதிட்டித்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு அன்னம் பால் பழம் மோதகம் முதலியவைகளை விதிப்படி ரிவேதனம் பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவநூல்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். உரு. ௩௦. என் சந்திரியில், பீடத்தின்மேல் நித்தமும் சமூகத்தப்பம் வைக்கவேண்டும். எண். சு. ௧௪—௧௭. தகனபலிக்குப் பழுதற்ற ஒருவருஷத்தாட்டுக்குட்டியையும், பிராயச்சித்த பலிக்குப் பழுதற்ற ஒருவருஷத்துப் பெண்ணாட்டுக்குட்டியையும், ஸ்தோத்திரப்பலிக்குப் பழுதற்ற ஓராட்டுக்கடாவையும், நைவேத்தியத்துக்கு ஒரு கூடையில் எண்ணெயிற்பிசுந்த புளிப்பில்லாத மெல்லியமாவிறை செய்த அதிரசங்களையும், எண்ணெய் தடவப்பட்ட புளிப்பில்லாத அடைகளையும், பானபலியுடன் யெகோவாவுக்கு நைவேத்தியமாகத் தொண்டிவார்க்கடவன். அவைகளை ஆசாரியன் யெகோவாவின் சந்திரியிற்கொண்டெவந்து, அவனுடைய பிரா

வச்சித்தபலியையும், அவனுடைய தகனபலியையும், நிவேதனம்பண்ணி, ஆட்டுக்கடாவைக் கூடையிலுள்ள புளிப்பில் லாச அப்பங்களுடனேகூட, யெகோவாவுக்கு ஸ்தோத்ரபலியாயிடக்கடவன்; அன்றியும் ஆசாரியன் நைவேத்தியத் துடனே பானபலியைச் செலுத்துவானாக. லேவி. ௨௪ - ௫ - ௬-நீ மெல்லியராவை எடுத்து ஒவ்வொரு அப்பம், ஒரு ஏபாலிற்பத்தில் இரண்டுபங்குள்ளதாகப் பன்னிரண்டு அப்பஞ்சுடவேண்டும். நீ அவைகளை யெகோவாவின் சந்ரீதியில் பரிசுத்தபீடத்தின்மேல் ஒவ்வொரு அடுக்கில் அவ்வாறு இருக்கும்படி இரண்டு அடுக்காகவைத்து யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் ஞாபகக்குறியாகிய நைவேத்தியமாகும்பொருட்டு, அடுக்குத்தோறும் சுத்சுருத்தருவையிடக்கடவாய். அவைகளை நித்தியவுடன்படிக்கையாய் இஸரவேல்சந்த தியார்பையில் வாங்கி ஒவ்வொன்றோறும் யெகோவாவின் சந்ரீதியில் அடுக்கி வைக்கக்கடவன். நித்தியநியமமாக யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் நைவேத்தியங்களுக்குள் அவைகள் மிகவும் பரிசுத்தமானவைகளாகையால் அவைகள் ஆரோணுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் உரித்தாகும்; அவைகளைப் பரிசுத்த ஸ்தானத்தில் புதிக்கக்கடவர்கள். இன்னும் நைவேத்தியத்தைக்குறித்து யாத். ௨௬-ம் அதிகாரத்திலும் லேவி. ௨, ௬, ௪-ம் அதிகாரங்களிலும் பிறவிடங்களிலும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே எடுத்துச்சொல்லிற்பெருகும்.

இப்படியே உன் சமயதுலிலும் நிவேதனம் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், நீ நாங்கள், எங்கள் கடவுளுக்கு நிவேதனம் பண்ணுதலை அறிந்து, நீங்கள் அன்னம், பழம் முதலியவைகளை இலிங்கத்துக்குமுன் படைக்கிறீர்களே; அது அவைகளை உண்ணுமா என்று இகழ்கின்றாய். இதனால் பூர்வகாலத்திலே உன் யெகோவா பசியினால் தமக்குமுன் படைத்தவைகளை உண்டாசென்பதே உன் தருத்தென்று தோன்றுகின்றது.

ஏழாவது

தூபதிப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அதிட்டித்து அருன்செய்யுங்கடவுளைத் தூபதிப்பங்களினால் விதிப்படி பூசித்தல் புண்ணியமென்று மெய்யாகமங்கள் சொல்கின்றன.

யாத், ௩0. ௩௫—௩௬. யெகோவாமோசேயை நோக்கி வந்த வெள்ளைப்போளமும், குங்கிலியமும், சாம்பிராணியுமாகிய சுகந்ததிரவியங்களையும், பரிசுத்தமான குந்துருவையும் சமரிதையாக எடுத்து, பரிமளதைவக்காரன் செய்கிறது போல அவைகளுக்கலந்து கிரீமல பரிசுத்தசுகந்த தூபமாக்குவாயாக. அதில் ஒருபங்கை இடித்துப் பொடியாக்கி, நான் உன்னைச் சந்திக்கும் சபையின் ஆவாசத்திலிருக்கும் சாட்சிப் பெட்டிக்கு முன்னே வைக்கவேண்டும். அது உங்களுக்கு மிகவும் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். லேலி. ௧௬ தஉ. ௧௩ யெகோவாவின் சந்நிதியிலிருக்கும் வேதிகையிலேரியும் நெருப்புத் தணல்களினாலே தன் தூபகலசத்தை நிறைத்து, தூளாக் கப்பட்ட சுகந்த தூபவர்க்கத்தில் தன்னைநிறைய அள்ளித் திரைக்குள்ளே கொண்டுவந்து, தான் சாகாதிருக்கும்படி தூபமேகம் சாட்சிப்பத்திரத்தின் மேலிருக்குங் கிருபாசயத்தை மூட்டிக்கத்தாடி யெகோவாவின் சந்நிதியில் அக்கினியின்மேல் தூபவர்க்கத்தைப் போடக்கடவன். எண். ௧௬. ௫௬. ௧ தூபகலசத்தை எடுத்து வேதிகையின் அக்கினிஷய அதிலிட்டு, அதின்மேலே தூபவருக்கந் தூவிக் சபையினிடத்திற் சீக்கிரமாயோடி அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய் என்றான். யாத். ௩0. எ. ௮. ஆரோன் காலதோறும் விளக்குகளைச் சோடிக்கும்பொழுது அதின்மேலே சுகந்த தூபமிடக்கடவன். மாஸயில் விளக்கேற்றும்பொழுதும் அதின்மேலே சுகந்த தூபமிடக்கடவன். இதுவே உங்கள் தலைமுறைதோறும் யெகோவாவின் சந்நிதியில் இடவேண்டிய முயற்சியுதாபம். வெளி. ௮. ௩.—௧. வேறொருதூதன் தூபங்காட்டிப் பொற்கலசத்தைப் பிடித்துவந்து வேதிகையின் அருகே நின்றான்; சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்த பொன்வேதிகையின்மேலே, எல்லாம் பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடும் இடம்பொருட்டு, சுகந்த தூபவருக்கம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடே சுகந்த வருக்கங்களின் புகை, தூது னுடைய கையினின்று தேவனுக்கு முன்பாக எழும்பிற்று. பின் பு'அத்தத் தூதன் தூபகலசத்தை எடுத்து, அதை வேதிகையிலுள்ள அக்கினியினாலே நிரப்பிப் பூமியிலே வீசி, சத்தங்களும், இடிமுழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூமியதிர்ந்து முண்டாயின.

இவ்வாறே உன் சமயநூலிலே யெகோவாத் தமக்குத் தூபமிட விதித்தாரென்றும், அவ்வாறே அவர் பத்தர்கள்

செய்தார் என்றும் சொல்லப்பட்டிருத்தல் கண்டும், காங்கள் எங்கள் கடவுளுக்குத் தூபதீபங்காட்டுதலே நீ இஷ்டவது மூடத்துவமே.

எட்டாவது

திபப்பிரகரணம்.

சிவாலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றதல் புண்ணியமென்று சைவதூஷணங்கள் சொல்லுகின்றன.

லேவி. உச. க—ச. பின்னும் யெகோவா மோசேயை நோக்கி, நித்தமும் விளக்கெரியும்படிக்கு இஸரவேல் சந்ததியா ரிடித்துப் பிழிந்த சீதலிருட்சத்தின் சுத்தமான எண்ணெயை உன்னிடத்தில் கொண்டுவரும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிடு; ஆரோணுவின் சபையின் ஆவாசத்தில் சாட்சிப் பத் திரத்தின் திரைச்சீலைக்கு வெளியே சாயங்காலந் தொடங்கி விடியற்கால பரியந்தம் யெகோவாவின் சந்திதியில் நித்தமும் ஏற்றக்கடவன்; இது உங்கள் தலைமுறைதோறும் நித்திய நியமமாயிருக்கும். அவன் பரிசுத்தக் கிளைவிளக்கின் அகல் களை யெகோவாவின் சந்திதியில் ஒழுங்குப் படுத்தவேண்டும். யாத். உஎ. உர. உக. வசனங்களிலே மேற்கூறியவாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எண். அ. க—ச. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, ஆரோனுக்கு, ■ விளக்கேற்றும்போது ஏழுதிபமும், கிளைவிளக்குத்தண்டிற்கு நேரே ஒளிகொடுக்க வேண்டும் என்று சொல் என்றார். யெகோவாமோசேக்குக் கட்டளையிட்ட பிரகாரம் ஆரோன் கிளைவிளக்குத் தண்டிற்கு நேரே எரிய விளக்கேற்றினான். இந்தக் கிளைவிளக்குத் தண்டுமுதல் புஷ்பங்கள் வரைக்கும் பொன்னினால் வைர வேலையாகச் செய்யப்பட்டது. யெகோவா மோசேக்குக் காண்பித்த சாயலின்படியே அந்தக் கிளைவிளக்கை உண்டாக்கினான்.

இப்படி உன் சமுயநூலிலும் ஆலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றதல் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், நீ எங்களை நோக்கி, ஆலயங்களிலே வெகுபொருள் செலவிட்டு விளக்கேற்றி வைக்கிறீர்களே? உங்கள் கடவுளுக்குக் கண்டெரியாதா? என்று தாஷிப்பது பேதைமை யன்றோ?

வாத்தியப்பிரகரணம்.

அபிஷேகம் பூசை உற்சவம் முதலியன நடக்கும்பொழுது சிவ சக்ரிதானத்திலே பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களை முழக்குதலும், நடனம் பண்ணுதலும் புண்ணியமென்று சிவ சாத்தியங்கள் செப்புகின்றன.

க. நாளா-சடு, சடு, சக. யெகோவாவின் லாக்கின்படி, மோசே கட்டளையிட்ட பிரகாரம் தேவனுடைய பெட்டியைத் தண்டோடும் தங்கள் தோளின்மே லெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்; தங்கள் சகோதரரைத், தம்புருவும், கின்னரமும், கைத்தாளங்களுமாகிய கீதவாத்தியங்கள் முழங்க, ஆனந்தத்துடன் உரத்த சத்தமாய்ப் பாடும்பொருட்டு, ஏற்படுத்தும் படி தாவிது கட்டளையிட்டான். ஷே அதி, கக—உக, பாடக ராகிய மொனும், ஆசார்பும், ஏதானும், வெண்கலத்தினாலே செய்த தொணிக்குங் கைத்தாளம் போடவும், சகரியாவும், அசியேலும், ஷியிராமொத்தும், யிகியேலும், உன்னியும், இலியாப்பும், மாசெயாவும், பியாவும், அலாமேரத்தில் தம்புருகளை வாசிக்கவும், மத்தியாவும், இலிப்பேலேகும், ஒபெத் ஏதோமும், யெய்யேலும், அச்சியாவும், ஷியினித்தினால் உயர்ந்த தொணிசெய்து, கின்னரம் வாசிக்கவும் நியயிக்கப் பட்டார்கள். ஷே அதி, உ. ஊது கொம்போடும், பூரிகைகளோடும், கைத்தாளத்தோடும், தம்புருவும், கின்னரமும் முழங்க, இஸவேலர் அனைவரும் யெகோவாவின் உடன் படிக்கைப் பெட்டியைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஷே சக. சு. ஆசாரியாகிய பியாவும், யாகசியேலும். தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டிக்கு முன்பாக நித்தமும் பூரிகை யூதினார்கள். ஏண். ௩௦. அ—ச௦. ஆரோனின் புத்திரர்களாகிய ஆசாரியர்களே எக்காளங்களை ஊதக்கடவர்கள்; உங்கள் தலைமுறைதோறும் இந்தவிதி நித்திய நியமமாயிருக்கும்; உங்கள் தேசத்தில் உங்களைக் கிலேசப்படுத்தும் சத்திருவுக்கு விரோதமாய் யுத்தத்துக்குப் போகும்பொழுது, நீங்கள் எக்காளங்களைப் பேரொலியாய் ஊதக்கடவீர்கள்; அதினால் உங்கள் தேவனாகிய யெகோவா உங்களை நினைப்பார்; நீங்கள் உங்கள் சத்துருக்களினின்றும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். அன்றியும் உங்கள் ஆனந்ததினத்திலும், உற்சவநாள்

களிலும், மாசாரம்பிங்களிலும், உங்கள் தகனபலிசனையும் ஸ்தோத்திரபலிகளையும் செலுத்தும்பொழுது எக்காளங்களை ஊதவேண்டும்; அது யெகோவாவின் சந்நிதியில் உங்களுக்கு ஞாபகக் குறியாயிருக்கும்; நானே உங்கள் தேவனாகிய யெகோவா என்றார். சங். கூஅ. இ-கின்னரத்தினாலும், கின்னரத்தோடு கீதத்தினாலேசையினாலும் யெகோவாவைப்பாடுங்கள். தாஸாயினாலும் எக்காளத்தினாலும் இராசாவாகிய யெகோவாவின்சமு கத்தில் ஆனந்தத் தொனிசெய்யுங்கள். உ. சாமு. 'சு. இ.தாலீ தும், இஸாவேல் சந்ததியார் சமஸ்தரும் யெகோவாவின் சமு கத்தில் தேவதாருவினைச் செய்யப்பட்ட கின்னரமும், தம்புரு வும், மிருதங்கமும், வீணையும், கைத்தாள்மும் மாகிய நானாவித வாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள்.

இப்படியே உன் தேவசந்நிதானத்திலே வாத்தியகோ ஷஞ் செய்தல் வேண்டுமென்று வித்தித்தமை கண்டும், நீ எங்கள் சிவாலயங்களிலே வாத்தியங்கள் முழக்குதலைக்கண்டு இகழ்வது தகுதியின்றே.

புத்தாவது

புண்ணியகாலப்பிரகரணம்.

சோமவாரம் மங்கலவாரம் சுக்கிரவாரம் பாணுவாரம் அமாவாசி பூரணை சதுர்த்தி சட்டி கார்த்திகை சிவராத்திரி மாசப்பிறப்பு வருஷப் பிறப்பு உற்சவகாலம் முதலிய தினங் கள் புண்ணிய காலங்க ளென்றும், அஷுவகளிலே மனம் பொறி வழிபோகாமல் உண்டிசுருக்குதல்செய்து கடவுளை விதிப்படி விசேஷமாக வழிபடுதல் பெரும்புண்ணியம் என்றும் சைவதூல்கள் சொல்கின்றன.

உ. இரா. ச. உஉ, உங். தன் புருஷனைக் கூப்பிட்டு நான் தேவனுடைய தூசனிடத்திற்போய் வரும்படி வசலிப் பில் ஒருவனையும், கழுதைகளில் ஒன்றையும் என்னிடத்தில் அனுப்பும் என்றான். அதற்கு, அவன் நீ இன்றைக்கு அவனிடத்திற் போகவேண்டிய தென்ன? அமாவாசியும்ல்ல; ஓய்வு நாளுமல்லவென்று சொல்ல, அவன் நன்மையாய் முடியுமென் னான். ச. நாளா. உங். கூக. ஓய்வுகளிலும், அமாவாசியிலும் நியு

மிக்கப்பட்ட உற்சவங்களிலும், தொகைப்படி, தங்களுக்குக் கட்டினையிடப்பட்ட விதிப்பிரகாரம், யெகோவாவின் சங்கீதியில் நித்தமும் யெகோவாவுக்குச் சகல தகனபலிகளையு மிடவும். லேவி.உ-௯-ம் அதிகாரத்திலும் பிறவிடங்களிலும் ஒய்வு நாளுந் மாசப்பிறப்பும் அமாவாசியும் பூரணையும் உற்சவ நாள்களும் புண்ணியகாலங்கள் என்றும், அந்தக்காலங்களிலே யெகோவாவின் ஆவாசத்தை விட்டுப்பிரியலாகாதென்றும், எவ்வித சாதாரணவேலையுஞ் செய்யலாகாதென்றும், நித்தியாக் கினியிலே இறைச்சி முதலியவைகளை யிட்டுத் தகனபலி செய்தல்வேண்டும் என்றும், தங்கள் தங்கள் சங்கற்பத்தின் படியே நியமித்த தினங்களிலே உபவசித்து வீரத மனுட்டித் தல் வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன்விவ்லியதூல் பேசுவதைக்கண்டுகொண் டும், எங்கிலைப் டோலுவே பானுவாரத்தைப் புண்ணியகால மென்று கொண்டாடிக் கொண்டும் எங்குள்ளோர்க்கி, நீங்கள் காலமெல்லாம் சமமாயிருக்கச் சிலவற்றை வேறுபிரித்துப் புண்ணிய காலங்களென்று கொண்டு, வீரதம் அனுட்டித்த லும், திருவிழாக் கொண்டாடுதலும் வீண்செய்கைகள் என்று பிதழுவது அழகா?

பதினொராவது

சிவாசாரியப்பிரகரணம்.

பார்த்தலிங்கப் பிரதிட்டை பார்த்த பூசை உற்சவம் என்பனவும் தீசுஷ்டமுதலியனவுமாகிய சகல கர்மங்களும் செய்தற்கு, கௌசிகாது பஞ்சரிஷி கோத்திரத்திற் பிறந்த ஆதிசைவர் என்னும் சிவப் பிராமணர்களுள், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய், சமயம் விசேஷம் கிருவாணம் என்னும் மூன்று தீசுஷ்டும் பெற்றவர்களாய், சைவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்தவர்களாய், சிவாகமங்களில்விதித்த இன்றோன்னபல இலக்கணங்களையும் உடையவர்களாய் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்ற சிவாசாரியர்களே அதிகாரிகள் என்றும், மற்றைப் பிராமணர் சுத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர்என்னும் நான்கு வருணத்தார்களுள்ளும் மேற்கூறிய லாதேஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றவர்கள் மேற்கூறிய பார்த்தலிங்கப் பிரதிட்டைமுதலியன நீக்கலாக மற்றை ஆன்மார்த்த

லிங்கப் பிரதிட்டை தீக்ஷாமுதலியன செய்தற்கு அதிகாரித
னென்றும், அவர்களெல்லாரும் மனிதப் பிறப்பினராயினும்
தேவர்களாகப் பாலிக்கற்பாலர் என்றும், அவர்களைப் பூசிப்
பவர்கள் சிவனைப் பூசிப்பவர்களென்றும், அவர்களைத் தூஷிப்
பவர்கள் சிவனைத் தூஷிப்பவர்கள் என்றும் அவர்களுக்குத்
தொண்டுசெய்து அவர்கள் சொற்றேட்டு நடத்தல் பெரும்
புண்ணியமென்றும், சிவாகமங்கள் செபுக்கின்றன.

ராஜ். ௨௬-ம். அதிகாரத்தில் ஆரோணையும் அவன் புத்தி
ரையும் ஆசாரியாக அபிஷேகம் பண்ணல் வேண்டும் என்
றும், அபிஷேகவிதி இன்னது என்றும் யெகோவா விதித்தார்
எனவும், ஷு. ௪௦-ம் அதிகாரத்தில் அவ்விதிப்படிமோசே அவர்
களுக்கு அபிஷேகம் பண்ணினான் எனவும், எண். ௮-ம் அதி
காரத்தில் யெகோவாவுக்கு மந்தைத் தொண்டகளைச் செய்யும்
பொருட்டு லேவியர் இஸ்வேலரினின்றும் பிரித்து அபிஷே
கம் பண்ணப்பட்டார்கள் எனவும், எண். ௧௮-ம் ௨௦-ம் வசனத்
திலும், உபா. ௧௮ க. ௨. வசனங்களிலும், ஷு. ௧௬-ம் வசனத்
திலும், ஆரோணுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் அவன் பிதா
வின் வம்சத்தாராகிய லேவியாசாரியருக்கும் அவர்கள் சகோ
தரராகிய இஸ்வேலரோடு பாகமும் சுத்தாரமும் இல்லை;
யெகோவாவே அவர்களுக்குச் சுத்தாரம் எனவும், எண். ௧௮-ம்
அதிகாரத்தில் இஸ்வேலர் யெகோவாவுக்குக் கொண்டுவநது
கொடுக்கும் இறைச்சி அப்பம் காணிக்கை முதலியவைகளில்
ஆரோணுகும அவன் புத்திரருக்கும் லேவியருக்கும் பங்கு
உண்டெனவும், உபா. ௧௨-ம் அதிகாரத்தில் லேவியரை
கைவிடலாகாது எனவும், ஷு. ௧௭-ம் அதிகாரத்தில் சகல
ரும் லேவியர் சொற்றேட்டு நடத்தல்வேண்டும் எனவும், எண்
௧௬-ம் அதிகாரத்தில் ஆரோனுக்கு விரோதமாகப் பேசினவர்
கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் எனவும், லேவி-௨௬-ம் அதிகாரத்
தில் இவர்கள் சத்தியர்களே தலைமுறைதோறும் ஆசாரி
யர்களாதற்கு அதிகாரிகள் எனவும், இன்ன இன்ன இலக்
கணங்களை யுடையவர்களே ஆசாரியர்களாதற்கு உரியவென
வும், மத்-௧௦-ம் அதிகாரத்தில் யேசு தன்னுடைய சீஷரை
நோக்கி உங்களை அங்கீகரிக்கிறவன் என்னையும் அங்கீகரிக்கி
றான்; என்னை அங்கீகரிக்கிறவன் என்னை அனுப்பியவனா
யும் அங்கீகரிக்கிறான். இந்தச் சிறியவர்களில் ஒருவன் என்
சீஷனென்று அவனுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர் குடிக்கக்
கொடுக்கிறவன் தன் பலனை இழந்துபோகான் என்று சொ
ல்லி வியாதிகளை நீக்கவும், பிசாசுகளை ஒட்டவும், அவர்

சுளுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தார் எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன் சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், மனிதர்கள் எல்லாருஞ் சமமாயிருக்க, சைவர்கள் தங்கள் அறியாமையால் அவர்களுட் சிலரை ஆசாரியர்க ளென்றும், பிராமணர்க ளென்றும் பெயரிட்டி, அவர்களே உத்தமோத்தமர்க ளென்று அவர்களை வணங்கி அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து திகிலிழர்களு என்று நீ புலம்புவது என்னை?

பன்னிரண்டாவது

சரீரசுத்திப் பிரகரணம்.

தினீந்தோறும் அனுட்டானம் செய்ம் பூசை சிவாவய சேவை வேதாகமாதிராத்திர படனம் முதலிய சுற்கருமங்களை, சலத்தினுலே விதிப்படி சரீர சுத்திபண்ணித் தெளத் வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டே செய்தல் வேண்டுமென்றும், அவ்வாறே செய்யாமை பாவமென்றும், சைவநூல்கள் சாற்று கின்றன.

யாத். ௧௦. ௧௧. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, மூன்றாம் நாளிலே யெகோவா சகல சனங்களுக்கும் பிரத்தியக்ஷமாகச் சினாய்மலையின்மே விறங்குவார். ஆதலால் நீ சனங்களிடத் திற்போய், இன்றைக்கும் நாளைக்கும், அவர்கள் தங்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோழ்க்கும்படி செய்து அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி மூன்றாம்நாளுக்கு ஆயத்தமாயிருக்கும்படி செய்வாயாக. ஷே. ௪௦. ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫. ௩௨. நீ ஆரோனையும் அவன் புத்திரரையும், சபையின் ஆவாசவாசலில் வாச்செய்து, அவர்களைச் சலத்தினுல் ஸ்நானம் பண்ணுவித்து, ஆரோனுக்குப் பரிசுத்த வஸ்திரங்களைத் தரிப்பித்து எனக்கு ஆசாரியத் தோண்டு செய்யும்படி, அவனுக்கு அபிஷேகமபண்ணி, அவனைப் பரிசுத்தப் படுத்துவாயாக:—அப்படியே மோசே செய்தான், யெகோவா தனக்குக் கட்டளையிட்டபடியெல்லாம் செய்தான். அவ்விடத்திலே மோசேயும், ஆரோனும், அவனுடைய புத்திரரும், தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவினார்கள். யெகோவோ மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடி

அவர்கள் சபையின் கூடாரத்திற் பிரவேசித்த பொழுதும் வேதிகையைச் சமீபிக்கிறபொழுதும் கழுவுவார்கள். ஷே. ௩.௦. கள. ௨௧. யெகோவா மோசையை நோக்கி, கழுவுகிறதற்குப் பித்தளையினாலே ஒரு தொட்டியை, யுண்டுபண்ணு; அதின் பாதமும் பித்தளையா யிருக்கவேண்டும்; அதைச் சபையின் ஆவாசத்துக்கும் வேதிகைக்கும் இடையிலாவது, அதிலே சலம்வார்க்கவேண்டும்; அதில் ஆரோனும், அவன்புத்திரரும் தங்கள் கை கால்களைக் கழுவுக்கடவர்கள்; அவர்கள் சபையின் ஆவாசத்தில் பிரவேசிக்கும் பொழுதும், யெகோவாவுக்குத் தகனபலி செலுத்தும்படி தொண்டுசெய்ய வேதிகைக்குச் சமீபிக்கும் பொழுதும், சாவாதபடி ஜலத்தினால் தங்களைக் கழுவுக்கடவர்கள்; இது தலைமுறை தலைமுறையாக அவனுக்கும், அவன் சந்ததியாருக்கும், நித்திய நியமமாயிருக்குமென்றார்.

இப்படியே சரீராகத்தி அத்தியர்வசியகமென்றும், அது செய்யாதார் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும், உன் சமயநூல் பேசுதல் கண்டும், நீ எங்களை இகழ்வது மடமையன்றோ?

பதின்மூன்றாவது ஆசௌசப்பிரகரணம்.

சனன மாணங்களினாலே ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது விதித்தகால எல்லையிலே பிராயச்சித்தத்தால் நீங்குமென்றும், ருதமதிக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது நான்காம்நாள் பிராயச்சித்தத்தாற்றீருமென்றும், இவ்வாசௌசங்களுடையவர்களைத் தீண்டலாகாது என்றும், சைவதூஷண சாற்றுகின்றன.

லேவி, ௧௨. ௧—௩. யெகோவா மோசையை நோக்கி, இவாவேந்ததியாரிடத்தில், ஒரு ஸ்திரி கருப்புவதியாகி ஆண்பிள்ளைபெற்றால், அகசியினிமித்தம் ருதமதியைப் போல ஏழுநாள் அகசியாயிருக்கக்கடவள். எட்டாந்தினத்தில் அந்தப்பிள்ளை தன் அக்கிரசருமத்தில் விருத்தசேதனம் பண்ணவேண்டும். பின்பு அவள் மூப்பத்து மூன்று நாள்வராகும் உதிராகசியினிலைமையிலிருப்பானாக. சுசிக்கேற்றதின

நீகள் நிறைவேறுமளவும், எந்தப்பரிசுத்த வஸ்துவையும், பரிசுக்கவும், பரிசுத்த ஸ்தானத்திற் பிரவேசிக்கவும் வேண்டாம். பெண்பிள்ளையைப் பிரசவித்தால் ருதுமதியைப்போல இரண்டிலாரம் அசுசியாயிருந்து, பின்பு தன்னுடைய சுசியினிலைமைக்கேற்ப அழைத்தாழ நாளிருக்கக்கடவன். ஷ. உக. க—க. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, ஆரோனுடைய புத்திராகிய ஆசாரியர்களில் எவனாகிலும் தன்சனத்தாரில் ஒருவன் மரித்தால், அசுசியாயிருக்கப்படாது. தன் பிதாபும் மாதாவும் புத்திரனும் புத்திரியும் சகோதரனுமாகிய தன் கிட்டின உறவின் முறையாருக்காகவும், தன் கிட்டின இனத்தாரும் புருஷனில்லாத கன்னிகையுமாகிய தன் சகோதரிக்காகவும் அசுசியாயிருக்கலாம். ஷ. கக. கக. உங்களுக்கு ஆகாரத்துக்கான மிருகஞ்செத்தால், அதின் பிணத்தைப் பரிசிக்கிறவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசிப்பட்டிருப்பானாக. ஷ. கடு. கக—உச. ருதுமதியான ஸ்திரி தன் சரீரத்தின் ஊறலினிமித்தம் ஏழுநாளளவும் அசுசியாயிருப்பான். அவளைப் பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் சாயங்கால பரியந்தம் அசுசியாயிருப்பான். அவன் அசுசியாயிருக்கையில் அவன் படித்த எந்தப்படுக்கையும் அவளிருந்த எந்த ஆசனமும் அசுசியாயிருக்கும். அவளுடைய படுக்கையைப் பரிசிக்கிறவனெவனோ அவன் தன் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்துச், சலீத்திலே ஸ்நானம் பண்ணக்கடவன், சாயங்காலபரியந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவன் இருந்த ஆசனத்தைப் பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் தன் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்துச் சலீத்திலே ஸ்நானம் பண்ணவேண்டும். சாயங்காலபரியந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவளுடைய படுக்கையின் மேலாகிலும் அவளுடைய ஆசனத்தின்மேலாகிலும் இருந்த யாதொன்றைப் பரிசித்தவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசியாயிருப்பான். ருதுமதியான ஸ்திரியுடன் படுத்தும், அவளால் தீண்டப்பட்ட மிருக்கிற எந்தப் புருஷனும் ஏழுநாள் அசுசியாயிருப்பான்; அவன் படுக்கும் படுக்கையும் அசுசியாகும். இன்னும் ஆசௌசங்களைப்பற்றி மேற்படி புத்தகம். கக. கஉ. கக. கச. கடு. உக. அதிகாரங்களிலே விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே, சன்னமாண முதலியவைகளால் விதித்த கால எல்லைவரைக்கும் ஆசௌசமுண்டென்றும், அது பிராயச்சித்தத்தால் நீங்குமென்றும், உன் சமயனால் பேசுதல் கண்டும், நீ எங்களை நோக்கி, சன்னாசௌசம் மாணாசௌசம் உன்

டென்று சொல்லுகின்றீர்களே | அதற்கு உருவமுண்டா ?
பிரேதமுதலியவற்றைத் தீண்டில் அது தீண்டினவனைத்
தொடருமா? அது பிராயச்சித்தம் செய்தாலன்றி நீங்காதா?
என்று தூஷிப்பது என்னை?

பதினாவது

நிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.

சிவாலயங்களுக்குத் தங்கள் தங்களாலியன்றபடி நிபந்தத் திரவியங்களைக் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்று சைவ நூல்கள் சொல்கின்றன.

யாத். ௨௫. க—எ. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, இஸ்ரவேல் சந்ததியார் எனக்குக் காணிக்கையைக் கொண்டுவிந்து செலுத்தும்படிக்கு, அவர்களுடனே பேசுவாயாக. இஷ்டத்துடன் மனப்பூர்வமாய்க் கொடுப்பவன் எவனோ, அவனிடத்தில் எனக்குக் காணிக்கையை வாங்குவீர்களாக. நீங்கள் அவர்களிடத்தில் வாங்கவேண்டிய காணிக்கையாவன:—பொன், வெள்ளி, பித்தளை, நீலம், தாமிரம், சிவப்பு என்னும் நிறங்களையுடைய மெல்லிய பஞ்சினூல், வெள்ளாட்டி மயிர், சிவப்பு வண்ணம் கொடுத்த ஆட்டுக்கடாத்தோல், தகசின்தோல், சீத்திம்மாம், விளக்கெண்ணெய், அபிஷேக தைலத்துக்குப் பரிமாள் திரவியங்கள், தூபத்துக்கு சுகந்த வருக்கங்கள், கோமேதகரத்தினம், எபோத்து வஸ்திரத்திலும் மார்புப் பதக்கத்திலும் பதிக்கும் இரத்தினங்கள் என்னுமிவைகளாம். ஷே. ௬௫. ச—க. வசனங்களில் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ௨௨. மனப்பூர்வமுள்ள ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் அஸ்தகடங்களும், காதணிகளும், மோதிரங்களும், ஆரங்களுமாகிய சகலவிதப் பொன்னுபரணங்களையும் கொண்டு வந்தார்கள். எ. ௩. இவ்விரண்டு பிரதானிகள் ஒவ்வொரு வண்டிலும், ஒவ்வொருவன் ஒவ்வொரு மாடுமாக ஆறுகுரல் வண்டில்களையும், பன்னிரண்டு மாடுகளையும், யெகோவா வுடைய சந்தியில் காணிக்கையாகச் செலுத்தும்படி ஆவாசத்துக்கு முன்பாகக்கொண்டு வந்தார்கள். ஷே. ௧௬—௧௭. அவனுடைய காணிக்கையாவது, நைவேத்தியத்துக்கு எண்ணெயிற் பிசைந்த மெல்லிய மாவினால் நிறைந்ததும், பரிசு

த்த ஸ்தானத்து வேடிக்கலாக நூற்றுமூப்பது வேடிக்கல் நிறை கொண்டதுமான ஒரு வெள்ளித்தாலமும், எழுபதுவேடிக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு வெள்ளிக்கலமும், தூபவருக்கம் நிறைந்த பூத்துவேடிக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு பொற்கிண்ணமும், தகனபவிக்கு ஒரு இளங்கானையும், ஒரு ஆட்டுக்கடாவும், ஒருவருஷத்து ஆட்டுக்குட்டியும், பிராயச்சித்தத்துக்கு ஒரு வெள்ளாட்டுக்கடாவும், ஸ்தோத்திரபவிக்கு இரண்டுகொடுக்க ளும், ஐந்து ஆட்டுக்கடாக்களும், ஐந்து வெள்ளாட்டுக்கடாக்களும், ஒருவருஷத்து ஐந்து ஆட்டுக்குட்டிகளுமே: இவையே அம்மினதாபின் புத்திராநாத நாகவேஷானுடைய நைவேத்தியம். இன்னுமிவ்வாறே நிசனேல் எலியாம் முதலிய பிரபுக்கள் காணிக்கை செலுத்தினார்கள் என்பது இவ்வதிகாரத்திலேதானே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத். ௩௦. கரு. உங்கள் ஆத்துமங்களின் பொருட்டுப் பிராயச்சித்தம் பண்ணும்படி நீங்கள் யெகோவாவுக்குக் காணிக்கை கொடுக்கும் பொழுது, செல்வர், அரைச்சேக்கலுக் கேறக்கொடுக்கவும் வேண்டாம்; தரித்திரர், அதற்குக் குறையக் கொடுக்கவும் வேண்டாம். உ. இரா. ௧௨. ௧௩. ௧௪, ௧௬. யெகோவாவின் ஆலயத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்ட பணத்தினால், யெகோவாவின் ஆலயத்துக்காக வெள்ளிக்கிண்ணங்களும், திரிவெட்டிகளும், பாத்திரங்களும், எக்காளங்களும், எந்தீப் பொற்பாத்திரங்களும், வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் செய்யப்படவில்லை. யெகோவாவின் ஆலயத்தைப் புதுப்பிக்கும்படி அதை வேலைக்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். குற்றத்தினிமித்தமும், பாவத்தினிமித்தமும் கொடுக்கப்பட்ட பணம், யெகோவாவின் ஆலயத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை; அது ஆசாரியர்களுக்கு உரியது. மத். ௮. ௪. பின்பு யேசு, நீ இதை ஒருவனுக்கும் சொல்லாதபடி சாவதானமாயிரு; போய், ஆசாரியனுக்கு உன்னைக் காண்பித்து, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக மோசேவிதித்த காணிக்கையைச் செலுத்துவாயாகவென்றார். மத். ௨. ௧௧. பின்பு அவர்கள் அந்த வீட்டிலே பிரவேசித்து, ஆதின். (யேசுவின்) மாதாவாகிய மரியாளோடே பின்னையெக்கண்டு, வணக்கமாய் விழுந்து, அதை நமஸ்கரித்தார்கள். அன்றியும், அவர்கள் தங்கள் பொக்கிஷப்பெட்டிகளைத் திறந்து, பொன்னையும், குத்துருவையும், வெள்ளப்போள்தையும், அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்.

இப்படியே உன் கடவுள் தமக்குக் காணிக்கை தரும்படி விதித்தார் என்றும், அவ்வாறே அவர் யத்தர்கள் செய்தார்

கன் என்றும், உன் விவிலிய தூலுணர்ந்துதல் கண்டும், சிறிதாயினும் ஆராய்ச்சி இன்றி எங்களைநோக்கி, மனிதருக்குப் பரிதானங் கொடுத்தல்போல நீங்கள் எல்லாப் பொருள் ஈனையமுடைய கடவுளுக்குப் பொன் வெள்ளி முதலியவைகளைச் கொடுக்கின்றீர்களே! இதனாலே கடவுள் பிரியப்படுவாரா? இது புண்ணியமாகுமா? என்று சொல்லி இகழ்கின்றாய்.

விவேசனம்.

புண்ணியஸ்தலப் பிரகாரணமுதலாக நிபந்தத்திரவியப் பிரகாரணமீறாக உள்ள பிரகாரணங்களிலே, உன் சமயதூலாகிய விவிலிய தூவினின்றும் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட வசனங்களினாலே, புண்ணியஸ்தல யாத் திரை முதலிய கிரியைகள் செயற்பாலன என எங்கள் சமயதூலில் விதிக்கப்பட்டவாறே உன் சமயதூலினும் விதிக்கப்பட்டமையைத் தெளிவுறக்காட்டினோம்; நாங்கள், எங்கள் சமயதூலில் விதிக்கப்பட்ட கிரியைகளை விடாது செய்துவருகின்றோம்; நீயோ உன் சமயதூலில் விதிக்கப்பட்ட கிரியைகளைச் செய்யாமல் வெறுத்து ஒழித்த துமன்றி, ஐயையோ, பாவீ! எங்களை நோக்கி, நீங்கள் செய்யும் இக்கிரியைகள் எல்லாம் பயனில்லாதனவாம்; ஆகவே, இவைகளைச் செயற்பாலனவென விதித்த உங்கள் கடவுள் முற்றறிவுடைய மெய்க் கடவுள் அல்லர் என்று இகழ்க்கலும் செய்கின்றாய்: செய்யவே, உன் சமயதூலில் விதித்த கிரியைகளும் அவ்வாறே பயனில்லாதன என்றும், அவைகளை விதித்த யெகோவாவும் அவ்வாறே மெய்க் கடவுள் அல்ல என்றும் இகழ்கின்றவனாயினாயே.

“எங்கள் கடவுளாகிய யெகோவா பிதா குமாரர் பரிசுத்தாவீ மூவாயிருப்பர்: அவர்களுள், குமாரர் எனப்பட்டவர் மனித அவதாரமெடுத்து, யேசுக்கிறிஸ்து எனப்பெயர் பெற்று, அக்கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டார் ஆதலால், நாங்கள் அவைகளைச் செய்யாதொழித்தனம் என்பாயாகில்; உன் யெகோவா அக்கிரியைகள் தலைமுறைதோறும் நித்தியமும், செயற்பாலன என்று விதித்திருக்கின்றாரே. அதற்குப்பிரமாணம்:—ஆதி. கள. எ, கட, கக. யாத். கஉ. கச, கள. ஷ. உஅ. சக. ஷ. உக. கூ, உஅ, சஉ. ஷ.

அது கைவந்தபின்னர்ப் பயன்படாதொழியுமே; அவ்வாறே யேசுக்கிறிஸ்துவின் மாணத்தைக்காட்டும் அநிகுறியாகிய இக் கிரியைகள் அது கிகழும்வரைக்கும் பயன்பட்டு அது கிகழ்க்க பின்னர்ப் பயன்படாதொழிந்தன என்பாயாகில், அங்ஙனமா யின், கிறிஸ்துநாதர் மாணித்த உடனே, இக்கிரியைகள் எல்லாம் பயனில்லன எனக்கொண்டு ஒழிக்கப்படுதல்வேண்டும்; அங்ஙனம் ஒழிக்கப்படாது, அக்கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தல ராகிய பவுல்முதலியோராற் செய்யப்பட்டன வென்பது, அப் ப.அ. ௧.௮-௨௧. “பவுல் தான் முன்பண்ணின சங்கற்பத்தி னிமித்தம் கெங்கிரேயாலிலே தலைச்செளரம்பண்ணிப் பிரிஸ கில்லாளுர் அக்விலாவு மாணவர்களுடன் ரூரியதேசத் திற்குக் கப்பலேறிச்சென்றான். அவன் எபேசுநகரத்தைச் சேர்ந்த பொழுது, அவர்களைவிட்டு நீங்கி, ஆலயத்தில் பிரவேசித்து, யூதருடனே சம்பாஷணை பண்ணினான். அவர்கள் அவனைச் சிலசாலம் தங்களுடன் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்க, அவன் சம்மதியாமல், வருகிற உற்சவத்தை ஆசரிப்பதற்கு எதுவிதமும் நான் யெருஷலேமில் இருக்கவேண்டும்; தேவ னுக்குச் சித்தமுண்டானால், திரும்பி உங்களிடத்தில் வரு வேன் என்று சொல்லி, அவர்களுடைய உத்தரவைப் பெற் றுக் கொண்டு கப்பலேறி எபேசுவைவிட்டுப் புறப்பட்டான்.” என்பதனாலும், ஷ. ௨௧. ௨௬. “மதுநாளிலே பவுல் அந்த மனுஷரைச் சேர்த்து அவர்களுடனே தானுஞ் சுத்திசெய்து கொண்டு, தேவாலயத்திற் பிரவேசித்து, அவர்களில் ஒவ் வொருவனுக்காகவும் வேண்டிய பலிகொடுக்கப் படுமளவும் சுத்தமாவதற்கான நாட்சளை நான் நிறைவேற்றுவேன் என்று அறிவித்தான்” என்பதனாலும், ஷ. ௧௬. ௩. “பவுல் தீமோத் தேயுக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணினான்.” என்பதனாலும் தெளிவுறத் தோன்றுதலாலும், பின்னர்ப் பவுல் எபிரேயரு க்கு எழுதியிருப்பதிலே பலியையும், உரோமானகரத்தாரு க்கு எழுதியிருப்பதிலே விருத்த சேதனத்தையு மாத்திரமே விலக்கினான்றி வேறென்றையும் விலக்காமையாலும், அந்தப்பவுல் மனிதனையளித் தேவனல்லாமையாலும், தேவ னாகிய கிறிஸ்துவின் சொற்பற்றி விலக்கினுனெனில், அவர் மரித்தவுடனே தான் அக்கிரியைகளைச் செய்யாதொழித்து விடுவனே அங்ஙன மின்மையாலும், கிறிஸ்துநாதர் விலக்கினு ரென்பது புதிய உடன்படிக்கையில் யாண்டும் பெறப்படா மையாலும், யார்விலக்கினும் யெகோவா நித்திய நியமமெனக் கூறியதற்கு மாறுபடுதலானும், நீ கூறுவது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது.

இன்னும் யெகோவா பழையவுடன்படி க்கையில் விதித்த கிரியைகளெல்லாம் அறிகுறிகள் எனக் கூறினாயே. அங்ஙன மாயில், அக்கிரியைகளெல்லாம் இன்னது இன்னதற்கு அறி குறி யெனப் பொன்னெனப் புலப்படினன்றிப் பயன்படுதல், கூடாமையாலும், அங்ஙனம்இன்னகிரியை இன்னதற்கு அறி குறியெனத் தெளிவுற யெகோவா விரித்தாரென யாண்டும் கூறப்படாமையாலும், கூறப்படாதாகவே, அக்கிரியைகளை அனுட்டித்தகமோசே முதலியவர்கள், அவைகள் அறிகுறியெ னவும் அவ்வுறிகுறிகள் காட்டும் பொருள்கள் இவைகளென வும் அறிந்தாராக ளாகையானும், அறிந்தாரர்கள் ஆகவே அவைகளாற் பயன்பெற்றிலர்கள் என்பது தெள்ளிதிற்பெறப் படுதலானும், நீ கூறவது சற்றும் பொருந்தாது. இப்படிப் பொருந்தா உரைகள் பல பிதற்றுதலை இனியொழித்துவிடு.

எங்கள் சமயநீத னூல்களாகிய சிவாகமங்கள் கிரியாகா ண்டம், ஞானகாண்டம் என இருபகுதியினவாம். அவற்றுள், பின்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் சிவஞானமே பரமமாகிய முத்திக்கு நேரே காரணமாம். முன்னையகாண் டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் கிரியைகள் அந்தச் சிவஞான த்தை புதிப்பித்து முத்தியைப் புயப்பித்தலால் பரம்பரைக் காரணமாம். அக்கிரியைகள் எல்லாம் சிவஞானத்திற்கு அறி குறிகளாகும். அது பசுக்களாகிய எங்கள் யுத்தியினால் இடர்ப் பட்டு அமைக்கப்பட்டதன்று. சிருட்டிகாலத்திலே சைவா கமங்களில் அக்கிரியைகளை விதித்த அபிரமாப்தாகிய சிவனே அக்கிரியைகளுள் இன்னது இன்னதற்கு அறிகுறி யென அவ்வாகமங்களிலேதானே தெளிவுறத் திருவாய்மலர்ந் தருளியிருக்கின்றார். முத்திக்குநேரே சாதனமாகிய சிவஞா னங் கைவரும்நீரைக்கும் இக்கிரியைகளை யாவரும் தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கிணைய ஆசாரியர் உபதேசித்தபடி செய் தல்வேண்டும் எனவும் சிவஞானங் கைவந்தபின்னர் அவை களைச் செய்யாதொழியினும் ஒழியலாம்; பரோபகாசத்தின் பெருட்டு அவைகளைச்செய்யினும் செய்யலாம் எனவும், அக் கூடவுளே அருளிச்செய் திருக்கின்றார். இப்படியே பூர்வாபா லீரோதமுதலிய தோஷங்கள்இன்றி விளங்கும் சிவப்பிரணீத மாகிய சைவாகமங்களைக் குருமுகமாக உணர்ந்து, அவைக ளால் விதிக்கப்படும் சிவஞான சாதனமாகிய கிரியைகளைநாங் கள் செய்துவருகின்றோம். இவ்வண்மையை நீ சிறிதாயினும் ஆராய்ந்தறியாமையாலும், நான் பிடித்ததேசாதிப்பன் என் னுங் கருத்தினாலும், எங்களையும், எங்கள் சமயத்தையும்

வேண்டியவாறே இந்நான்காறும் இகழ்ந்தமைபோல இன்னும் அவ்விகழ்தலே தொழிபெனக்கொண்டு, உன்வாழ்நாள் வீணாகப் போக்காமல் மெய்யுணர்வைப் பெற்று உய்குதி! உய்குதி!!

பதினாந்தாவது

சிவசின்னப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரங் கொண்டு விதிப்படி தகிக்கப்பட்ட கோமயமாகிய விபூதியும், அவ்வாறே விதிப்படி பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட உருத்திராக்ஷமணியும், முறையே பசுமல நீக்கத்துச் சிவத்துவக்குறியாயும், சிவனது திருக்கண்ணிற் றேன்றும் திருவருட் குறியாயும் இருத்தலாலும், தம்மைத் தரிப்பவர்களை, நாம் சர்வலோகாதி நாயகராகிய பரசிவனுடைய அடிமைகள் என்று இடைவிடாது நினைந்து, தங்கள் மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றையும் சிவத்தொண்டுகளிலே செலுத்துவித்து, அவர்களைச் சிவனடியார்களோடு சேர்த்தற்கும், அவர்களைக் காண்பவர்களி யாவனாரும், இவர்கள் எம்பெருமானாகிய சிவனுக்கு அடிமை பூண்டவர்கள் என்று தெளிந்து அவர்கள்மேற் பத்திபண்ணுவித்தற்கும், ஏதுவா யிருத்தலாலும் அவைகள் சைவசமயமே சற்சமயம் என்று துணிந்து, அதன் வழி நிற்கப் புருந்தயாவரும் விதிப்படி நித்தியமுந் தரிக்கற் பாலனவாகிய சிவசின்னங்களா மென்று வேதாக்கமங்க ளெல்லாம் விளம்பு கின்றன.

எண். ௧௯. ௩, ௬. கடாரியின் தோலும் மாமிசமும் இரத்தமும் சாணியும் எரிக்கப்படவேண்டும்; ச்சியாயிருக்கிறவ னெருவன் அந்தக் கடாரியின் சாம்பலைப் பரளயத்திற்குப் புறம்பே சுசியான ஒரு இடத்திலே கொட்டிவைக்கக் கடவன். அது இஸுவேற் சந்ததியின் சபையார் நிமித்தம் சுசிகெய்யும் சலத்தின் பொருட்டு வைக்கப்பட வேண்டும்: அது பாவத்தைப் பரிகரிக்கும். எபி. ௬. ௧௬. காளை வெள்ளாட்டுக் கடா இவைகளின் இரத்தமும், கடாரியின் சாம்பலும், அசுசிப்பட்டவன்மேலே தெளிக்கப்பட்டு, சரீர அசுசி நீக்கி அவனைச் சுத்திகரிக்கும். எண். ௧௩. ௩௭ - ௪௦. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, நீ இஸுவேற் சந்ததியாரிடத்தில் உங்கள் தலைமுறை தோலும் வஸ்தியங்களின் ஓரங்களில் குஞ்சங்களை உண்டா

க்கி, ஓரத்தின் குஞ்சத்திலே நீலநாடாவைக் கட்டவேண்டும். உங்களுக்காக அது குஞ்சத்திலே இருக்கவேண்டும். அதைப் பார்த்து வியபிசார மார்க்கமாய்ப் போகிற உங்கள் சுவ இருதயத்துக்கும், உங்கள் சுவர்களைக்கு மேற்க நடவாமல், என் சகலீகட்டளைகளையும் நினைத்துக் காத்து உங்கள் தேவனுக்குப் பரிசுத்தராகும்படி நீங்கள்பார்த்து, யெகோவாவின் சகல கட்டளைகளையும் கைக்கொள்ளும்படி நினைக்கும் பொருட்டு, அது உங்களுக்கு ஒரு குஞ்சமா யிருக்கவேண்டும். யாத். கஉ. உஉ, உங். இஸாவேலர் எகிப்துதேசத்தி லிருந்தபொழுது யெகோவா விதித்தபடி ஆட்டிாத்தத்தினாலே தங்கள் தங்கள் வாசல் நிலக்கா விரண்டிலும் நிலையின்மேல் விட்டத்திலும் அடையாளமிட்டு வைத்தார்கள் என்றும், அந்தத் தேசத்தா ரைக் கொல்லும்படி யெகோவாவா லனுப்பப்பட்ட தூதர் அவ்வடையாளம் உள்ள வீடுகளிற் போகாமல் அவ்வடையா ளம் இல்லாத வீடுகளிற்போய் அங்குள்ள தலைப்பிள்ளைகளைக் கொன்றாரென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வெளி. க. ஈ. தேவனுடைய முத்திரையை நெற்றிகளில் தரியாத மனுஷர்களை மாத்திரமே வருத்தப் படுத்துகிறதற்கு அவைகளுக் குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது.

நீ உன்சமய நூலிலுள்ள இவ்வசனங்களை வாசித்தறிந்து கொண்டும், கோதுமை அப்பத்தையும் திராட்சாசத்தையும் உன் தேவனாகிய கிறிஸ்துவின் மாமிசமும் இரத்தமுமாக வேணும் அவைகளுக்கு அறிகுறியாகவேணும் பாலித்து உட் கொண்டுகொண்டும், நாங்கள் சிவசின்னமாகிய விபூதி உருத் திராசும் தரித்தலை இகழ்வது நீதியன்றே.

புதிதானுவது

தீயானுதிப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரத்தைக் குருமுகமாக அறிந்து, தினந்தோறும் கண்ணினாலே ஆந்த அருவிசொரிய அழலிடைப்பட்ட மெழு சூபோல மனங்கசிந்துருகச் சிவனைத் தியானித்து அச்சிவ மந்திரத்தை விதிப்படி அதன் பொருளைவிடாது சிந்திக்குஞ் சிந்தையோடு செபம் பண்ணுதலும், அவருடைய திரு நாமங் களையும், கீர்த்தனங்களையு மெடுத்தெடுத்துச்சொல்லி அவரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுதலும், புண்ணியமென்று சிவ சாத்திர ங்கள் சொல்லுகின்றன.

க. நாளர். கசு. அ—க௦. யெகோவாவைத் துதித்து அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லிப் பிரார்த்தனை பண்ணுங்கள்; அவருடைய கிரியைகளைச் சனங்களுக்குள்ளே பிரசித்தப்படுத்துங்கள்; அவரைப் பாடுங்கள்; அவரைக் கீர்த்தனம் பண்ணி, அவருடைய ஆச்சரியமான கிரியைகளை எல்லாவற்றையும் தியானித்துச் சொல்லுங்கள்; அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தின் மேன்மையைப் பாராட்டுங்கள். கொலோ. நட. கசு. சங்கீதங்களினாலும், கீர்த்தனங்களினாலும், ஞானப்பாட்டுக்களினாலும், ஒருவருக்கொருவர் போதித்து, புத்திசொல்லி, பத்தியோடு மனதிலே கர்த்தருக்கென்று பாட்டுப்பாடுங்கள். க. தெசு. து. கள. இடைவிடாமற் பிரார்த்தனை பண்ணுங்கள். உரோ. கடு. கசு. புறத்தேசத்தாரோ நீங்களனைவரும் கர்த்தாவை ஸ்தோத்திரியுங்கள்; சனங்களே நீங்களனைவரும் அவரைத் துதியுங்கள். மத். சு-ம். அதிகாரத்திலே யேசுக்கிறிஸ்து தமதுசீஷரை நோக்கி, யெகோவாவைப் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டுமென்றும் அது செய்யும்முறைமை இதுவென்றும் உபதேசித்து, “பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள்பிதாவே” என்பதை முதலிலுடைய ஒரு பிரார்த்தனையை உண்டாக்கிக் கொடுத்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன் சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டமை கண்டு கொண்டும், நீயும் அவ்வாறே திணந்தோறும் உன் கடவுளைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளாகிய சிவனைத் தியானித்து அவருடைய மந்திரத்தைச் செபம்பண்ணி அவரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தலைப் புண்ணியமன்றென்று இகழ்வது நீதியா?

பதினேழாவது

நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.

கடவுளை விதிப்படி நமஸ்கரித்தலும் பிரதக்ஷிணம் ஆங்கப்பிரதக்ஷிணம் செய்தலும், புண்ணியமென்று சைவதூஷணச் சாற்றுகின்றன.

சங். கூடு. சு. நம்மைச் சிருட்டித்த யெகோவாவை நாம் நமஸ்கரித்து முழங்காற் படியிட்டு ஆராதனை செய்வோம் வாருங்கள். லேவீ. கூ. உசு. யெகோவாவின் சந்நிதியில் நின்

ஹும் அக்கினி தோன்றிவந்து வேதிகையின் மேலிருந்த தகனபலியையும், நிணத்தையும் பட்சித்து, சனங்கனெல்லாரும் அதைக்கண்ட மாத்திரத்தில் சத்தமிட்டு முகங் குப்புற விழுந்தார்கள். யோசு. ௫. ௧௪. அப்பொழுது யோசுவா தரையிலே முகங் குப்புறவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, அவருடனே, எண்ணுண்டவர் தமது அடியேனுக்கு என்ன சொல்லுகிறீர் என்று வினாவி. மத். ௨. ௧௧. பின்பு அவர்கள் அந்த வீட்டிலே பிரவேசித்து அதின் மாதாவாகிய மரியானோடே பிள்ளையைக்கண்டு, வணக்கமாய் விழுந்து, அதை நமஸ்கரித்தார்கள். வெளி. ௭, ௧௧, ௧௨, தேவனாதர் யாவரும் சிங்காசனத்தையும், முதியோரையும், நாலு பிராணிகளையும் சூழ நின்றார்கள்; அவர்கள் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக முகங் குப்புறவிழுந்து, ஆமென்: எங்கள் தேவனுக்குத் துதியும், மகிமையும், ஞானமும், தோத்திரமும், கனமும், பராக்கிரமமும், வல்லமையும் சதாகாலமும் உண்டரங்கக்கடவன் ஆமென் என்றுசொல்லித் தேவனை நமஸ்கரித்தார்கள்.

இப்படியே உன் சமயதூலிலே முழங்காற் படியிடுதலும், நமஸ்காரம் பண்ணுதலும் புண்ணியமென விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், அவைகளுள் முழங்காற் படியிடுதலை நீயும் புண்ணியமென்று செய்துகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளை நமஸ்கரித்தலையும் பிரதக்ஷிணம், அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்தலையும் புண்ணியமல்லவென்று இகழ்கின்றாயே; விவேகமில்லாதவனே ! எங்கள் அவயவங்களிலே இரண்டுமாத் திரம் கர்த்தாவுக்கு முன்னே நிலத்திற் றேயும்படி வணங்குதல் புண்ணியமென்று அவ்வாறே செய்கின்ற நீ எட்டு அங்கம் பூமியிற்பட நமஸ்காரம் பண்ணுதல் அதின் மிகவுமதிதமென்றும், ஒருமுறை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதினும்மிக அதிகமென்றும், அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்காரம் பண்ணுதல் அனேகமடங்கு அதிகமென்றும் அறியக்கடவாய்.

பதினெட்டாவது

சிவபுராணப்பிரகரணம்.

சிவபுராணங்களிலே சிவனுடைய மகிமையும், அவரானே விதிக்கப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் பசுபுண்ணியங்களும்

அவைகளைச் செய்யும் முறைமையும், அவைகளைச் செய்தவர்கள் பெற்ற பெரும்பேறும், சிவத்துரோகம் முதலிய பாவங்களும், அவைகளைச் செய்தவர்கள் பெற்றதண்டமும், சொல்லப்படுகிறபடியால், அவைகளை அறிந்தவர்களுக்குப் பாவங்களிலே வெறுப்பும, புண்ணியங்களிலே விருப்பமும், சிவனிடத்திலே பத்தியும் உதிக்கும். ஆதலால், அச்சிவ புராணங்களை ஆலயம், மடமமுதலிய பரிசுத்த ஸ்தானங்களிலே அனபுடனே விதிப்படி பூசித்து வாசித்தலும், பிரசாரம் பண்ணுதலும், கேட்டலும் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

நி.நி. க. ந. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களிலே நின்றுகொண்டு ஒரு சாமமட்டும் தங்கள் தேவனாகிய பெகோவாவின் நியாயப்பிரமாண புத்தகத்தை வாசித்தார்கள். க. தெச, நி. உள. இந்த நிரூபத்தைப் பரிசுத்தமான சகோதரர் யாவரும் உலிக்குப்படி செய்யவேண்டுமென்று, கர்த்தரைக் மகாண்டு உவகளை ஆனை இடவிக்வினீறேன. கொலோ. ச. கசு இந்த நிரூபம் உவகளிடத்தில் வாசிக்கப்பட்டபின், இலா வேர்திக்கையா சபையிலும் வாசிக்கப்படும்படி செய்யுங்கள்.

உன் சமயநூலிலே இப்படிப் பேசப்பட்டமை கண்டு கொண்டும், நாங்கள் எங்கள் சிவபுராணங்களை வாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே யாதொருபயனும் இல்லை யென்று பேசுகின்றாய். அப்படியாயில், நீ உன் சமயநூலை வெகுப்பொருள் செலவிட்டு அச்சிற பதிப்பித்து அனைவர் வாசக்குமபடி கொடுப்பது என்னை? நீயாதித்து அதன் பொருளைப் பிறருக்குச் சொல்லது என்னை? இப்படித் தனக்கொரு நியாயம், பிறாக்கொரு நியாயம் பேசலாமா? நாங்கள் எங்கள் சிவபுராணங்களை வாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே பெருமபய னுண்டெனபதைச் சகல பிரமணங்களினாலும் பூரணமாய் நிறுத்தருக்கட்டும்.

பத்தொன்பதாவது

புண்ணியநீர் தீர்ப்பிரகாரணம்

சிவகற்கை, கவகை, சேதுமுதலியன சிவனது அருட் சத்தி பதிதலால் புண்ணிய நீர் சீர்த்தவகளாம் என்றும், அவைகளிலே அனபுடன விதிப்படி ஸ்நாகம் பண்ணுகின்றவர்களுக்

குப் பாவங்களும் குஷ்டம்முதலிய கோய்களும் நீங்குமென்றும் சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

உ. இராசா. தி-ம் அதிகாரத்திலே நாமான் என்பவன் யோர்தான் நதியிலே ஸ்நானம் பண்ணினதினால், அவனை வருத்திய குஷ்டரோகம் நீங்கிற்று என்றும், யோவான். தி-ம் அதிகாரத்திலே குருடர் சப்பாணிகள் கும்பின உறுப்பை உடையவர்கள் முதலான அனேக வியாதிக்காரர் யெருஷலேமிலுள்ள பேதெஸ்தா என்னப்பட்ட குளத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினதினாலே சொஸ்த மடைந்தார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் ஒருவன் உன் சமயத்திலே பிரவேசிக்கும்பொழுது, அவனுடைய அஞ்ஞானமெல்லாம்போக்கி அவனிடத்தே ஞானத்தைப் பதிக்கின்றோமென்று சொல்லி, தண்ணீரினாலே அவனை ஸ்நானம் பண்ணுவிகின்றாய்.

• இப்படியிருக்க நீ எங்களை நோக்கி, பூமியிலே உள்ள மற்றைத் தண்ணீரைப் பார்க்கிலும் புண்ணியதீர்த்தம் என்னப்பட்டதில் இருக்கும் விசேஷம் யாது? அதிலே ஸ்நானம் பண்ணுதலினால் சரீரத்திலுள்ள அழுக்குப்போமே யன்றிக் குஷ்டம் முதலிய வியாதிகள் நீங்குமா? பாவங்கள் விமோசனமாமா? என்று இசழ்வது என்னை?

நாமான் என்பனுடைய குஷ்டரோகம் நீங்கினது தேவதாசனாகிய இலீஷா என்பவன் “நீபோய் யோர்தான் நதியில் எழுதாம் ஸ்நானம் பண்ணு; உனது மாமிசம் புதிதாகும்; நீ சுசியாவாய்” என்று சொல்லிய சொல்லினது விசேஷத்தினாலே யன்றி அந்நதியினது விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், குருடர் சப்பாணிகள் முதலிய வியாதிக்காரர் சொஸ்த மடைந்தது தேவதாதனொருவன் விசேஷ காலத்திலே அந்தக் குளத்தி லிறங்கிச் சலத்தைக் கலக்கிய விசேஷத்தினாலே யன்றி அக்குளத்தின் விசேஷத்தினால் அன்று என்றும், நாங்கள் ஒருவனை எங்கள் சமயத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளும்பொழுது பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனுடைய பாவங்களைக் கழுவிச் சுத்தனாக்குவார் என்பதற்கு அடையாளமாகத் தண்ணீரினால் அவனை ஸ்நானம்பண்ணுவிகின்றோம்; அது எங்கள் சமய ஒழுங்குக்காகச் செய்யும் சடங்கு அதுவன்றி, அந்தத்தண்ணீர் அவனுடைய பாவங்களைப் போக்கி அவனைச் சுத்தனாக்குமென்று நாங்கள் உபதேசிப்பதில்லை என்றும் சொல்வாயா.

கில், அப், உ. ஈ அபாவமன்னிப்பின் நிமித்தம் யேசுக்கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் அப்பொழுது பரிசுத்தாவியாகிய வரத்தைப் பெறுவீர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

இது புண்ணிய தீர்த்தம் இதிலே நாம் விதித்த விதிப்படியே நம்மேல் வைத்த அன்புடனே ஸ்நானம் பண்ணுதல் புண்ணியம் என்று சர்வசாமர்த்தியமுள்ள சிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளினமையாலும், அந்தத்தீர்த்தத்திலே அவருடைய அருட்சத்தி பதிந்திருக்கும் விசேஷத்தினாலும், விதிப்படி அதிலே ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களுடைய பாவங்களும் நோய்களும் போமென்பது நிச்சயம்.

இருபதாவது

சுவர்ண தானப்பிரகரணம்.

சிவனடியார்களுக்கும், வறியவர்களுக்கும், குருடர் முடவர் நோயாளர் முதலியவர்களுக்கும் பொன் வெள்ளி முதலிய திரவியங்களைக் கொடுத்தல் புண்ணியமென்றும், சிவனடியார்களுக்குக் கொடுக்கும் தானங்கள் ஒன்று அனந்தமாக விருத்தியடையும் என்றும் சைவதூஷண சாற்றுகின்றன.

சங். ஈகஉ. கூ. அவன் வாரி இறைக்கிறான்; தரித்திரருக்குக் கொடுக்கிறான்; அவன் நீதி என்றும் நிற்கும்; அவனுடைய கொம்பு மகிமையாய் உயர்த்தப்படும். எபி. கக. கக. நன்மையையும் தானதருமத்தையுஞ் செய்ய ழறவாதிருப்பீர்களாக; இவ்விதமான பலிகள் மேல் தேவன் மிகவும் பிரியமாயிருக்கிறார். உரோ. கஉ. கக. பரிசுத்தர்களுடைய குறைவுகள் நிறைய உதவி செய்யுங்கள்; அன்னியரை உபசரிக்கக் கருத்தாயிருங்கள். உ. கொரி. கூ. கூ, எ, கட. சிறுக விதைக் கிறவன் சிறு அறுப்பான்; பெருக விதைக்கிறவன் பெருகவே அறுப்பான்; அவன் அவன் விசனமாயாவது, கட்டாயமாயாவது அல்ல; தன் தன் மனவிருப்பத்தின்படி கொடுக்கக்கூட வன்; மனவிருப்பமாய்க் கொடுப்பவனில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார்; உங்களுடைய இந்தக் கிருபையின் கிரியை பரிசுத்தர்களுடைய குறைவுகளை நிறைவேற்றுவதற்குமாத்திரமல்ல; அனேகர் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறதற்கும் மிகவும் உபயோ

கமாயிருக்கும். மத. ௫. சஉ. உன்னிடத்தில் வேண்டிக்கொ
ன்கிறவனுக்குக்கொடு; உன்னிடத்திற் கடன் வாங்க விரும்பு
கிறவனுக்குப் பாாமுகம் பண்ணுதே. நீதி. உக. கங. தரித்திர
ரன் ஒலமிடும்போது தன்செவியை அடைத்துக் கொள்ளுகிற
வன் தானும் ஒலமிடும்பொழுது கேட்கப்படான். ஷே. கக.
கஎ. தரித்திரனுக்குத் தயை செய்பவன் யெகோவாவுக்குக்
கடன் கொடுக்கிறான்; அவன் செய்ததற்கு அவர் பிரதியளிப்
பார். க. யேரவா. க. கஎ. கஅ. இவ்வுவகத்தின் பொருளை
உடையவன் ஒருவன் தன் சகோதரன் குறைவுபடக்கண்டும்,
தன்னிருதயத்தை அவனுக்கடைத்துக்கொண்டால், அவனு
க்குள்ளே தேவனுடைய அன்பு நிலைத்திருக்கிறதெப்படி?
என் பிள்ளைகளே! சொல்லினாலும் நாவினாலும் அல்ல; கிரி
யையினாலும் உண்மையினாலும் அன்பு கூரக்கடவோம். தானி
ச. உஎ. இராசனே! நான் சொல்லும் ஆலோசனையை நீர் அங்
கீகரித்துக்கொண்டி, நீதியைச்செய்து, உமது பாவங்களையும்
தரித்திரருக்குத் தயைசெய்து, உம்முடைய அக்கிரமங்களை
யுந் அகீற்றுவிடாக; அப்படியானால் உம்முடைய வாழ்வு நீடித்
திருக்கவும்கூடும். லூக். சு. ஈஅ. கொடுங்கள்; அப்பொழுது
உங்களுக்குப் கொடுக்கப்படும். ஷே. கஅ. உஉ. உனக்குண்டான
வைகளை யெல்லாம் நீ விற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடு; பர
மஜ்ஜடலத்திலே பொக்கிஷத்தைப் பெறுவாய். ஷே. கக. அ.
க. சக்கேயு கர்த்தரை நோக்கி, கர்த்தாவே | என் பொருளிற்
பாதியைத் தரித்திரருக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான் ஒருவனிட
த்தில் எதையாயினும் அரியாயமாய் எடுத்திருந்தேனானால்
நாலுமடங்காய்ப் பிரதியளிப்பேன் என்றான். யேசு அவனைக்
குறித்து, இவனும் ஆபிரகாமின் புத்திரன்; இதினிமித்தம்
இன்றைக்கு இந்த வீட்டுக்கு இரட்சிப்பு வந்தது. அப். க௦.
ச. தேவனுதன் கொருநிலையை நோக்கி, உன் பிரார்த்தனை
களும் உன் தீராதநுமங்களும் தேவனுடைய சமூகத்தில்
ஒரு ஞாபகக்குறியாய் வந்தன. லூக். கஉ, கங, உங்களுக்கு
குண்டானவைகளை விற்றுப் பிச்சை கொடுங்கள்; பழையதா
யப்போகாத பணப்பைகளையும் குறையாத பொக்கிஷத்தை
யும் பரமஜ்ஜடலத்திற் சேர்த்துவையுங்கள்; அங்கே திருடன்
அணுகான்; பூச்சியுந் கெடுக்காது.

இப்படி உன்சமயநூலிலே பேசப்பட்டிருத்தல் கண்டும்,
நாங்கள்செய்யும் சுவர்ணதானம் புண்ணியம் அன்றென்றும்,
அதனாலே நாங்கள் பயன்பெறும் என்னும், பாதிரியே! நீ
சொல்வது புத்தியினம்.

இருபத்தொராவது அன்னதானப்பிரகரணம்.

❦

சிவனடியார்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் குருடர் முடவர் முதலியவர்களுக்கும் அன்னதானம் பண்ணுதல் மேலாகிய புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

மத். ௧௦. ௪௨. இந்தச் சிறியவர்களில் ஒருவன் என் னென்று அவனுக்கு ஒருகலசங் தண்ணீர் குடிக்கக்கொ டிக்கிறவன் தன்பலனை யிழந்துபோகானென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் (ஒருவனுக்குத் தண்ணீர் குடி க்கக் கொடுத்தல் புண்ணியமாகில் அன்னங்கொடுத்தல் அந் தினும் எவ்வளவு அதிக புண்ணியமாம்.) மத். ௨௩. ௩௪ — ௪௬. பின்பு இராசா தமது வலதுபாரசித்தி லுள்ளவர்களை நோக்கி வாருங்கள், என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்களே! உங்க ளிருஷ்டி தொடங்கி உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப் பட்ட இராச்சியத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுங்கள்; நான் பசியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசணத்தைத் தந்தீர் கள்; நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானத்தைக் கொடுத்தீர்கள்; நான் பரதேசியாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை உங்களிடத்தில் சேர்த்துக்கொண்டீர்கள்; நான் நிருவாணியா யிருந்தேன், எனக்கு வஸ்திரங் கொடுத்தீர்கள்; நான் வியாதி யாயிருந்தேன், என்னை விசாரித்தீர்கள்; நான் காவலிலிருந் தேன், என்னிடத்திற்கு வந்தீர்கள் என்று சொல்ல, நீதிமா ன்கள் அவருக்குத்தாமாய், கர்த்தாவே! நாங்கள் எப்பொழுது உம்மைப் பசியுள்ளவராகக் கண்டு போசணங் கொடுத்தோம்? தாகமுள்ளவராகக் கண்டு பானத்தைக் கொடுத்தோம்? நாங் கள் எப்பொழுது உம்மைப் பரதேசியென்று கண்டு சேர்த்துக் கொண்டு நிருவாணியென்று கண்டு வஸ்திரங் கொடுத்தோம்? நாங்கள் எப்பொழுது உம்மை வியாதியுள்ளவரென்றும், காவ லிலிருக்கிறவ ரென்றுங்கண்டு, உம்மிடத்தில் வந்தோமென் பார்கள். அதற்குத்தாமாய் இராசா, மிகவுந் சிறியவரான என் னோடாராகிய இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் எதைச் செய்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்தீர்களென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறே னென்பான். பின்பு அவர் தமது இடதுபாரசித்தி லுள்ளவர்களை நோக்கி, சயிக்கப்பட்டவா ர்களே! நீங்கள் என்னைவிட்டுப் பிசாசானவனுக்காகவும், அவ லுடைய துதர்களுக்காகவும் ஆயத்தப் படுத்தப்பட்ட நித்திய

அக்கினியிடத்தில் போங்கள்; நான் பசியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனம் கொடுக்கவில்லை; நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானம் கொடுக்கவில்லை; நான் பாசேசியாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை உங்களிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை; நான் நிருலாணியா யிருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு வஸ்திரம் கொடுக்கவில்லை; நான் வியாதியுள்ளவனும், காவலில் வைக்கப்பட்டவனுமா யிருந்தேன், நீங்கள் என்னை விசாரிக்கவில்லை யென்பான். அப்பொழுது அவர்கள் அவருக்குத்தராமாய், கர்த்தாவே ! உம்மைப் பசியுள்ளவ ரென்றாவது, தாகமுள்ளவ ரென்றாவது, பாசேசியென்றாவது, நிருலாணி யென்றாவது, வியாதியுள்ளவ ரென்றாவது, காவலிலிருப்பவ ரென்றாவது நாங்கள் எப்பொழுதுகண்டு உமக்குதவிசெய்ய வில்லையென்பார்கள். அதற்குத்தராமாய் அவன், மிகவுஞ் சிறியான இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் எதைச்செய்யா திருந்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்யா திருந்தீர்களென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறே னென்பான். இவர்கள் நித்திய தண்டனையையும், நீதிமான்களோ, நித்திய சிவனையும் அனுபவிக்கப் போவார்களென்றார். ஏசா. ௫௮. ஏ. ௧௦. பசியுள்ளவனுக்கு உன் ஆகாரத்தைக் கொடுக்கிறதும், தள்ளுண்ட தரித்திரரை உன்வீட்டிலே சேர்க்கிறதும், வஸ்திரமில்லாத வனைக்கண்டு அவனுக்கு வஸ்திரத்தைக் கொடுக்கிறதும், உன் மாமிசத்தைப் போன்றவர்களுக்கு உன்னை மறைத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிறதும்மாகிய இவைகளல்லவா எனக்குப்பிரியமான உபவாசம். பசியுள்ளவன்மேல் மனமுருகி, தூயப்படும் ஆத்மாவைத் திருத்திப்படுத்தினால், அந்தகாரத்திலும் உன் ஒளிதோன்றும்; உன் இருளும் மத்தியானத்தைப்போலாகும். லூக். ௧. ௧௧. யோவான. இரண்டு சட்டைகளை யுடையவன் இல்லாதவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவன்; ஆகாரத்தை யுடையவனும் அப்படியே செய்யக் கடவனென்றான். ஷே. ௧௪. ௧௩. நீ விருந்து பண்ணும்பொழுது தரித்திரர், ஊனர், சப்பாணிகள், குருடர், இப்படிப்பட்டவர்களை அழைப்பாயாக.

இப்படியே உன் சமயதூலிலே பேசப்பட்டமை கண்டும் நரங்கள் அன்னதானம் பண்ணுதல் அண்ணியமன்று என்றும், அதனாலே பயன்பெறே மென்றும் பேசுகின்றாய்.

இருபத்திரண்டாவது தவப்பிரகரணம்.

அன்னமாக்களுக்கு மணிதப்பிறப்புக் கிடைத்தது சிவனை வழிபட்டு நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள முத்தியை யடைதற் பொருட்டாதலால் அதற்கு வீக்கினமாயுள்ள முண்ணுசை, பொன்னுசை, பெண்ணுசை என்னும் மூன்றையும் முழுமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவவேடந்தரித்து, வனத்தில் வாசஞ் செய்துகொண்டு, உண்டி சுருக்குதல்கொண்டு, ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, சிவனை நினைந்து தவம் பண்ணுதல் பெரும் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

ஆசைகள் மூன்றையும் முழுமையும் நீக்கவேண்டிய அவசியம் யாது? வேடத்தினுற் பயன் யாது? உண்டி சுருக்குதலினுற் பயன் யாது? இப்படித் தவம்பண்ணின தினாலே மோக்ஷம் சேலாமா? என்பாயாகில், சொல்வோம் கேள்.

முதலாவது:—மண், பொன், பெண் என்னு மூன்றும் அரித்தியமும் துக்கத்தருவுனவுமா யிருத்தலாலும், அவற்றின் மேலாசையுண்டாயவழிக் கடவுள்மேல் அன்பு வைத்தல்கூடா மையாலும், அவற்றோடுகூடிய வழி ஆசையுண்டாதல் ஒரு தலை ஆதலாலும், அவைகளை முழுமையும் வெறுத்து, ஒழித்தல்வேண்டும். அங்கனம் எல்லாப்பொருளையும் ஒழித்து ஒரு பொருளை ஒழியாவழியும், பெருகெருப்பைத் தணித்து ஒரு சிறுபொறியை இது யாது செய்யுமென்று தனியாவிடத்தும் அதுபக்கத்துள்ள பொருள்க ளெல்லாவற்றிலும் அதிகீக்காமாகப் பற்றிப் பின்னு மெரிந்தாற்போல அவ்வொருபொரு ளாசை முன்விடப்பட்டவெல்லாப்பொருளாசைகளையும் மீண்டும் வருவித்து, புண்ணியசங்கற்பத்தை அழித்துத் தவத்திற்கு இடையூறாய்க் கலக்கஞ்செய்யும். ஆகையால் அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விடுதலே தகுதியாம்.

க. கொரி. எ. க, ௩௨, ௩௩, ௪௦. ஸ்திரீயைத் தொடராம லிருப்பது மனுஷனுக்கு நலம். நீங்கள் கவலையில்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதே என் வாஞ்சை. விவாகமில்லாதவன், கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தும்படி கர்த்தருக்கு ஏற்றவைகளைக் குறித்து விசாரமாயிருப்பான். விவாகம் பண்ணினவன், மனைவியைப் பிரியப்படுத்தும்படி உலகத்துக் கேற்றவைகளுக்

தாசக் கவலைப்படுவான். அவன் விவாகம்பீண்ணாமல் இருந்தால் அதிகசௌக்கியத்தை அனுபவிப்பான். மத். கக. ௬௦—௬௨. அவருடைய சீஷர் அவரை நோக்கி, ஸ்திரீயுடனே புருஷனுடைய சம்பந்தம் இப்படி யிருக்குமேயாகில், விவாகம் பண்ணுவது நன்மையல்லவென்றார்கள். அவர், அவர்களுடனே, எவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதோ அவர்களேயன்றி, மற்றவர்கள் இவ்வாக்கைப்பற்றார்கள். அண்ணகர்களுண்டு, சிலர் மாதாவின் கருப்பத்தில் அப்படியே பிறந்தார்கள். சிலர் மற்ற மனுஷர்களால் அண்ணகர்களுக்கப்பட்டார்கள். சிலர் பாரமராச்சியத்தினிமித்தம் தங்களை அண்ணகர்களுக்கிணுர்கள். இதற்குடன்பட வல்லவெனவனோ, அவன் உடன்படக் கடவென்றார். ஷே. அதி. ௨௩, ௨௪. யேசு தம்முடைய சீஷரை நோக்கி, ஐசுவரியவான் தேவனுடைய பாரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதரிதென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஐசுவரியவான் தேவனுடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதிலும், ஒரு ஒட்டகம் ஊசியின்காதிவெறுமையது எனிதென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் என்றார். ஷே. அதி. ௨௬. என் நாமத்தினிமித்தம், வீடுகளையாகிலும், சகோதரரையாகிலும், சகோதரிகளை ஆகிலும், பிதாவை ஆகிலும், மாதாவை ஆகிலும், மனைவியை ஆகிலும், பிள்ளையை ஆகிலும், நிலங்களை ஆகிலும், விட்டவன் எவனோ அவன் தூறு மடங்கு பலன் பெற்று, நித்திய சீவனையும் கூதந்தரித்துக்கொள்வான் லூக். ௧௪. ௨௬, ௩௩. ஒருவன் என்னிடத்தில் வந்து தன் பிதாவையும், மாதாவையும், மனைவியையும், பிள்ளைகளையும், சகோதரையும், சகோதரிகளையும், தன்சுவபிராணையையும், வெறுக்காவிட்டால் என் சீஷனாயிருக்கமாட்டான். உங்களில் எவனும் தனக்குண்டான யாவற்றையும் வெறுத்துவிட்டா லொழிய அவன் என் சீஷனாயிருக்கமாட்டான். மத். ௧௦. ௨௪. ஒருவன் இரண்டு எசமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்யமாட்டான். ஒருவனை அவன் பகைத்து, மற்றவனை நேசிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு மற்றவனை அவட்சியப்பண்ணுவான். நீங்கள் தேவனையும் மம்மோனையும் சேவிக்கமாட்டீர்கள்.

இப்படி உன்சமய தூலிலே லேசப்பட்டமை கண்டும், முற்றத்திறத்தலினாலே பயனில்லையென்று நீ கொல்வதுபுத்தியினம். முற்றத்திறத்தலே மென்று தவவேடந்தரித்துத்திரிகின்றவர்களுள் அனேகர் ஆசையில் அமிழ்ந்திக் கெட்டுப்போனார்களே எனபாயாகில், உன்னுடைய கிறிஸ்து தமக்குச்சீஷகாகத் தெரிந்துகொண்ட பன்னிருவருள் இருவர் கொடியபிர

வஞ் ரெய்தார்களுண்டு உன் சமயதூவிலே பேசப்பட்டதை நினைந்து பேசக்கடவாய்.

உ-வது: தவவேடமானது, தன்னைத் தரிக்கின்றவனை, அவன் தவஞ்செய்யும்படி மனசிலேபண்ணிய சங்கற்பத்தை இடைவிடாது நினைப்பித்து, அவனைத் தவத்துலே நிலை நிறுத்தி, தபோதனர்களோடு சேர்த்தலாலும், அவனைக் கண்டோர் யாவராயும், அவனைத் தபோதனனென்று உணர்ந்த அவன் மேற் பதவி பண்ணுவித்தலாலும், தன்னைத் தரிக்கின்றவர்களுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுகின்றது.

அப. கஅ. சஅ. பவுல் தான்முன்பண்ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கெடுகிறேயாவிலே தலைச்சொளம்பண்ணி, சூரிய தேசத்திற்குக் கப்பலேறிச்சென்றான். ஷே. உக. உச. நீ அவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களுடனே உன்னை யுஞ் சுத்புண்ணிக் கொண்டு, அவர்கள் தலைச்சொளம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய செலவபண்ணுவாயாக. ஏன், கூ. இ. அவன் பிரதிட்டை சங்கற்பகாலம் முழுதும் செளரகன் கத்தி அவன் தலையின் மேற்படலாகாது; யெகோவாவுக் கென்று பிரதிட்டைபண்ணினகாலம் நிறைவேறுமளவும், அவன் பரிசுத்தமாயிருந்து தன் தலையிறை வளரவிடக்கடவன். நிதி. கூ.க. அந்த மாதத்தின் இருபத்துநாலாந் தினத்திலே, இவரவேற்கூத்தியார் உபவாசஞ்செய்து இரட்டுத்து, புழுதியைத் தலையின் மேற் போட்டுக்கொண்டு கூடினார்கள். லூக. ௧0. ௧௨. அவர்கள் நெடுங்காலத்துக்குமுன் இரட்டைத்தரித்து, சாமபலிலுட்கார்த்து மனத்திரும்புவார்கள்.

இப்படியே உன் சமயதூவிலே தவவேடம் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், சைவர்கள் முண்டனம் செய்தலையும் சடைவளர்த்தலையும் காவியவஸ்திரம் தரித்தலையும் இகழ்வது மடமையன்றோ?

உ-வது: உண்டி சுருக்குதல் மனம் பொறிவழி போகாமல் நின்றற் பொருட்டேயாம்.

கொலோ. உ. உக. இவைகள் சுவசித்த ஆராதனையினாலும், தாழ்மையினாலும், சரீரத்தைப்பேணாமல் அதை வருத்தப்படுத்துகையினாலும், ஞானவேட முள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. சங். ௩௯. உச. உபவாசத்தினால் என் முழுத்தாள்கள்

தடுமாறுகின்றன. நினைமின்றி என் மாமிசம் காய்ந்து போகின்றது. உரோ. கக. கச. உங்கள் மாமிசத்திற்காக அதின் இச்சைகளைத் திருத்தியாக்கும்படி தேடாமல், கர்த்தராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவைத் தீரித்துக் கொள்ளுங்கள். மத். சு. கச. நீங்கள் உபவாசும் பண்ணும்பொழுது, கபடிகளைப்போல முக வாட்டத்தைக் காட்டவேண்டாம். அவர்கள், தாங்கள் உபவாசமா யிருப்பதை மனுவார் காணும்படி, தங்கள் முகங்களை வாடப்பண்ணுகிறார்கள்.

இப்படியே உண்டி சுருக்குதல் உன் சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், சைவர்கள் உண்டி சுருக்குவதை நீ இகழ்வது பேதமை அன்றோ?

ச-வது : மனசைப் பொறிவழி போகாமல் அடக்குதல் கடவுளை இடைவிடாது தியானித்து முத்திபெற்ற பொருட்டாம்.

மத். சு. சு. நீ பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுது, உன் உள்ளறையில் பிரவேசித்து, அதின் கதவைப் பூட்டினபின்பு, அந்தாங்கத்திலுள்ள உன்பிதாவைகோக்கிப்பிரார்த்தனைசெய்; அப்போது அந்தாங்கத்தி லுள்ளதைப் பார்க்கிற உன்பிதா, பிரத்தியட்சமாய் உனக்குப் பலனளிப்பார். (உலகக்கவலையை யொழித்துத் தனியே சற்றுநேரம் இருந்து பிரார்த்தனை பண்ணுதல் பெரும்பயனைத் தருமாயின், அநவாதமும் கடவுளை இடைவிடாது சிந்தித்துத் தவம் பண்ணுகை அதினும் எத்தனைபங்கு அதிகமாகிய பயனைத் தருமென்பதனை, புத்தியில்லாத பாதிரியே! நீதானே சிந்தித்துப்பார்.) லூக். கச. ௫—௧௦. பின்னும் அவாவர்களிடத்தில், உங்களில் ஒருவன் அத்தாத்திரியிலே தினக்குச் சினேகஞானவ னிடத்திற்குப்போய் அவனுடனே, சினேகனே! என் சினேகிதன் ஒருவன் பிரயாணமாய் என்னிடத்தில் வந்திருக்கிறான்; அவனுக்கு மூன்னைவக்கிறதற்கு என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லை; நீர் எனக்கு மூன்று அப்பங் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கும்பொழுது, உள்ளேயிருக்கிறவன், என்னை வருத்தப்படுத்தாதே; இப்பொழுது கதவு பூட்டியாயிற்று; என பிள்ளைகள் என்னுடனே படித்திருக்கிறார்கள்; நான் உனக்குத் தருகிறதற்கு எழுந்திருக்கக்கூடாதென்று உத்தரஞ்சொல்லி, அவன் தினக்குச் சினேகிதனாய் இருப்பதினிமித்தம் அவனுக்கு எழும் பிக்கொடும் திருந்தும், தன்னை அவன் வருத்திக் கேட்கிறபடி

யினால் எழுந்து, அவனுக்கு வேண்டிய அளவு கொடுப்பானென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; வேண்டிக் கொள்ளுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்; வேண்டிக் கொள்ளுகிறவனெவனும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறான்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும். ஷட. கஅ. எ. தேவன் சிலநாள் தாமதித்தாலும், தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, தம்மை நோக்கி இரவும் பகலும் வேண்டிதல் பண்ணுகிற அவர்களுக்காகப் பழிவாங்காமலிருப்பாரா.

இவ்வாறே கடவுளை இடைவிடாது சித்தித்தல் பெரும் புண்ணியமென்று உன்சமயதூல் பேசுதல்கண்டும், சைவர்களுள் ஆனேகர் சங்கியாசிகளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது தியானித்துத் தவம்பண்ணுதலை ஆவசியகம் என்று என்று நீபேசுவது பெரும்பாவமே.

மத். ந. க. ச. யோவான் ஸ்நானன் யூதேயாவின் வனத்திலே வந்து, ஒட்டகமயிருடையைத் தரித்து, தன் அரையிலே வார்க்கச்சுக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான்; வெட்டுக்கிளிகளும் காட்டுத்தேனும் அவனுக்கு ஆகாரமாயிருந்தன. ஷட. கக. எ—கக. அவர்கள் போனபின்பு, யேசு, யோவானைக் குறித்துச் சனங்களிடத்திலே, நீங்கள் வனத்தில் எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், காற்று அசைக்கும் நாணலையோ; எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்த ஒரு மனுஷனையோ; மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்திருப்பவர்கள் அசர் மாளிகைகளி லிருக்கிறார்கள்; எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், தீர்க்கதரிசிடையே; ஆம், தீர்க்கதரிசியிலும் அதிக மேன்மையுள்ளவனையே யென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். “பாரும், என்னுடைய உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன், அவன் உனக்கு முன்னேபோய், உனது வழியை ஆயத்தப்படுத்துவான்” என்று ஒருவனைக் குறித்து எழுதியிருக்கின்றது; அவனை இவன்; ஸ்திரிகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில், யோவான் ஸ்நானனிலும் பெரியவன் ஒருவனுந் தோன்றவில்லையென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இதனால் யோவான் ஸ்நானன். லௌகிக ஆசைகளை முழுமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவவேடத்தரித்து உண்டிசுருக்கி வன்வாசியாய்த் தவம்பண்ணினான் என்றும், அந்நிலை அவன் பூமியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாருள்ளும்

மிதப்பெரியவனாயினான் என்றும் காண்கின்றது. அதுவுமன்றி இலீசா என்பவன் தவவேடம் பூண்டு, தவம் பண்ணினான் என்று, உ. இரா. க. அ. ம் வசனத்திற் காணப்படுகின்றது.

விவேசனம்:

சீவனே பரமபதியென்றும், அவர் அருளிய வேதாசனங் களே மெய்தூல்களென்றும், அவைகளில் விதிக்கப்பட்ட வைகனெல்லாம் புண்ணியங்களென்றும், அப்புண்ணியங்களி னாலே பெரும்பய னுண்டென்றும், சகல பிரமாணங்களி னாலும் நாங்க ளறித்திருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்டவைகள் பண்ணியங்கள் அல்லவென்றும், அவைகளினாலே பயனில்லையென்றும், பயன் உண்டென்று சொன்னதால் பொய்தூலெ ன்றும், அப்படிச்செய்தவர்களுக்கு இன்ன இன்ன பயனளி ப்போமென்று சொன்னதேவன் பொய்த்தேவனென்றும் உன க்குத் தெளிவாக விளங்கினால், நீ அவ்வாறாகிய புண்ணியங் களையேவிதித்த உன்சமயதூலையும் பொய்தூலென்று கிழித் தெறித்து, இப்போது நீ தேவனென்று வழிபடுகின்ற பொ ய்த்தேவனையும் உன் மனசினின்று மசற்றிவிடு.

மிரிஸ்துவை விசுவசிக்கும் விசுவாசத்தினாலன்றி, யாவ ராயினும் தாங்கள் செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோட்சம் சேர்தல் கூடாதென்கிறேன்; அதுவன்றி, சொல்லப்பட்ட புண்ணியங்களைப் புண்ணியங்களல்லவென்று நான் ஒருபொ முத்தும் சொன்னதில்லை என்பாயாகில், மற்றைப் புண்ணியங் களைத் தவிர்த்தால் விசுவாசம் என்பது ஒன்றில்லையே. யாக்: உ, கச—உச, 'என் சகோதரரே! ஒருவன் தனக்கு விசுவாச முண்டென்று சொல்லியுங் கிரியைகளில்லாதவனானால் அவ னுக்கென்ன பலன்வரும்; விசுவாசம் அவனை இரட்சிக்குமா? சகோதரனாயினும், சகோதரியாயினும் வஸ்திரமில்லாதவர்க ளும், தின ஆகாரமில்லாதவர்களுமா யிருக்கும்பொழுது, உங் களில் ஒருவன், அவர்கள் சரீரத்துக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடாமல், அவர்களுடனே, நீங்கள் சமாதானத்தோடே போய்க் குளிர்காய்த்து, பசியாறுங்கள் என்று சொல்வதினால் என்னபலன்? இவ்வண்ணமே விசுவாசமும், அதற்குக்கிரியை யில்லாதிருந்தால், தனித்து மரித்ததாயிருக்கும். ஒருவன் உந்து உனக்கு விசுவாசமுண்டு; எனக்குக் கிரியைகளுண்டு; உன் கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசத்தை எனக்குக் கா

ன்பி; நான் என் விசுவாசத்தை என் கிரியைகளினால் உனக்குக் காண்பிக்கிறேனென்பான். தேவன் ஒருவருண்டென்று விசுவசிக்கிறாய்; நீ நன்றாகச் செய்கிறாய்; பிசாசுகளும் விசுவசித்து நடுங்குகின்றன. உணர்வற்ற மனுஷனே! கிரியைகளில்லாத விசுவாசம் மரித்ததென்று அறிய விரும்புகிறாயா; நம்முடைய பிதாவாகிய ஆபிரகாம், வேதிகையின்மேல் தன் புத்திரானைய ஈசாக்கைப் பலியிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதிமானாக்கப்பட்டான்; விசுவாசம் அவன் கிரியைகளுடனே கூட முயற்சிசெய்து, அந்தக் கிரியைகளினாலே விசுவாசம் முடிவுபெற்றதென்று நீ காணலாகும்; “ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியென் றெண்ணப்பட்டது” என்கிற வேதவாக்கியம் நிறைவேறலாயிற்று; அவன் தேவனுடைய சினேகனென்னப்பட்டான். ஆதலால், ஒரு மனுஷன் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கிரியைகளினாலும் நீதிமானென்றெண்ணப்படுவதைக் கண்டிருக்கிறீர்கள். மேலும் இராகாப்பென்னும் வேசை தூதர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, வேறுவழியாய் அவர்களை அனுப்பிவிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதியுள்ளவளாக் கப்பட்டான். ஆதலால், ஆவியில்லாமல் சரீரம் சாவுக்குட்பட்டதா யிருப்பதுபோல், கிரியையில்லாமல் விசுவாசம் மரித்ததா யிருக்கின்றது” என்று இப்படி மற்றைப் புண்ணியங்களைத் தவிர்த்தில் விசுவாசம் என்பது ஒன்றில்லையென்று உன் சமயநூலிலேதானே சொல்லப்படுகின்றது. அதுவுமன்றி, இரக்கம் பொறை முதலியனபோல விசுவாசமும் மனசினாலே செய்யப்படும் புண்ணியம்தானே; ஆகையால் யாவரும் தாம்செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோகஷம் சேர்தல் கூடாதென்று நீ பிதற்றுவது பொருந்தாது. மத்: எ. உச. என்னை நோக்கி, கர்த்தாவே! கர்த்தாவே!! என்று சொல்லுகிற எவனுமல்ல, ஸாமண்டலத்திலுள்ள என்பிதாவுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே, பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பான். லூத்: சு. சசு. நான் இடுகிற கட்டளைப்படி நீங்கள் செய்யாமலிருந்து என்னைக் கர்த்தாவே! கர்த்தாவே!! என்று சொல்வதென்ன? யாத்: ச. உஉ. நீங்கள் உங்களை வஞ்சியாமல் வாக்கியத்தைக்கேட்கிறவர்களாய் மாத் திரமல்ல, அதின்படி நடக்கிறவர்களாய் மிருப்பீர்களாக. இப்படி உன்சமயநூலிலேதானே புண்ணியங்களின்றி மோகஷஞ் சேர்தல் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

விசுவாசம் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே செய்யப் படும் புண்ணியங்களுள் ஒன்று என்பதும், புண்ணியங்க

ளின்று மோகஞ்சேர்தல் கூடாதென்பதும் மெய்யே; ஆயினும், அவைகளை எங்கள் சமயத்தினின்று செய்தல்வேண்டும்; மற்றைச் சமயிகளும் செய்யும் கிரியைகளெல்லாம் புண்ணியங்களைப்போன்றிருப்பினும் அவைகளாற் சிறிதும் பயனில்லை, அவைகள் ஸ்திரீகளுடைய ஆசௌசம்பட்ட வஸ்திரங்கள்போன்றிருக்குமேயன்றி, ஒருபொழுதும் கர்த்தாவுடைய திருவுளத்திலேறாவாம். ஆதலால், அவர்கள் எவ்வகைப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்யினும், நித்தியநாகவேதனையை அனுபவிப்பார்கள் என்பாயாகில், கிறிஸ்துசமயம் சிறிதாயினும் பரவாத இடங்களிலுள்ளவர்களும் தாம் தாம் எவ்வெப்புண்ணியங்களைச் செய்யினும் கிறிஸ்துவை விசுவசியாமையால், நாகத்திற் செல்வாரெனச் சொல்லல்வேண்டும்; அங்ஙனமாயில், அவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவசியாமைக்கேது உன்கடவுள்தமது சமயநூலை அவர்களுக் குணர்த்துவியாமையாம். ஆகவே, குற்றம் யாரிடத்தது? விவேகஞ் சிறிதுமில்லாதவனே! சொல்லு. இன்னும், கிறிஸ்துசமயம் பரவிய இடங்களிலுள்ளவர்களும் அச்சமயநூலை வாசித்தும், தத்தஞ்சமயநூலை மெய்நூலென்று துணிந்து, அததனுள் விலக்கப்பட்ட பாவங்களைப்பொழித்து விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்து அததனாலே கடவுளெனப்பட்டவரை வழிபடுகின்றவர்கள் நித்தியநாகத்திற் செல்வார்க ளெனல்வேண்டும்; அப்படியாகில், அவர்கள் கிறிஸ்துசமயநூலை மெய்நூலெனக் கொள்ளாமைக்கேது உன்பரிசுத்தாவி அவர்களுள்ளத்திற் புகாமை யேயாம். ஆகவே, குற்றம் பரிசுத்த ஆவியினிடத்தேயாம். இங்ஙியாயத்தினாலே “கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்கள் எல்லாரும் நித்தியநாகத்திற் செல்வார்கள்” என்னும் உன்னுரை சிறிதும் பொருந்தாமைசிறுவருக்கும் தெள்ளிதிற் புலப்படும். எங்கள் சமயநூல்கள்கிய வேதாசமங்கள், சைவசித்தாந்தமொன்றே சற்சமயமென்றும், அதன்வழி நிற்பவர்களை பரமமாகிய முத்தியையடைவர்கள் என்றும், அந்நூல்களைமெய்நூல்களெனத் தெளியாது பிறசமய நூல்களை மெய்நூல்களெனக்கொண்டு அவற்றின்வழி நிற்பவர்கள் சுவர்க்காதி களிலே தங்கள் தங்கள் கர்மத்துக்கேற்ற பயன்களை அனுபவித்து, தங்கள் தங்கள் புண்ணிய விசேடத்தினாலே பின்னர்ச் சைவத்திற் புகுவார்கள் என்றும், சைவமே சற்சமயமென்று தெளிந்தும் பரசமயங்களிற் புகுந்தவர்கள் நாகத்திலே தயருறுவார்களென்றும் சொல்கின்றன. இதனைக்குறித்துச் சைவாசமங்களிலே விரித்தவாரே விரிக்கப்புகில், பெருகுமாந்லா

MAHAMAHOPADHYAYA

MAHARAJA SWAMINATHA IYER LIBRARY

லும், விரிக்கிணு முனக்குச் சிறிதும் பயன்படாதாகலாலும்; விரித்துரைத்திலமென் றறியக்கடவாய்.

அநேகர் அற்ப புண்ணியத்தினாலும் மோகனம் சேர்ந்தார் களென்று உங்கள் சிலபுராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது; இது யுத்திக்குச் சிறிதும் பொருத்தவிலையே என்பாயாகில், இன்னது இன்னது புண்ணியமென்றும், இன்னது இன்னது பாவமென்றும், அவைகளுக்கு இன்னது இன்னது பயனென்றும், ஆதியிலே கடவுள் தாமே வகுத்தார். கடவுள் எதனைப் புண்ணியமென்று விதித்தாரோ அதுவே புண்ணியமும், அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதுவே பயனும், எதனைப் பாவமென்று விலக்கினாரோ அதுவே பாவமும், அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதுவே பயனுமாயிருக்கும்; அங்ஙனமன்றி அவரால் விதிக்கப்படாதது புண்ணியமுமன்று; விலக்கப்படாதது பாவமுமன்று. இப்படி வகுக்கப்பட்ட புண்ணியங்களுள் சற்றும் பிரயாசமின்றி மிக எளிதிற்குச் செய்யப்படுவனவாயும் மிகுந்த பயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு; பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு; பாவங்களும் இப்படியே யிருக்கும். இப்படிப்பட்ட புண்ணியபாவங்களைச் செய்பவர்கள் அதற்குக் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட சுகதுக்கங்களை அடைவார்கள். ஆகையால் பிரயாசமின்றி மிக எளிதிற்குச் செய்யப்படும் புண்ணியங்களினாலும் மோகனமடையலாம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. கிறிஸ்துவடனே சிலுவையில் அறையப்பட்ட மகாசண்டாளராகிய கன்வரிருவரும் அறிவீருக்கும்வரைக்கும் அவரை நினைத்தார்களென்றும், பின்பு அவர்களுனொருவன் அவரை நோக்கி, கர்த்தாவே! நீர் உம்முடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிக்கும்பொழுது அடியேனை நினைத்தருளுமென்றான் என்றும், அதனால் அவன் மோகனமடைந்தானென்றும், மத். உள. சச, லூக். ௧௩, ௪௨-௪௩, வசனங்களிற் காணப்படுகின்றது. இப்படிச் சற்றேனும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்படுவனவாயும், பெரும்பயனைத் தருவனவாயுமிருக்கும் புண்ணியங்கள் உண்டென்று உன் சமயநூலிலே காணப்படுகின்றது. பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களை உன் சமயநூலில் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. ஒருவன் அற்பபாவத்தினாலே நாகடைவானெனின், அற்ப புண்ணியத்தினாலே ஒருவன் மோகனமடைதலுங் கூடுமே. பாவத்தினால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு உண்

.டெனில், புண்ணியத்தினால் வருந் இன்பமும் அவனுக்கு உண்டென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையே.

• லூக்: ஏ. ௧௬—௪௮, பரிசேயரில் ஒருவன் தன்னுடன் போசனம் பண்ணும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டான். அவர்பரிசேயனுடைய வீட்டிற் பிரவேசித்துப் பத்தியிருந்தார். பரிசேயனுடைய வீட்டிலே பத்தியிருக்கிறதை அந்த ஊரிலுள்ள பாவியாகிய ஒரு ஸ்திரீ அறிந்து, ஒரு பாணியிற் கூந்தலைத் தைத்தக் கொண்டுவந்து, அவருடைய பாதங்களினருகே பின்னாக நின்று அழுதுகொண்டு, அவருடைய பாதங்களைக் கண்ணீரினாலே கழுவி, தன் தலையினாலே துடைத்து, அவருடைய பாதங்களை மூத்தஞ்செய்து, சுலந்த தைத்ததைப் பூசினாள். அவரை அழைத்த பரிசேயன் அதைக் கண்டபொழுது, இவள் பாவியே; இவர் தீர்க்கதரிசியானால் தம்மைத் தொடுகிற ஸ்திரீ இன்னுமென்றும், இப்படிப்பட்டவனென்றும் அறிந்திருப்பாமென்று தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டான். அப்பொழுது ஏசு அவனைக் கேட்க, சீமோனே! உனக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேனென்று சொல்ல, அவன், போதகரே! சொல்லுமென்றான். கடன்காரன் ஒருவனுக்குக் கடனாளிகள் இரண்டுபேரிருந்தார்கள், அவர்களில் ஒருவன் ஐந்துதன தேனரியக்காகும், மற்றவன் ஐம்பதுக் கொடுக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் கொடுக்கிறதற்குத் திராணியில்லாதவர்களாயிருந்தபொழுது, இருவருக்குங் கடனை மன்னித்தான். அவர்களில் எவன் அவனிடத்தில் அதிக அன்பாயிருப்பான்; அதை எனக்குச் சொல்லென்று கேட்க, சீமோன் அவருக்குத்தரமாக மிகுதிக்கு மன்னிப்புப் பெற்றவனே யென்று நினைக்கிறேனென்றான். அப்பொழுது அவர், நீ யதார்த்தமாய்த் தீர்த்தாயென்று சொல்லி, பின்பு ஸ்திரீக்கு நேரே திரும்பி, சீமோனே கேட்கி இந்த ஸ்திரீயைப் பார்க்கிறாயா; நான் உன் வீட்டில் வந்தபொழுது நீ என் கால்களுக்காகத் தண்ணீரைத் தாலில்லை; இவளோ கண்ணீரினால் என் கால்களைக் கழுவி, தன் தலையினாலே துடைத்தாள். நீ என்னை மூத்தஞ்செய்யவில்லை; நான் இங்கே பிரவேசித்தது முதல் இவள் என் பாதங்களை ஓயாமல் மூத்தஞ் செய்திருள்; நீ என் தலைக்கு எண்ணெயிடவில்லை; இவளோ சுலந்த தைத்ததை என் பாதங்களிற் பூசினாள்; ஆகலால் இவள் தான்செய்த அனைக பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதைக்குறித்து மிகவும் அன்பாயிருக்கிறாளுென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; கொஞ்சமாக மன்னிப்புப்பெற்றவனெ

வறே அவன் கொஞ்சமாய் நேசிப்பானென்று சொல்லி, பின்பு அவளை நோக்கி, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன வென்றார். இவ்வாறே அற்ப புண்ணியங்களினாலே பெரும் பாதகங்களுர் கிரவாணமாகுமென்றும், அனேக பாவங்களைப் பொறுத்துவிடேலே தகுதியென்றும், உன்னுடைய சமய சாத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுகண்டும், சந்தேஹம் பிரயாசயின்றிச் செய்யப்பட்ட அற்ப புண்ணியத் திற்குப் புயன் கிடைக்குமா? அது பொய்; அப்படி வித்தத் தேவனும், பொய்த்தேவன்; அப்படிச் சொன்ன சமயநூலும் பொய்நூல்; அது மெய்யாகில், உலகத்தில் உள்ள சகலரும் உள்ளநான் எல்லார் பெருப்பாதகங்களைச் செய்து, இறக்கும் போதாயினும் அதற்கு முன்னுயினும், அப்படியொரு அற்ப புண்ணியஞ்செய்து மோகனம் சேலாரமே; ஒரு அற்பபுண்ணியத்தைச் செய்து மோகனம் சேர்ந்துகொள்ளலாம் என்று நினைந்து சகலரும் மற்றைப் புண்ணியங்களைல்லாவந்தையும்செய்யாமல் விட்டுவிடுவார்களே; இப்படிச்சொல்லும் சமயநூல் பாவஞ்செய்யும்படி சகலரையும் ஏவுகின்றதே; இப்படிப்பட்ட அற்பபுண்ணியம் செய்வதற்கு இவ்வளவு பயனென்றால், பெரும்புண்ணியத்தைச் செய்தவனுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகிய பயனுண்டு? அப்படிப்பட்ட புண்ணியங்கள் ஆயிரம் பதினாயிரம் ஒருகூன் செய்தால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் பழனுக்கு அளவில்லையே, என்று வாயில் வந்தபடியே பிதற்றுகின்றாய். ஆன்மாக்கள் தாம்தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்குத் தக்க சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பார்களென்றும், பாவங்கள் விதிப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தவழி நீங்குமென்றும், பின்னர் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்வோமென நினைந்து முன்னர்ப் பாவஞ்செய்தார் தன்மிகப்படுவாரென்றும், சிவ சாத்திரங்கள் செப்புகின்றன. இப்படிச் செல்லும் எங்கள் சமயநூலோ, எவ்வகைப்பட்ட பாவங்களைச் செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை விசுவசித்தவர் நித்திய மோட்சத்தை அடைவாரென்றும், எவ்வகைப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர் நித்திய நரகத்தை அடைவாரென்றும், சொல்கின்ற உன் சமயநூலோ, ஆன்மாக்களைப் பாவம் செய்யும்படி ஏவும் நூல்? நன்றாகச் சிந்தித்துணர்ந்து பேசு.

எங்கள் தேவனுடைய கிறிஸ்துவை அந்தக் கள்ளன் புத்தி பூர்வமாகப் பிரார்த்தித்தபடியால் மோகனம்சேர்ந்தான்; அந்த ஸ்திரியும் அவரைப் புத்திபூர்வமாக வழிபட்டதனால் அவளு

உடைய பாவங்கள் சிவாரணமாயின. உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டனவல்லவே; சிவ சிவ என்று சொன்னதினாலும், விபூதி சரீரத்திலே பட்டதினாலும், புண்ணிய வஸ்தலத்திலே சற்றுநோர் தங்கினதினாலும்* மோகிதம். சேர்த்தார்களுண்டு சொல்லப்படுகின்றபீத என்பரயாகில், கடவுள் சர்வகாமர்த்திய மூன்னவராகையால், ஒன்றுக்கும் பற்றாத ஒருதுருப்பை நோக்கி நீ உலகமெல்லா வற்றையும் தாங்குஞ் செய்வாய்; அந்நிச்செய்யினும், அது அந்நன்மம் செய்யவல்லதாகும்; தாங்கென்றுரைத்த அக்கடவுளது சத்தி தன்னிடத்தே பதித்திருக்கின்றமையற்றாலேயே, அது அந்நன்மம் விசேஷமூள்ளதாயிற்று. அவ்வாறே அக்கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட பொருள் இடம் காலம் கிரியை என்பவைகள் எல்லாம், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்தே பதித்திருக்கின்றமையால், புண்ணியப்பொருள்களும், புண்ணியஸ்தலங்களும், புண்ணியகாலங்களும், புண்ணியகிரியைகளும், விசேஷம் அடைந்தன. சிவசிவ ஆகார சம்பு மகாதேவனன்றற் றெருடகத்ததச் சொற்களும் அவருடைய திருநாமங்களா விருத்தலால், அவரைத்தொட்டுப் புண்ணிய நாமங்களாய் விசேஷம் அடைந்தன. விபூதி ருத்தாங்குங்களுந் அவராலே தரிக்கப்பட்டமையாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்திலே பதித்தமையாலும், புண்ணியப் பொருள்களையினும். அவரை வழிபடுகின்றவர்களும் அவருக்கு அடிமைகளாயின்படியாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்தே பதித்தமையாலும், புண்ணியவான்களாய் விசேஷமடைந்தார்கள். மத்: உசு. உசு. உசு, யேசு அப்பத்தை எடுத்து, துதிசெய்து, அதைப்பிட்டு, சீஷருக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எடுத்துப் புசியுங்கள்; இதுவே என் சரீரமென்றார். பின்பு அவர் பாதத் திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்தோத் திரஞ்சொல்லி, அதை அவர்களுக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எல்லாரும் இதுந் பானம் பண்ணுங்கள். இதுவே புதிய உடன்படிக்கைக்கீதர்ப பாவமன்னிப்புக்கென்று அனேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தம் என்றார். இப்படியே ஆப்பமும் திராட்சரசமும் உன தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டமையால், விசேஷமடைந்தனவென்பது உன் சமய நூலிலே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே நீயும் இப்பொழுது இராப்போசனம் உட்கொள்ள விரும்பி, உன் சபையார் எல்லாரும் சூழ்ந்திருப்ப, அப்பத்தையும் மதுவையும் கொண்டுவந்து, பீடத்தின் மேலேவைத்து, உங்கள் தேவனை நோக்கி, அவைகளை ஆசீர்வதிக்கும்படி வண்ணப்பம் பண்ணின தன்மேல், அவைகள் அவராலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டமைபற்றி அவருடைய

சரீரமும் இரத்தமாய் விசேஷமடைந்தனவென்று துணிந்து, நீயும் உட்கொண்டு அரசுபயாருக்கும் உட்கொள்ளக் கொடுக்கின்றாயே.

சிவசிவ ஆகார என்றற்றொடக்கத்துப் பெயர்கள் சிவனுடைய திருமாமங்களாயிருக்கும் விசேஷத்துவமுலே, அநாதப் புண்ணியமாமங்களை நினைப்பினும், நாயினால் உச்சரிப்பினும், பிறர்சொல்லல் கேட்பினும், பாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியபவகளுண்டாம். கிறிஸ்துமயத்திலே பிரவேசியாதவர்களும் கிறிஸ்துவின்நாமத்தைசொல்லி, பிசாசுகளை ஓட்டிநிராகரம் என்று மாற்றுக. கூடி, வசனக்கிணிலும், ஸூகம். சக - ம் வசனத்தினாலும் சொன்னகின்றது. அப்பிசாசுகளை யோட்படனவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்களாகையால், அவருடைய நாமத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அப்பிசாசுகள்பயத்தோடின என்பது. சக: சக. கூ, “மீத்துவமும் பயங்கரமுமான உமது நாமத்தை அவர்கள் தாழ்ப்பார்ப்பார்களா; அது பரிசுத்தமுள்ளது” எனவும் வசனத்தினாலே வினங்குகின்றது.

விபூதி ருத்திராக்ஷரங்கள் சிவனை உணரப்பட்ட விசேஷம் உடையன ஆகலால், அந்தப் புண்ணியப் பொருள்களைத் தரிக்கின்றவர்களுடைய பாவங்களை நீக்குகின்றன. பண்ணிண்டு வருஷமாகப் பெருந்பாடி உடையவளாய், அனேகவைத்தியரிடத்திலுமிவருத்தப்பட்டி, தனக்குண்டான யாவையும்கெடவழித்தும் சற்றியிலும் மொத்தமடையாமல் மிக டெலிவடைந்த ஒருஸ்திரி யேசுவைக்குறித்தாக கேள்விப்பட்டிப்போய், அவருடைய வஸ்திரத்தைத் தொட்டவுடனே, அவளுடைய இரத்த ஊறல் நின்றுபோயிற்று. அவள் உபத்திரவம் நீங்கி, ஆரோகியமடைந்தனள் என்றமோற்கு. 16. உரு - உக, வசனங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவள் அந்த வஸ்திரத்தைத் தொட்டவுடனே, மேய நீங்கினமையால், அவ்வஸ்திரத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அவளுடைய மேய நீங்கிற்றென்று தோன்றுகின்றது.

இலீஷா என்பவன் யோர்தான் நதிக்கரையிலே நின்றுகொண்டு, இலீசாவினுடைய மேலங்கியினாலே சலத்தை அடிக்க, அது இருபுறமும் ஒதுங்கிப் பிரிவுபட்டது; இலீஷா கடந்துபோனான் என்ற, உ. இரா. 2-சக-சச, வசனங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், அந்தவஸ்திரத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அநந்த இலீஷாவுக்கு வழிவிட்டது

என்று காண்கின்றது. இப்படியே, புண்ணியஸ்தலர், புண்ணியசாலம், புண்ணியக்கிரியை முதலியவைகளின் விசேஷத்தினாலே பாவம் நீக்கினஹம் வந்துழிவந்தழிக் கண்டுகொள்க.

இறிஸ்துவினுடைய சீஷர்கள் அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லி, பிசாசுகளை ஒட்டினமையைக் கண்டு, இறிஸ்து சமயத்திற் பிறவேசியாதவர்கள் தாங்களும் அப்படியே அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லில், ஒருபோது பிசாசுகள் நீயிருமென்று விசுவசித்துச் சொன்னமையினாலேயே பிசாசுகளோடின்; பன்னிரண்டுவருஷமாகப் பெரும்பாடுள்ள அந்தஸ்திரி அவ்வஸ்திரத்தைத் தொட்டால் தான் சொஸ்தம் அடைவாளென்று விசுவசித்துத் தொட்டதினாலேயே சொஸ்தம் அடைந்தாள்; உங்கள் சிவபுராணங்களிற்சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டன அல்லவே; இன்னது செய்தால் பயனுண்டென்று விசுவசியாதிருக்கவும், விபூதி ருத்திராக்களும் தீர்த்தம் முதலியவைகள் சரீரத்திற் பட்டமையால் மோகிதம் சேர்த்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே என்பாயாகில், நன்று சொன்னாய்; சிரத்தையே பாமதருமம் என்றும், சிரத்தையே சமஸ்த புண்ணியங்களுக்கும் மூலம் என்றும், புண்ணியங்க ளெல்லாம் அச்சிரத்தையோடு கூடிய வழியே பயன்படுமென்றும், அச்சிரத்தையோடு கூடாவழியும், ஒருவாறு தத்தம் விசேஷங்களுக்குத் தக்கபயன்களைப் பிறப்பியாது விடா என்றும், எங்கள் சமயநூல்கள் சாற்றுகின்றன. ஆகையால், இது புண்ணியப்பொருள், இதைத் தொட்டால் பாவம்நீங்கிப் புண்ணியம் உண்டாம் என்று விசுவசியாதிருப்பினும், அப்பொருள் ஒருவனுடைய சரீரத்திற் பட்டால், அப்பொருளின் விசேஷத்துக்குத் தக்கபயன் அவனுக்குக் கிடைக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்: இ. கரு-சக, பிணியாளிகளைப் பிடுக்ககளிலும், கட்டில்களிலுங் கிடத்து, பேதரு நடந்துபோகையில் அவனுடைய நிழலாகிலும் சிலரிற் படுப்படி, அவர்களை வெளியே வீதிகளிற்கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். நான்கு திசையிலுமுள்ள பட்டணங்களிலும்மின்று திசளான சனங்கள், பிணியாளிகளையும், அகத்தி ஆலிகளால் வாதிக்கப்பட்டவர்களையும் யெருஷலேமுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்; அவர்கள் எல்லாரும் சொஸ்தமாக்கப்பட்டார்கள். ஷே. சக. கஉ, பவுலுடைய சரீரத்திலிருந்த வேர்வைப்பரிவட்டங்களையும் கச்சுக்களையும் வியாதி யுள்ளவர்களிடத்தில் கொண்டுவர, வியாதிடன் அவர்களை விட்டு நீங்கிப்போயின; ஹஷ்ட ஆவிகளும் அவர்களினினை

றும் புதிப்பட்டன. இந்த நோயாளர்களுள் அனேகர் சன்னி முதலிய வியாதிகளினாலும் பிசாசுகளாலும் முழுமையும் அறிவிழந்திருப்பார்களே, அப்படி அறிவிழந்து கிடப்பவர்கள் பேதுருவினுடைய நிழல் தங்கள் மேற்பட்டால் தாங்கள் சொஸ்தமடைவார்களென்றும், பவுலுடையவேர்வைப்பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற்பட்டால்தாங்கள் சொஸ்தமடைவார்களென்றும், விசுவசித்தல் கூடாதே; அவர்களுள் அனேகர் அறிவிழந்திருப்பார்களென்பது புதிய உடன்படிக்கையிற் சொல்லப்பட்ட சரித்திரங்களால் விளங்கும்.

இவர்கள் பேதுருவினுடைய நிழல் தங்கள் மேற்பட்டால் சொஸ்தமடைவார்களென்றும், இவர்கள் பவுலினுடைய வேர்வைப் பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள் மேற்பட்டால், சொஸ்தமடைவார்களென்றும், பிறராயினும் விசுவசித்து அங்ஙனம் செய்தமையால், அவர்களைப் பிடித்த வியாதிக்கும் பிசாசுகளும் நீங்கின; உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப் பட்ட சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டன அல்லவே; மகாபாதக னாகிய ஒருவனுடைய எலும்புகளில் ஒன்றை ஒரு கழுருகொண்டுபோய்க் கங்கையிலே போட்டதனால், அவன் மோட்சம் சேர்த்தானென்றும், காவேரிநதிக்கையிலே கிடந்த ஒருவன் மேல் ஒரு துவலை தெறித்ததனால் அவனுடைய பைத்தியம் நீங்கிற்றென்றும், சுவத்திலே விழுதிபட்டதனால் அவ்வான், மா மோட்சம் சேர்த்ததென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே என்பாயாகில், அவைகளெல்லாம் அப் புண்ணியப் பொருள்களின் விசேடத்தினாலேயே நிபந்தன. ஒருசுவத்தைச் சில ரடக்குப்படி கொண்டிபோகும்பொழுது, பகைஞருடைய சேனைகளைக் கண்டு பயந்து, இலீஷாவின் பிரேதவறையில் அந்தச்சுவத்தை எறிந்துவிட, அது இலீஷாவின் எலும்புகளின்மேல் பட்டதனால், உயிர்பெற்றெழுந்த காலூன்றிக் கொண்டு நின்றது என்று, உ. இரா. கங். உக, வசனத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலீஷாவினுடைய எலும்பைத் தீண்டினால் தான் உயிர்பெற்று எழும்புமென்று அந்தச்சுவம் விசுவசித்தல் கூடுமா? கூடாதே. அதைச் சுமந்துகொண்டு போனவர்களாயினும் விசுவசித்தார்களா? இல்லையே. இப்படி உன் சமய சாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகள் உனக்கு நியாயமாகத் தோன்றுவது என்னை? இவைகளெல்லாவற்றையும் உன் சமயசாத்திரத்திலே நீ வாசித்திருந்தும், பிறசமய தூல்களிலே அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கும் சரித்திரங் களைப் பொய்யென்று நுஷிப்பது என்னை?

சிவசின்னதாரணம் சிவபூசை சிவமந்திரசெபம் முதலிய சிவபுண்ணியங்களினாலே பயன் இல்லையென்று, உங்களாலே மெய்ஞ்ஞானிகளென்று பேசப்படும் பட்டணத்துப் பிள்ளையார் சிவவாக்கிபரீ தாயுமானசுவாமிகள் முதலியோர்கள் பேசுவதெது? என்பாயாகில்,

“நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே, மாற்றிப் பிறக்க வகையறிக் தாயில்லை மாமுகுறையர், லேற்றிக் கிடக்கு மெழுகோடிமத்திர மென்னகண்டாய், யாற்றிற் கிடத்துத் துறையறியாம லலைகின்றையே.” எ-ம்;

“சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலும், மல்லினு மாசற்ற வாகாயத் தன்னினு மாய்ந்து விட்டோ, ரில்லினு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருக்குமிடங், கல்லினுஞ் சேம்பினு மோவிரூப்பா னெங்கள் கண்ணுதலே.” எ-ம்,

“எட்டெத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்கு மொன்றாய் முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரொல்லாங்கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில்கவையார் பட்டப் பசுலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரே.” எ-ம்,

“ஆரூ ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென் னாரூரக டோறு முழுவூர்—நேரே யுளக்குறிப்பை நாடாத ஆரூரகா ணீவீர் விளக்கிருக்கத் “தித்தேவ வீர்.”

என்றும் கூறிய பட்டணத்துப்பிள்ளையார் தாமே,

“ஐயுக் தொடர்ந்து விழியுஞ் சொருதி யறிவழித்து, மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்வென் யான், செய்யுக் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக், கையுற் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே.” எ-ம்,

“ஊரீ ருமக்கொ ருபதேசங் கேளு முடம்படங்கப், போரீர் சமணைக் கழுவேற்று நீற்றைப் புறத்திண்ணையிற், சாரீ ரனந்தலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகலகைக்க, வேரீ ருமக்கவர் தாமே தருவ ரிணையடியே.” எ-ம்,

“அஞ்சக் காமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த னைம்புல
னும், வஞ்சப் புலக்கட்டை வேற வெட்டி வளங்கள்
செய்து, விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்
தையிட்டு, புன்செய்க் களைபறித் தேன்வளர்த் தேன்சிவ
போகத்தையே.” எ-ம்,

“நாய்க்குண்டு தொண்டு நமக்குண்டு பிச்சை நமனைவெல்ல,
வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட் சாமதி யாமல்வரும், பேய்
க்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணி, கோய்
க்குண்டு தேனிகன் தன்னரு ணைக்கங்க ணைக்குதற்
கே.” எ-ம்,

“உணர்க்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைத்துண் டொரப்படி
யே, செருக்கிக் தரிக்கத் திருநீறு முண்டு தெருக்குப்
பையிற், தரிக்கக் கரித் தாணி யாவையு முண்டுத் தச் சந்
தியிலு, மிரக்கத் துணிந்துகொண் டேன்குறை வேறு
மெனக்கிலையே.” எ-ம்,

“நல்லா யெனக்கு மனுவொன்று தந்தருண் ஞானமிலாப்,
பொல்லா வெனைத்தொன்று போடும் பொழுதியல் பூசை
செய்து, சொல்லார்நற் சோயி னியமம் பலவகைத் தோத்
திராமு, மெல்லா முடிந்தபின் கொல்லுகண் டாய்கச்சி
யேகம்பனே.” எ-ம்,

“நல்லா ரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே, யல்லா
து வேறு நிலையுள தோவக முற்பொருளு, மில்லாநுஞ்
சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு, மெல்லாம
வெளிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.” எ-ம்,

“அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்றிப், படியி
தில் வேறு பயனுளதோ பங்கயன் வகுத்த, குடியான
சுற்றமும் தாரமும் வாழ்வுக் குசக்கலங்க, டடியா லடி
யுண்ட வாறொக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலவே.” எ-ம்,

“கூடப்படு வாரறி யார்புர மூன்றையுஞ் சுட்டியிரான்,
றிடப்படு மாமதிற் நென்னொற்றி யூன நெருப்பாப்பி,
னடப்பவர் பொற்பத நத்தலை மேற்பட நன்குருண்டு,
கிடப்பது காண்மண மேவிதி யேட்டைக் கிழிப்பதுவே.”
எ-ம்,

“கோக்கிட்டீர்மனைப் புக்குட் டிருடிய துட்டர்வந்து, திக்குற்ற மன்னரைக் கேட்பது போற்சிவ நிந்தைசெய்து, மிக்குக் குருவிங்க சங்கம சிந்தித்து வீடிச்சிக்கு, மெக்குப் பெருத்தவர்க் கென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்பனே.”

என்றும் கூறினார்.

மற்றை ஞானிகள் வாக்கியமும் இப்படியே இருக்கும். இப்படி இரண்டையும் ஒருவர்தாமே திருவாய்மலர்ந்தருளினுமையால் அவைகள் ஒன்றைஒன்று றழிக்கமாட்டாவாம்; அதற்குச் சமாதான மிருத்தல்வேண்டும்; ஒன்றை ஒன்று அழிப்பினும், முன்னர்த் தழுவியதற்கும் பின்னர்த் தள்ளியதற்கும் காரணம் இருத்தல்வேண்டும் என்று பெரியோர்களிடத்திற் கேட்டறிதல்வேண்டும். அப்படிக் கேட்டறியாமல் எங்கேயாயினும் ஒரு செய்யுளை எடுத்துக்கொண்டு, சைவசமயிகளே! இந்தச் செய்யுள் இப்படிச் சொல்லியிருக்க, நீங்கள் ஏன் இப்படிச் செய்கின்றீர்கள்? அது பெரியதப்பு! தப்பு!! என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிகின்றாய். வியாதி நீங்கும்படி மருந்துண்பவனொருவன் வைத்தியசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அனுபானத்தோடு உண்ணாமையையும் அவதத்தியங்களைத்தள்ளிப் பத்தியங்களைக் கொள்ளாமையையும் வைத்தியசாத்திரம் வல்லாநொருவன் கண்டிரங்கி, உண்ணும் இம்மருந்தினுற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவனுக்கு அம்மருந்துண்ணற்கொன்பது கருத்தன்றாம். அதுபோல், மலபரிபாகம் வரும்படிகிரியைகளைச் செய்வோர் சிவசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அன்பொடு செய்யாமையையும் கொலைமுதலிய பாவங்களைத்தள்ளி இரக்கம் முதலிய புண்ணியங்களைக் கொள்ளாமையையும் சிவசாத்திரம் வல்லார் கண்டிரங்கி, நீர் செய்யும் இக்கிரியைகளாற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவருக்கு அக்கிரியைகளைச் செய்யற்கவென்பது கருத்தன்றாமென்றறிக. இன்னும், சிவாகமங்களிலே சொல்லப்படும் பாதங்கள் சரியை கிரியை யோகம் ஞான என நான்காம். அவற்றுள், முன்னையமூன்றும் பொதுப்படக்கிரியைகளெனவேபடும். இந்நான்கினுள்ளும், சரியையின்றிக் கிரியையும், கிரியையின்றி யோகமும், யோகமின்றி ஞானமும் கைகூடாவாம். அது “விரும்புந் சரியைமுதன் மெய்ஞ் ஞானநான்கு, மரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பாரபாமே” என்னும் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கால் உணர்க. இந்த ஞானத்தாலடையப்படுவது பரமுத்தியாகிய சிவசாயுச்சியமாம். கிரியைகளினாலே அடையப்படுவது பத்முத்தியாம். அப்பதமுத்தி பலபேதப்படும். கிரியைகளைச்செய்து அததற்கேற்ற

பதமுத்திகளைப் பெற்றுப் போகம் புசித்தவர்கள், திரும்பப் பூலோகத்திலேவந்து சென்மித்து, இருவினையொப்பு மலபரிபாகத்தினாலே சிவஞானத்தைப் பெற்று, சிவசாயுச்சியத்தை அடைவார்கள். பட்டணத்துப்பின்னையார் முதலியோர் இப்படிப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள். அவர்கள், அச்சிவஞானமே பரமுத்திசாதனமென்றும், கிரியைகளெல்லாம் அதற்குக் கருவிகளென்றும், உணர்ந்து அக்கிரியைகள் வாயிலாகச் சிவஞானத்தைப்பெற முயலாது, அக்கிரியைகளையே பொருளைனக்கொண்டு களிப்பாரைக்கண்டிராங்கி, இகழ்ந்தாரென்க. ஆசலால், சிவஞானத்தைக்குறித்துக் கிரியைகள் கீழ்பட்டன என உணர்த்துதலே அவர்களுக்குக் கருத்தாம். ஆக்தன்றி, அச்சிவஞானத்துக்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய அக்கிரியைகளைச் செய்யற்க என்பது கருத்தன்றாம். இவ்விரு சமாதானமும் ஏற்குமிடமறிந்து கொள்ளப்படும்.

தீர்த்தமாடுதல் முதலிய புண்ணியங்களினாலே பாவங் தேயுமெனில், அப்புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களிடத்திலே கோபம் முதலிய தூர்க்குணங்கள் மாறாதிருக்கக் காண்கின்றேனே; அவர்கள் மீளவும் பாவம் செய்கின்றார்களே என்பாயாகில், எங்கள் சமயதூலிலே விதித்த விதி தவறாமல் சிவன் மேல்வைத்த அன்பினுடனே அப்புண்ணியங்களைச் செய்பவர்கள் அனேகர் ஒரு வருஷத்தினுள்ளே உலகப் பற்றுக்களை முற்றவெறுத்து வனவாசம்பண்ணித்தவம்செய்யக்காண்கின்றோம். இந்தப்புண்ணியம் செய்பவர்களெல்லாரும் இப்படி ஏன் ஆகவில்லை? என்பாயாகில், எங்கள் உள்ளத்திலே பரிசுத்தாவி புகுத்துவிட்டது என்று சொல்லி, உன்சமய விதிப்படி ஸ்நானம்பெற்று இராப்போசனங் கையேற்பவர்கள் அனேகர் கொலை களவு பிறர்மனைநயத்தல் முதலிய பல பெரும்பாவங்களைச் செய்யக் காண்கின்றோமே; கோபம் முதலிய தூர்க்குணங்களெல்லாம் அவர்களிடத்திலே மேன்மேலும் பெருகி வளர்கின்றனவே. அதுவுமன்றி, உன் சமயாசாரியர்கள், நாம் பரிசுத்தாவியினாலே லௌகிக ஆசைகளையும் சகலபாவங்களையும் வெறுத்துத்தள்ளி நவீனசிருட்டாய்த் தெய்வத்தன்மையோடு கூடியிருந்து காள்விடுகின்றோம் என்று கள்ளஞானம் பேசுகின்றார்களே. இவர்களுள், எவன்கிறிஸ்துவாதர் கூறியவாறே முத்திவிக்கினமாகிய மண்ணைப் பொண்ணைப் பெண்ணைப் பெண்ணும் லௌகிக ஆசைகளைச் சிறிதாயினும் வெறுத்துவிட்டவன்? இவர்களுள் எவன் ஒரு

மாசமேனும் ஒருநாளேனும் ஒருநாழிகையேனும் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே பாவஞ்செய்யாது ஒழிந்தவன்? இப்படியே நீங்கள் உங்களுள்ளேதானே பெருவகுற்றங்களை வைத்துக்கொண்டு, பிறரை வேண்டியவாதே தூஷிப்பது என்னை? மத்: எ. க-நி, 'நீங்கள் குற்றம் சுமத்தப்படாம விருக்கவேண்டில், பிறர்மேல் குற்றஞ் சுமத்தவேண்டாம்; நீங்கள் குற்றஞ் சுமத்துவதுபோலச் சுற்றஞ் சுமத்தப்படுவீர்கள்; நீங்கள் அளக்கும அளவினால் உங்களுக்கும் அளப்பார்கள்; உன்கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை உணராமல் உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற சிராயைப்பார்க்கிறது என்ன? உத்திரம் உன் கண்ணிலிருக்க, நீ உன் சகோதரனை நோக்கி, உன்கண்ணிலுள்ள சிராயை எடுத்து விடுகிறேனா, இடங்கொடு என்று சொல்லுவதென்ன? கபடியே! முன்பு உன் கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை நீக்கிவிடு; அப்பொழுது உன் கண்டெளிய, நீ உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலுள்ள சிராயை எடுத்துவிடுவாய்.' இவ்வசனங்களை அறிந்தும் மறந்தனிர்போலும். இன்னும், உலகப்பொருள்களெல்லாம் அறித்தியமென்றும், அவற்றின்மேல் ஆசையை ஒழித்தல்வேண்டும் என்றும், சனங்களுக்குப் புத்திசொல்லாத திரிகின்றவர்கள் தாங்கள் அவ்வாறு நடவாது என்னை? இஃதெவ்வாரும் பணத்தைச்சம்பாதித்துப் பெண்டிர் பிள்ளைகளுடனே உண்டுடுத்து ஊழ்த்திருத்தல்வேண்டும் என்னும் அபேட்சையினாலே எடுத்த வேஷமென்று காண்கின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த பண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்பச் சுவர்க்கம் நரகங்களிலே சுகதுக்கங்களை ஒருவர் கூடவும் ஒருவர் குறையவும் அனுபவிப்பார்களென்று சொல்லலாமா? என்பாய்! கில், ஒருவன் ஒரு பணத்துக்காகச் சொல்லிய பொய்யும், ஒருவன் ஒருவனைக் கொன்ற கொலையும், ஒருவன் ஒரு பெண்ணுடன் செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஸ்ரீளநீரைத் திருடிய களவும், ஒருவன் ஒருவனைக் கழுதை என்று சொல்லிய நித்தையும், ஆகிய பலபல வருக்கமான பாவங்களெல்லாம் சமமாகிய பாவங்களென்றும், அப்பாவங்கள் செய்தவர்களெல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைத்து மென்றும் சொல்லுவது தகாது. இன்னும், ஒருவன் ஒரு வேலையுடன் செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஒரு கண்ணிகை புடன் செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன்பரதாரத்துடன் செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் குருபத்தினியுடன் செய்த வியபிசார

மும், ஒருவன் சகோதரியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் மாதாவுடன் செய்த வியபிசாரமும், ஒரேவருக்கமாயிருப்பினும், அவைகளெல்லாம் சமமாகிய பாவங்கள் என்றும், அப்பாவங்களைச் செய்த ஆடவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும், சொல்வது தகடது. இப்படியே பாவங்களிலே பலவேற்றுமை உண்டு; புண்ணியங்களையும் அவ்வாறே பகுத்துணர்தல் வேண்டும். நீ இதனைச் சற்றாயினும் ஆராய்ந்தறியாமல், ஒரு அற்பபாவத்தைச் செய்தவனும் அனேகம் பெரும்பாவங்களைச் செய்தவனுமாகிய இருவரும் சமமாகிய தண்டத்தை அடைவார்கள் என்று சொல்வது தப்பு. சிற்றறிவினையுடைய அரசர்களும் குற்றம் செய்தவர்களை அவரவர்க்குரிய குற்றத்துக்கு ஏற்பத் தண்டிக்கின்றார்கள். குற்றஞ் செய்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டத்தை விதிக்கும் அரசனைக் கண்டுமிரேம், கேட்டுமிரேம். எங்காயினும் ஓராசன் அவ்வாறு தண்டம் விதிக்கில், அவனை நீதியீனென்றும் கொடுங்கோலாசனென்றும் உலகத்தார் யாவரும் பேசுவார்களே. சிற்றறிவினையுடையவர்களும் நீதியில் வழுவக் கூடியவர்களும் ஆகிய பசுக்கள்தாமும் பகுத்தறிந்து அவரவர்க்குரிய குற்றத்துக்குத் தகுந்த தண்டம் விதிப்பார்களாயில், முற்றறிவினையுடையவரும், நீதிவழுவாதவரும், சர்வசிவதயாபாருமாகிய கடவுள் அவரவர்க்குரிய குற்றங்களைப் பகுத்தறியாமல், இரக்கமின்றி எல்லாறையும் சமமாகத் தண்டிப்பாரா? தண்டியாரோ.

மத்: ௧௨. ௩௧, “மனுஷ்யர்செய்யும் எந்தப்பாவமும், தூஷணமும், மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படும்; பரிசுத்தாவிக்கு விரோதமான பாவமோ மன்னிக்கப்படுவதில்லை யென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” இதனால், பாவங்களில் வேற்றுமை யுண்டென்பதே உன்சமயநூல் கருத்தென்று தோன்றுகின்றது. புண்ணியங்களிலும் அவ்வாறே வேற்றுமை உண்டென்பதை உன்சமயநூலில் வந்தவழி கண்டு கொள்க.

யோசு: ௫. ௧௪, “நான் யெகோவாவின் சேனைக்கதிப்தியாய் வந்திருக்கிறேன் என்றார்.” மத்: ௧. ௨௦, “கர்த்தருடைய தூதன்.” இவைகளினாலே, மோட்சவாசிகள் ஒருவரினுமொருவர் அதிக மகத்துவமும் அதிகாரமும் உடையார்களென்று தோன்றுகின்றது. மத்: ௧௧. ௨௮, “யேசு அவர்களை நோக்கி, புதுச்சிருஷ்டி தோன்றுங் காலத்தில் மனுபுத்திரன்

தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது, என்னாப் பின்னென்று வந்த நீங்களுந், இவ்வேலாராகிய பன்னிரண்டு வமிசத்தாருக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்குர்படி, பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருப்பீர்களென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” இதனால், மோட்சத்திலே மற்றவர்களுக்கு நியாயத்தீர்க்கு மதிகாரமும் மசத்துவமும் இவர்களுக்கு உண்டென்று காண்கின்றது. வெளி: கசு. க—சு. “பின்பு நான் பார்க்கையில், சீயோன் மலையின்மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவருந், அவரோடே அவருடையபிதாவின் நாமத் தங்கள் தங்கள் நெற்றிகளில் எழுதப்பெற்ற இலட்சத்து நாற்பத்தினாலயிரம் பேரும் நிற்கக்கண்டேன். அன்றியும், சவராசியின் இரைச்சல்போலவும், மகா இடியின் முழக்கம்போலவும், பரமண்டலத்திருந்துண்டாகிய ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டேன்; நான் கேட்ட சத்தம், தங்கள் சுரமண்டலங்களை வாசிக்கிற சுரமண்டலக்காரருடைய ஒசையைப்போலிருந்தது; அவர்கள் அந்தச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும், காது பீராணிகளுக்கும் முதியோருக்கும் முன்பாகவும் ஒரு புதுப்பாட்டைப் பாடினார்கள்; அந்தப் பாட்டு, உலகத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட அந்த இலட்சத்து நாற்பத்தினாலயிரவரையென்றி வேறொருவருங் சுற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது. இவர்களே ஸ்திரிகளால் தங்களை அசுசிப்படுத்தாத ஷிறையுடையவர்கள். இவர்களே ஆட்டுக்குட்டி எங்கே போனாலும் அடைப்பின்பற்றுகிறவர்கள். இவர்களே மனுஷரிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டி தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும்முதற்பலனைவர்கள். இவ்வசனங்களிலே, “இலட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரம்பேர்” என வச்சேடித்துத் தொகை குறித்ததினலும், “அவர்கள் ஒரு புதுப்பாட்டைப் பாடினார்கள். அந்தப்பாட்டு அந்த இலட்சத்து நாற்பத்தினாலயிரவரையென்றி வேறொருவருங் சுற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது” என்று மோட்சத்திலிருந்த மற்றவர்களை விலக்கி, இவர்களை விதந்து கூற்றினமையாலும், “தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும்முதற்பலனைவர்கள்” எனவே மோட்சத்தில் இரண்டாம் பலமானவர்களும் உண்டென்பது பெறப்படுதலாலும், மோட்சவாசிகளுள் வேற்றுமை உண்டென்று காண்கின்றது. லூக்: கசு-ம் அதிகாரத்திலே ஒரு இராத்தல் திரவியத்தைக் கொண்டுபத்து இராத்தல் ஆதாயம் பண்ணினவன் பத்துப்பட்டணங்களுக்கு அதிகாரியானான் என்றும், ஐந்து இராத்தல் ஆதாயம் பண்ணினவன் ஐந்துப்பட்டணங்களுக்கு அதிகாரியானான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால்,

ஆன்மாக்கள் மோட்சத்திலே தாம்தாம் செய்த புண்ணியங்
களுக்குத் தக்கமேன்மையும் இன்பமும் பெறுவார்களென்று
தோன்றுகின்றது.

மத்: ௧௧. உக, “நியாயத்தீர்ப்புநாளில் உன் நிலைமையி
லும், சோதோம்தேசத்தா நிலைமை சகாயமா யிருக்குமென்று
நாணுனக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார். லூக்: ௧௨. ௪௭-௪௮,
“நீர் எதமானனுடைய சித்தத்தை அறிந்தும், ஆயத்தாரா
யிராமலும், அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருக்
கிற பணிவிடைக்காரன் பல அடிகள் அடிக்கப்படுவான். அறி
யாமலிருந்து, அடிகளுக்கு ஏற்றவைகளைச் செய்கிறவனோ
சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான்.” உபா: ௧௧. ௨௧, “கண்ணுக்
குக் கண்ணும், பல்லுக்குப் பல்லும், கைக்குக் கையும், காலுக்
குக் காலும், பிரதியாகவேண்டும்.” இவைகளினாலே, அவரவர்
பாவத்துக்குத் தக்க தண்டம் விதிக்கப்படுமென்று தோன்று
கின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த பாவத்துக்கு ஏற்ப நா
கத்திலே தன்பம் அனுபவிப்பினும், அதனை நித்தியமும்
அனுபவிப்பதேயன்றி, இடையிலே அந்நாகத்தினின்றும் மீளு
வார்களென்பது நியாயமா? என்பாயாகில், தந்தைதாயர்கள்
தங்கள் பிள்ளைகளையும், அரசர்கள் தங்கள் பிரஜைகளையும்,
தாங்கள்கூறிய நீதிமார்க்கத்திலே நடவாமை கண்டு தண்டித்
தல், அவர்கள்மேலே வைத்த அன்பினாலேயாம். அதுபோல,
கடவுள் தாம் அருளிய வேதாகமங்களிலே விலக்கப்பட்ட
பாவங்களைத் செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல், அவர்கள்
மேல் வைத்த கிருபையினாலேயாம். ஆதலால், அத்தந்தைதா
யர்களும் அரசர்களும், பிள்ளைகளையும், பிரஜைகளையும், அவ
ரவன்செய்த குற்றத்துக்குத்தக்க கால எல்லைகுறித்து, தண்டி
த்துப் பயப்படுத்தி, முன்பு செய்த குற்றங்களை அந்தத் தண்
டனையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போ
காமல் இனி நீதிமார்க்கத்திலே நடவங்கென்று புத்திசொ
ல்வதுபோல, கடவுளும் அவ்வான்மாக்களை அவரவர்களு
பாவத்துக்குத்தக்க கால எல்லை குறித்துத் தண்டித்துப் பயப்
படுத்தி, முன்பு செய்த பாவங்களை அந்தத் தண்டினையி
னாலே ஒழித்து, நீங்கள் உய்யுங்கென்று அருளுவார்; ஆகை
யால், நாகத்திலே விழுந்த ஆன்மாக்கள் சத்தம் பாவங்களுக்
கேற்பக் குறித்த காலவெல்லை வரைக்குமே துக்கத்தை அநு
பவிப்பார்கள் என்பதற்கும், அதன்பின்னர் அந்நாகத்தினின்
றும் மீளுவார்கள் என்பதற்கும் சந்தேகமில்லை. ஒருவன் தான்

நிசயத் குற்றத்தினிமித்தம் அரசனாலே விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் சிறைச்சாலையிலிருந்து அனுபவித்தாத் தீர்த்தால், அச்சிறைச்சாலையினின்றும் நீங்கப்பட்டவேண்டிவதன்றி, பின்னும் அத்தண்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டிவதில்லை; அதுபோல அன்மரக்கன் தாம் செய்த பாவத்தினிமித்தம் கடவுளால் விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்த காலம் வரைக்கும் நாகத்திலே கிடந்து அனுபவித்தாத் தீர்த்தால், அந்நாகத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டவேண்டிவதன்றி, பின்னும் தண்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டிவதில்லை.

நாம்செய்த பாவம் அனவற்ற மகிமையுடைய கடவுளுக்கு விரோதமாகையால், நாம் நித்தியமும் நாகத்திலே கிடத்தல் வேண்டும் என்பாயாகில், நாம் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களினாலே வரும் பலங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் நமக்கேயன்றிக் கடவுளுக்கல்ல; ஆகையால், நாம் பாவஞ்செய்தல் நமக்கு விரோதமேயன்றிக் கடவுளுக்கு விரோதமன்று; அன்றியும், புண்ணியபாவம் இரண்டையுஞ் செய்த ஒருவன் தான்செய்த பாவத்தினிமித்தம் நித்திய நாகயாதனைப்படி, தான்செய்த புண்ணியபலத்தை இழந்து போவானே! அனவற்ற மகிமையையுடைய கடவுளது விதிப்படி புண்ணியத்தையும் செய்தான் ஆகையால், அவன் அந்தப் புண்ணியபலத்தை இழப்பதற்கு நியாயமில்லையே! அப்படி இழக்கப்பண்ணுதல் கடவுளுக்கு நீதியன்றே! அரசனானவன் இன்ன நன்மை செய்தவனுக்கு இத்தனை பொன் கொடுக்கப்படுமென்றும், இன்ன நீமைசெய்தவனுக்கு இத்துணைக்காலம் இன்ன தண்டம் செய்யப்படும் என்றும் விதித்திருக்கும்பொழுது, ஒருவன் தானே அவ்விரண்டையும் செய்தானாகில், அவன் அவ்வரசனாலே குறிக்கப்பட்ட பொன்னையும் தண்டத்தையும் ஒருங்கே அடைவான்; அங்ஙனமன்றி, அவ்வரசன் ஒன்றைவிட்டொன்றைச் செய்தால், அவனை நீதியினைன்றும் பொய்யனென்றுப் இரக்கமில்லாதவனென்றும் உலகத்தார் யாவரும் இகழ்வார்களன்றோ? இப்படியே ஒருமனிதனானும் தான் சொல்லிய சொற்படியே நடத்தல் வேண்டுமாகில், நீதியும் வாய்மையும் இரக்கமும் உள்ள கடவுளானவீர் தமது விதிப்படி ஒருவன் செய்த புண்ணியங்களை மறந்து அதற்குப்பயன் கொடா தொழிந்து, அவன் செய்த பாவத்தைமார்திரம் உட்கொண்டு அவனை நித்தியமும் நாகத்திலே வீழ்த்தித் தண்டிப்பாரா? தண்டிப்பாராகில், அவரிடத்திலே நீதி எங்கே? வாய்மை எங்கே? இரக்கமெங்கே?

கடவுளுடைய விதிப்படியே நாம் எப்பொழுதும் நன்மை செய்யும்படி அவருக்குக் கடன்பட்டோம்; ஆகலால், நாம் ஒரு அற்ப பாவத்தைச் செய்யினும் நித்திய நாகத்தை அடைதல் வேண்டும் என்பாயாகில், நாம் நன்மை செய்கலினால் வரும் பயன் நமக்கேயாம்; அதினாலே கடவுளுக்கு ஒருபயனுமில்லை; உண்டெனில், அவரை நித்தியானந்தரென்றல் கூடாது; ஆகையால், எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி கடவுளுக்குக் கடன்பட்டோமென்று நீ கூறுவது சற்றும் பொருதோது. இதகாரும் கூறியவாற்றால், ஆன்மாக்கள் தங்கள் தங்குண் பாவத்துக்குத் தக்ககாலம் வரைக்கும் நாகத்திலே யுதனே அனுபவித்து, மீளவும் பூமியிலே பிறப்பார்களென்பது நிச்சயம்.

இறந்த ஆன்மாக்கள் மீளவும் பிறப்பார்கள் என்பதற்கு யாதொரு பிரமாணமும் இல்லையே என்பாயாகில், ஆன்மாக்கள் இறத்ததன் பின்பு சுவர்க்க நாகங்களிலே புண்ணிய பாவ பலங்களாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவித்து, பின்னும் சுவர்க்கநாக சேஷத்தினாலே பூமியின்கண்ணே பலயோனிபேதங்களிலே பிறந்து, அந்தச் சேடபலமாகிய சுகதுக்கங்களையும் அனுபவிப்பார்களென்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆன்மாக்களெல்லாம் முன்னே பிறந்து புண்ணிய பாவங்களாகிய கர்மங்களைச் செய்யாதிருந்தால், சிலர் குருடர் செவிடர் ஊமைகள் முடவர்களாயும், சிலர் அக்குறறங்க ளொன்றுமின்றி அழகுடையவர்களாயும், சிலர் நித்திய வியாதியாளர்களாயும், சிலர் நித்தியாரோக்கிய முடையவர்களாயும், சிலர் வறியவர்களாயும், சிலர் செல்வர்களாயும், சிலர் அவிவேகிகளாயும், சிலர் விவேகிகளாயும், சிலர் துர்க்குண முடையவர்களாயும், சிலர் சற்குண முடையவர்களாயும், சிலர் அற்பாட்குடையவர்களாயும், சிலர் தீர்க்காயுசு உடைவர்களாயும், பிறத்தற்குக் காரணம் என்ன? பிறக்கும்பொழுதே இப்படிப்பட்ட வேற்றுமைகளுடன் பிறக்கின்றார்களே. பூர்வ சென்மமும் அதிற் செய்யப்பட்ட கர்மங்களு மில்லையாகில், சமஸ்த ஆன்மாக்களும் சமமாகப் பிறத்தல் வேண்டுமே! அங்ஙனமின்மையால், நாம் இம்மையிலே அநுபீவிக்கும் சுகதுக்கங்கள் பூர்வசென்மங்களிலே செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே வந்தன என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் நாம் முன்செய்த கர்மங்களினால், கடவுளுடைய சித்தத்தின்படி ஆயின என்பாயாகில்;

கடவுளானவரீ எங்களுக்குத் தம்முடைய சித்தத்தின்படியே யன்றி, எங்கள் கர்மங்களின்படி சுததுக்கங்களை அளிப்பவர் அல்லொன்றாயிற்று. அங்ஙனமாயில், நாம் புண்ணியம் செய் தாலும்கரி, பாவஞ்செய்தாலும்கரி, அதினால் நமக்கு இன் பமுமில்லை, இதினால் நமக்குத் துன்பமுமில்லை என்று முடி யும், அன்றியும், யாதொரு காரணமுமின்றித் தமது சித்தத் தின்படியே பிறக்கும்பொழுதே சிலரை அப்படியும் சிலரை இப்படியும் படைத்தார் எனில், சுருவசுவதயாபார் எனனும் பெயர் இழந்து பக்ஷபாத முடைவராவர்; ஆதலால், அது பொருத்தாது.

சூயவனால் வணையப்பட்ட பாண்டங்களுட்சில, எங்களை என் இப்படி வணைந்தாய்? என்று அவனுடன் வழக்காடுவது நீதியன்றே; அதுபோல, கடவுளாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட நாங் கள், எங்களை என் இப்படிப் படைத்தீர்? என்று அவருடன் வழக்காடுவது நீதியன்று என்பாயாகில்; அவைகள் சடப் பொருளாகையால், அந்தத்திருஷ்டாந்தம்பொருந்தாது; அவை களும் எங்களைப்போலச் சித்துப்பொருளாகில், ஒருவன் தன் பிள்ளைகளைச் சமமாகக் காப்பாற்றாதபொழுது, பிள்ளையா னது தன் பிதாவை நோக்கி, “என் பிதாவே, நீர் என் சகோ தரனுக்கு இந்தப் போக்கியப்பொருள்க னெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தீர்; எனக்கு ஒன்றுத் தந்தீரில்லையே! உமக்கு நான் செய்த அபகாரம் யாது? அவன்செய்த உபகாரம்யாது?” என்று வழக்காடுவதுபோல, வழக்காடுமே.

சூயவன் வணையப்பொழுது, சில பாண்டங்கள் கோண லாய் வணையப்படவில்லையா? சிலபாண்டங்கள் வெடித்துப் போகவில்லையா? என்பாயாகில், சூயவன் பாண்டங்களை வணை யும்பொழுது, எல்லாப்பாண்டங்களும் யாதொரு குற்றமுமின் றிச் சிறந்தனவாகவே வணையப்படல்வேண்டுமென்று விரும்பு கின்றான். விரும்பினும், அவன் சிற்றறிவு சிறுதொழிவுடை யனாகையால், அவனுடைய விருப்பத்துக்குமாறாகச் சில பாண் டங்க ளவ்வாறுகின்றன. கடவுள் எல்லாறையும் சமமாகவே படைத்தல் வேண்டுமென்று விரும்பி, படைக்கும்பொழுது அவருடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகப் பலர் குருடு முதலிய குற்றமுடையவர்களாய்ப் பிறந்தாரெனில், அவரை முற்றறிவு முற்றுத்தொழில் உடையனெனல் கூடாது. ஆதலால், பல னைக் குற்றமுடையாகப் படைத்தல் வேண்டுமென்று நினை ந்து படைத்தாரீ என்பது சிறிதும் பொருந்தாது.

பெருமை சிறுமை இல்லையாகில் உலகம் நடவாதாக
லால், அவ்வாறு படைத்தார் என்பாயாகில், அவர் சர்வசாம்ர
த்திய முடையவராகையால், பெருமை சிறுமை இல்லாதிருப்
பினும், உலகத்தை நடத்துவாரே; ஆகையால், அதுவும் பொ
ருத்தாது.

இவ்வேற்றுமைகளைல்லாம் பிதா மாதா செப்தபாவங்க
ளிக்ஞலேபிள்ளைகளுக்கு உண்டாகின்றன. பிரம்மியம் வெட்
டை கிரக்தி ஈளை பாண்டு முதலிய வியாதிகளிலே அழுத்தும்
பிதா மாதாக்களிடத்திலே பிறக்கும் பிள்ளைகளும் அவ்வ
வியாதிசுரோ உடையவைகளாய்ப் பிறக்கின்றன என்பாயாகில்,
மேற்கூறிய வியாதி உள்ளவர்களுக்கு அவ்வியாதியில்லாத
பிள்ளைகளும் வியாதியில்லாதவர்களுக்கு வியாதியுள்ள பிள்ளை
களும் பிறக்கக்காண்கின்றோமே! ஆகலால், ஒரோவழி வியாதி
யுள்ள பிதா மாதாக்களிடத்திலே வியாதி யுள்ள பிள்ளைகள்
பிறப்பினும், அப்பிள்ளைகள் பூர்வசென்மத்திலே செய்த வினை
யினாலேயே அவைகளுக்கு அவ்வியாதிகள் வந்தனவென்று
கொள்ளவேண்டும்; இன்னும், பிதா மாதாக்களசெய்த கர்மத்
தினாலே பிள்ளைகளைத் தண்டித்தல் நீதியன்று. அரசர்கள்,
ஒருவனை ஒருவன் கொலைபண்ணினால், அவனைக் கொல்வதே
யன்றி அவன் பிள்ளையைக் கொல்லக் கண்டுமிரோம், கேட்டு
மிரோம். இப்படியே சிற்றறிவினை யுடையவர்களும் நீதியில்
வழுவக்கூடியவர்களும் ஆகிய மனிதர்தாம் ஆராய்ந்து அவ
ரைச் செய்தகுற்றத் துக்கு அவரவரையே தண்டிப்பார்களெனில்,
முற்றறிவடையவரும் நீதியில் வழுவாதவருமாகிய கடவுள்
ஆராயாது ஒருவன்செய்த குற்றத்துக்கு வேறொருவனைத்
தண்டிப்பாரா! தண்டியாரே. உபா: உப: ௧௬, “பிள்ளைகளி
னிமித்தம் பிதாக்களும், பிதாக்களினிமித்தம் பிள்ளைகளும்
கொலை செய்யப்படவேண்டாம். அவன்வன் செய்த பாவத்தி
னிமித்தம் அவனவனை கொலைசெய்யப்படவேண்டும்.” எசே:
௧௮. ௨, “இஸ்வேல் தேசத்தைக் குறித்து, பிதாக்கள் திராட்
சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் பற்கள் கூசுகின்
றன என்னும் இத்தப் பழமொழியைச் சொல்லுகிறதென்ன?”
இவ்வசனங்களினாலே ஒருவன் செய்தகுற்றம் மற்றொருவனைச்
சாஸ்தனபதே உன்சமயநூற்றுணிபென்று தோன்றுகின்
றது.

நாங்கள் முன்னுட்பிறந்து கர்மஞ்செய்தோமெனில், நாம்
முன்னே இன்னபிறப்பாய்ப் பிறக்கோமென்றும், இன்ன

இன்ன கர்மங்கள் செய்தோமென்றும். நமக்கு விளங்காதிருக்கவேண்டிவது என்னை? என்பாயாகில், அறிவுடனே இருப்பவனொருவன் தன்னைகயிலிருக்கும் ஒருபொருளைத் தன்வீட்டிலே ஒரிடத்தில் வைத்திவிட்டு, உடனே எங்கேவைத்தேனோ தெரியவில்லையே! என்று தடுமாறுகின்றான். இப்படியாமாகில், கருப்பாசயப்பை உறுத்தலினாலும், அதிற் சலம் பூரித்தலினாலும், உதராங்கினி சுடுதலினாலும், பிராசுவாயு முரித்துத் தன்னுதலினாலும், மலையிருத்திக் கொண்டதுபோலவும், 'கடலின்கண்வீழ்த்தி அமிழ்த்தல்போலவும், இரூப்புக் கடத்திலடைத்து நெருப்பாற் சுடுதல்போலவும், மலைமேல்நின்றானைத் தலைகீழாகத் தன்னுசல்போலவும், வரும் பெருங்கொடுக்கான் பங்களிாலே பெலங்கெட்டு மிருத்தமயக்கத்தைப் பொருங்கி, ஆலையிலிட்ட கரும்புபோல மாதாவின் யோனித்துவாரத்தினாலே நெருக்கப்பட்டுப் பிறந்த எங்களுக்கு, பூர்வசென்மம் இதுவென்றும், அதிலே செய்யப்பட்ட கர்மங்களிவையென்றும், எப்படித்தெரியு? தெரியாமையால், பூர்வசென்மம் இல்லையென்று சொல்லுதல்கூடாது. கடவுளானவர் ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணியபாவகர்மங்களைத் திருவுளத்தடைத்து அவைகளை அதுபவித்துத் தொலைப்பித்து முத்தியடைவிக்கும் பொருட்டி அவ்வக் கர்மங்களுக்கேற்ற சுகதுக்கங்களை ஊட்டிவார் என்று சைவாகமங்கள் காற்றுகின்றன. ஆகனால், நாம் இம்மையிலுணுபவிக்கும் சுகதுக்கங்க ளிரண்டையும் நாம் முன்செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே பெருங் கருணாதிதாகிய கடவுள் நமக்கு ஊட்டிகின்றான் என்பது சத்தியம்.

அப்படியாமாகில், அரசனானவன் சூற்றஞ்செய்தவனொருவனைத் தண்டிக்கும்பொழுது, "நீ இன்னசூற்றம் செய்தமையால் இன்ன தண்டம் பெறுவாய்" என்று அவனுக்கு அக்குற்றத்தை உணர்த்தியன்றோ அவனைத் தண்டிப்பான். அதுபோல, நாம் பூர்வசென்மத்திலே பாவம் செய்தோமாகில், கடவுள் நீங்கள் இன்ன பாவஞ் செய்தமையால் இன்ன தண்டம் பெறுவீர்களென்று நமக்கு உணர்த்தியன்றோ நம்மைத் தண்டிப்பார். அங்ஙனம் உணர்த்தாது தண்டித்தல் நீதியன்றே, யென்பாயாகில், அக்கடவுள் இன்ன இன்ன பாவஞ்செய்தவர்கள் இன்ன இன்ன துன்பங்களை அடைவார்களென்று சைவாகமங்களால் நமக்கு உணர்த்துகின்றாரே. இதுகாறும் கூறியவாற்றால், நாம் செய்த கர்மங்களினாலேயே மென்மேலும் பிறந்துறந்து சுகதுக்கங்களை அதுபவிக்கின்றோம் என்பது நாட்டப்பட்டது.

ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவ கர்மங்
களினாலேயே பிறந்திற்று சுசுதுக்கங்களை அனுபவிக்கின்றார்
களெனில், அவர்கள் ஆதியிலே கடவுளால் படைக்கப்பட்டுச்
சுசுதுக்கங்களை அனுபவித்தறகு முன்னே என்ன கர்மஞ்செய்
திருந்தார்கள்? என்பாயாகில், பசுக்களும் அப்பசுக்களைப் பங்
த்தபாசமும், அப்பாசத்தை ஒழித்து அப்பசுகளுக்குப் பேரின்
பத்தைக் கொடுக்குமபொருட்டுப் பதியினாலே செய்யப்படும்
பஞ்சகிர்த்தியமும் ஆதியல்ல, அநாதியேயாம். பதியைப்போல
பசுக்களையும் அநாதியெனில், பதியை ஒப்பில்லாதவரென்றல்
கூடாதே என்பாயாகில், நீ ஆன்மாவுக்கு உற்பத்தியுண்டு நாசம்
இல்லையெனக் கூறுகின்றாயே; அவ்வழியும், பதியைப்போலப்
பசுவை நாசமில்லாததென்கையால், பதியை ஒப்பில்லாதவ
ரென்றல் பொருந்தாதென்று பேசல்வேண்டிமே ! பதியும் பசு
வும் அநாதிசித்தாயினும், பதி அநாதிமலமுததசித்தம், பசு
அநாதிமலபெத்தசித்தம், பதி பசுவுக்குப் பாமுத்தி வியத்திக்
குறி அனுக்கிரகப்பண்ணும் சித்தம், பசு அவ்வனுக்கிரகத்
தைப் பதியினிடத்தினின்றும் பெறும் சித்தம், பதி சிருட்டி
சங்கரா திதி திரோபாவ பத முத்தி அனுக்கிரகங்களைப் பண்
ணுஞ்சித்தம், பசு அந்தப் பஞ்சகிருத்திய பாதந்திரத்தில்
அகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுஞ்சித்தம், பதி ஒருவரா லறிவிக்கப்
படாது தானே அறியுஞ்சித்தம், பசு சிற்றறிவு போரிலுள்ளி
னால் உணர்த்துவிக்க யோக்கியமாகுஞ் சித்துமாயிருத்தலால்,
பதியை ஒப்பில்லாதவர் என்றல் கூடாதென்பது கூடாது.

பஞ்சகிருத்தியங்களை அநாதி என்றல் எவ்வாறு? என்பா
யாகில்; பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யும்பதியும், அப்பஞ்சகிருத்தி
யங்களில் அகப்படும் பசுவும், அநாதியாமாதலானும் அநாதி
யாகிய பதி சிலகாலம் வாளாவிரந்து பின்னர்ப் பஞ்சகிருத்தி
யஞ் செய்யத் தொடங்கினரெனில் அவரை நிருவிகாரியென்
றல் கூடாமையானும், ஒருவனிடத்தினின்றும் உயிர்ப்புண்
டா யொடுங்குதல் சிலகாலஞ் சென்றபின்னர்த் தோன்றுத
லின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருதல்போல, பதியினின்றும்
உண்டாகும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் சிலகாலத்துக்குப் பின்
னர்த் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருமாநிலா
லும், பதி பஞ்சகிருத்தியம் அநாதியென்பதே சித்தம்.

இப்படிப் பிறந்திற்றதழலும் ஆன்மாக்கள் எப்பொழுது
முத்தியடையும்என்பாயாகில், பலசென்மங்களிலே நிஷ்காமிய
மாகச்செய்த புண்ணியங்களினாலே, மந்தம் மந்ததாம் நீவிம

தீவிர்தாம் என்னும் நான்கு சத்திரிபாதங்களும் கிராமமாக வரும். அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய சிவன் ஆசாரியமூர்த்தி அதிட்டித்து, சிவநீக்கைசெய்து, முறையே சரியை கிரி யோகம் ஞானங்களிலே நிறுத்துவர். இந்நான்குபாதங்களின் வழிநின்றவர்கள் முறையே சரலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியங்களைப் பெறுவார்கள். இவைகளெல்லாம், சைவாகமங்களைக் குருமுகமாக வாசிக்கில், தெளிவாக விளங்கும்.

சைவாகமங்களை எனக்கு உணர்த்தல்வேண்டும் என்பாயாகில், அவைகளைச் சிவநீக்கை பண்ணும் புறச்சமயிகளுக்குச் சொல்ல எங்களுக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. ஆதலால், உனக்குச் சொல்வது கூடாது. மத். எ. சு. "நீங்கள் நாய்களுக்குப் பரிசுத்தமானதை இடாதிருங்கள்; பன்றிகளுக்குமுன் உங்கள் முத்துக்களைப் போடா திருங்கள்; இவைகள் அந்தமுத்துக்களைக் கால்களால் உழுக்கி, திரும்பி உங்களைப் பீழும்." என்னும் வசனத்தை நீ மறந்தனைபோலும். அது நிற்க, சைவர்களுள்ளும் எல்லாரும் சைவாகமங்களை வாசித்தற்கு அதிகாரிகளல்லர். சைவாகமங்களில் கிரியாகாண்டத்திற்குச் சமய தீக்கையோடு விசேஷ தீக்கையும் பெற்றவர்கள் அதிகாரிகளாவார்கள். மற்றை ஞானகாண்டத்திற்கு அவ்விண்ணோடு நீர்வாண தீக்கையையும் பெற்றவர்களை அங்காரிகளாவார்கள். அதிகாரி முள்ளவர்களும் குருவின்றித் தாமே வாசிக்கப்புகுதல், ஆயுத பரீக்கை இல்லாதவர்கள் குருவின்றி ஆயுதங்களைப் பரீக்கைப் புகுதல் தம்மைத் தாமே சேதித்தற்கு ஏதுவாமாறுபோல தம்மைத் தாமே கெடுத்தற்கு ஏதுவாகும். ஆதலால், அவர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து வழிபட்டு, அவ்வாகமங்களைப் பூசித்து வாசித்தல் வேண்டும். அவர்களல்லாத சமயிகள் தாம் செய்ய வேண்டுவனவற்றையும் விலக்கவேண்டியன வற்றையும் அறியாது கெட்டுப் போகலாமா? என்பாயாகில், அவர்கள் சைவாசாரியர்களை அடைந்து வழிபட்டு, தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கேற்ப அவர்கள் போதிப்பனவற்றை அறிந்து, அவ்வாறே நடக்கில் ஈடேறுவார்கள். யூதர்களெல்லாரும், தங்கள் சமய சாத்திரத்தை ஆசாரியர் ஆலயத்திலே வைத்துப் பூசித்து இன்னது இன்னது செய்உல் வேண்டுமென்று தங்களுக்குப் போதிக்க, அறித்து அவ்வாறே நடந்தார்களென்று அந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லப் படுகின்றது. அங்ஙனமுன்றி, அவர்களெல்லாரும் அதை எழுதிவைத்து வாசித்தார்களென்று தோன்றவில்லை. இன்னும், யேசுவுடைய சீடர்களுர் சனங்கள் இன்

ஊது இன்னது செய்யல்வேண்டும் என்று வியம்பொழியாக உபதேசித்தார்கள். ஊதேசத்தாருக்கு நிருபங்களை எழுதியனுப்பினார்கள். அங்ஙனமன்றி, தங்கள் சமய சாத்திரத்தைச் சகல சனங்களுக்கும் கொடுத்தனுப்பினார்களென்றும், அவர்கள் வாசித்தார்களென்றுங் காணப்படவில்லை.

பாதிரியே ! நீ இவைகளைப் படிப்பாதம் இன்றி ஆராய்ந்தறிந்து, அங்கள் சைவத்தைத் தூஷியாமல் அடங்கியிருக்கக் கடவாய்.

சனங்களே !

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமலகாரணத்தினாலே கண்டானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என நால்வகைப்படும். அவைகளின் விரி என்பதது நான்கு துறையிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், இதரயோனிக ளெல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச் சித்தாதிகளினாலும் நீக்கி மனுஷிய ஜன்மத்திலே வருதல் மிகுந்த அருமையாம். அவ்வருமை, ஆராயுங்காலத்து, சமுத்திரத்தைக் கையினாலே நீர்திடுக்கையேறுதல்போலாம். இப்படிப்பட்ட மனுஷிய ஜன்மத்தை எடுப்பினும், சாத்திரமணமும் வீசாத மலைகளிலும் வனங்களிலும் குறவர் மறவர் முதலியோர்களாய்ப் பிறவாது சாஸ்திரங்கள் வழங்குந் தேசங்களிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், சிவப்பிரணீதமாகிய வேதாசுமங்கள் வழங்காத மிலேச்ச தேசத்தைவிட்டு, அவை வழங்கும் ஆரியதேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், வேதாசுமமாகிய பாசுமயிகள் வயிற்றிலே பிறவாமல், சைவசமயிகள் வயிற்றிலே, பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். இப்படி மிக அருமையாகப் பெற்ற மனுஷிய ஜன்மத்தினால் வரும்பயுன் சற்குருலக்ஷணம் குறைவற அமைந்த சைவாசாரியரை அடைந்து, சிவநீரைப் பெற்று சைவாதமவிதிவழியொழுதி, சிவனை வழிபட்டு, பாம்புருஷார்த்தமாகிய நித்தியானந்த முத்தியை அடைதலேயாம்.

இந்த அவசிய கர்த்தவ்விய சிவபுண்ணியத்துக்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய இம்மானுட ஜன்மத்தைப் பெற்றும், அப்பெரும் பயனை அடைதற்குச் சிறிதும் முயலாதுவிட்டு சிவசாஸ்திரப் பொருள்களைக் குருவருளினாலே யதார்த்தமாக அறியாது விபரீதமாக அறிதலாகிய பிரார்த்தியினாலும், அச் சிவ சாஸ்திரங்களைச் சிறிதும் அறியாமையாகிய மோகத்தினாலும், பாசமயாயி, மானிகளைப் பிரீதிப்படுத்தி, வயிறுவளர்க்க விரும்புதலாகிய லோபத்தினாலும், முன்னே கூவிக்கற்புட்ட குற்சிதசமயத்தின் மேற்கொண்ட தூரக்கிரகமாகிய மத ஆபிரமானத்தினாலும், இளைமையிலே புறச்சமயிகளோடு பரிசயஞ் செய்தமையால் வந்த துர்வாசீனயின் அணுவிருத்தியினாலும், உங்கள் வாணனை வீணாகப் போக்கி, நாகத்தில் விழுந்து அதிதிவிரவேதனைப் பட்டு உழல்வதற்கு உபாயம் தேடுகின்றீர்களே !

இவ்வாறே காங்கன்கூறிய பாம்புருஷார்த்தமாகிய பேரின்பத்தைப் பெறுதற்கு முயலாது, வியர்த்தமாகிய இம்

மைச் சிற்றின்பத்தை துகர்த்தற்குக் கருவியாகிய செல்வமே. பொருளென்று மயங்கி உலகின்றீர்களே! நீங்கள் பெறக்கருதிய சிற்றின்பத்தினிழிவு இப்படிப்பட்டதென்பதை ஈண்டுத் தெளிவீராக.

“அடுகரி தொடரவீழ வைந்தலை நாகங் காண
விடுகிணற் றறகின் வேரைப் பற்றினான் றிடவிலவேரைக்
கடுகவோ ரெலியும்வந்து கறித்திட வதினின் றேற்றுக்
கிடைதுளி நேனக் கின்பம் போலுமிப் பிறவழின்பம்”

என்று முன்னோர் கூறிய செய்யுளைக்கொண்டு சிந்தித்துப் பாருங்கள்; இவ்வகை இழிவுடைத்தாகிய சிற்றின்பத்தை அனுபவிக்கும் வழியும், சிவனை வழிபட்டு முத்தியடைதற்குக் கருவியாகிய இத்தேகம் இன்னும் வழிபடுதற்கு ஆரோக்கியமாய் நிற்கும்பொருட்டு எணக்கொண்டு அனுபவித்தல் வேண்டும்; அச்சிற்றின்பத்துக்கு நிமித்தமாகிய செல்வத்தைத் தேடும் வழியும், சமயத்துரோகம் கொலை களவு பொய்ச்சான்றுரைத் தல் விசுவாசகாதம் முதலிய பாதகங்களின்றித் தேடல்வேண்டும். நீங்கள் இங்ஙனம் செய்யாது, சற்சமயமாகிய சைவத்தை விட்டு, சிவதூஷணம் சிவசாஸ்திரதூஷணம் முதலிய அநிபாதகங்களேசெய்யும்பா திரிகளாகல் மருட்டப்பட்டு, அவர்களுடைய தூர்ச்சமயமாகிய கிறிஸ்து சமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து, அதன் வழியாகப் பொருளும்புகழும் தேடமுயன்று, அவர்களுடொத்த அநிபாதகிக ளாகின்றீர்களே! இம்மையில் எளிதிற் பெறப்படுவன வாகிய மிகச்சிறிய பொருளையும் போலிப்புகழையும் குறித்தும், சைவத்தின்மேலே பாதிதிகளேற்றும் தூஷணத்தினாலே மதிமயங்கியும், எம்மையினும் பெறுதற்கரிய பெருஞ் சிறப்பினதாகிய ஆன்மலாபத்தை இழந்துவிடாது உய்யும் பொருட்டு, சைவதூஷணபரிகாரம் என்னும் தூஷணைப் பசுபாத மின்றிச் சித்தசமாதானத்துடன் பலமுறை ஊசித்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்பாதிதிகள் ஏற்றிய தூஷணங்களெல்லாம் பொய்யென்பதைத் தெரிந்து, வேளாண்மை வாணிகம் இராசசேவை முதலிய தொழில்களாலும், அவை கூடாநூலுயாசனத்தினாலும் சீலித்துக்கொண்டு அகிருதம் பூர்வமுடைய ரோதம் முதலிய தேர்ஷங்கள் ஒன்றுமின்றி, யதார்த்தமாய் விளங்கும் சைவத்தின் வழிசென்று, நித்தியானந்த முத்தியைப்பெற முயலக்கடவீர்கள். அதனை இன்னுமொரு பிறப்பிலே அடைகுவ முயன்றின், ஐயையோ, இப்பிறவி தப்பினாலெப்பிறவி வாய்க்குமோ யாதுவருமோ! தெரியாதே! இப்பிறப்பிற்குநே இன்னுஞ் சிவநாட சென்றபின் அனுபவம்.

மெனின், இப்பிறவிரீங்கும் எல்லை இதுவென்று தெரியாதே;
இங்ஙனமே;

“உலகத் தீரே யுலகத் தீரே
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்து
சாற்றக் கேண்மின் சாற்றக் கேண்மின்
மனிதர்க்கு வயது நூறல்ல தில்லை
ஐம்பு திரவி லகலுந் தயிலினால்
ஒட்டிய விளமையா லோரைந்து நீங்கும்
ஆக்கை யிளமையி லெம்முன்று நீங்கும்
எழுபது போகநீக் கிருப்பன முப்பதே”
அவற்றுள்,

“இன்புறு நாளுஞ் சிலவே யதாஅன்று
துன்புறு நாளுஞ் சிலவே யாதலால்
பெருக்கா ரெத்தது செவ்வம் பெருக்காற்
றிடிகரை யொத்த திளமை யிடிகரை
வரீழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளாதலால்
ஒன்றே செய்யவும் வேண்டு மொன்றும்
நன்றே செய்யவும் வேண்டும் நன்றும்
இன்றே செய்யவும் வேண்டு மின்றும்
இன்னே செய்யவும் வேண்டு மின்னும்
நாளை நாளை யெனப் பாகில்
நமனுடை முறைநா ளாவது மறியீர்
நம்முடை முறைநா ளாவது மறியீர்
எப்போ தாயினுங் கூற்றுவன் வருவான்
அப்போ தந்தக் கூற்றுவன் தன்னைப்
போற்றவும் போகான் பொருளொடும் போகான்
சாற்றவும் போகான் தமரொடும் போகான்
நல்லா மென்றான் னல்லா வறியான்
தீயா ரென்றான் செவ்வரென் றுன்னான்
தரியா ரெருகணந் தறுக ணான்.”

ஆனபு பேரியோர் கூறினார். ஆதலால், இச்சரீரமுள்ள பொரு
தேரமேற்குறியவாரே முத்தியடையு முயலக்கடவீர்கள்.

சைவ துஷண பரிகாரம்

முற்றுப்பெற்றது.

